

ویژه نامه اعتراضات کارگران و معلمان در ایران

چهارشنبه و پنجشنبه ۱۱ و ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۸ برابر اول و دوم مه ۲۰۱۹

امیر جواهری لنگرودی

haftegi_kargari@yahoo.com

info@karegari.com

یادداشت کارگری از: امیر جواهری لنگرودی

کارگران و معلمان در ایران یازدهم اردیبهشت، روز جهانی کارگران و دوازدهم اردیبهشت روز معلم ، در صفی وسیع پای اعتراض اند ، صدایشان باشیم !

کارگران ایران در اول ماه امسال یازدهم اردیبهشت ، صف به صف راهی میدان بهارستانند !

تشکل های کارگری مستقل با انتشار فراخوان های مشترک و یا جداگانه کارگران ایران را به مناسبت روز جهانی کارگر به تجمع در برابر مجلس شورای اسلامی دعوت می کنند. طی روزهای جمعه و شنبه سه فراخوان دیگر به این مناسبت منتشر شده است .

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، گروه اتحاد بازنشستگان و کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری؛ از کارگران دعوت کرده اند روز یازدهم اردیبهشت ساعت ده صبح به مقابل مجلس بیایند.

همچنین فراخوان مشترکی از سوی اتحادسراسری بازنشستگان ایران، اتحادیه نیروی کار پروژه ای، بازنشستگان سندیکای بافنده سوزنی، بازنشستگان فلزکار-مکانیک و جمعی از کارگران صنف فلز کار و مکانیک به همین منظور منتشر شده است.

اتحادیه ی آزاد کارگران ایران نیز با انتشار فراخوان جداگانه ای از کارگران خواسته است تا در این روز به مقابل مجلس بیایند.

پیش از آن سندیکای کارگران شرکت واحد، شورای بازنشستگان ایران، گروه اتحاد بازنشستگان، کمیته ی هماهنگی برای ایجاد تشکل های کارگری، کمیته ی پیگیری ایجاد تشکل های کارگری و تعدادی از دانشجویان در فراخوان های جداگانه ای (که در اخبار روز منتشر شده است)، از کارگران و آزادی خواهان دعوت کرده اند روز یازدهم اردیبهشت در برابر مجلس شورای اسلامی تجمع کنند.

برخوردهای امنیتی با مطالبه گری کارگران و معلمان رنگ باخته است

حق مسلم و بدیهی شهروندی کارگران و معلمان و هم سرنوشتان دیگر در گردهم آیی و تجمع و بیان مطالبات و رساندن آن به گوش مسئولین و دست اندرکاران در روز جهانی کارگر بار دیگر با برخوردهای امنیتی روبرو شده است. در برخی شهرها از هم اکنون فعالین کارگری را احضار کرده و تهدید به برخورد در صورت شرکت در مراسم اول ماه مه کرده اند. گروهی را به خاطر هم اندیشی در باره برگزاری مراسم روز جهانی کارگر بازداشت کرده اند .

در شبکه های اجتماعی و گروه های تلگرامی به پخش ضد اطلاعات و ایجاد اختلاف و طرح بحث های انحرافی و انگ زنی و هشدار های امنیتی رو آورده اند. همه فعالین کارگری و کنشگران تشکل های مستقل مطالباتی اردوی بزرگ کار و زحمت در کشور می دانند که این برخوردها به شکل سازماندهی شده با هدف ایجاد رعب و وحشت صورت می گیرد. اما چنین برخوردهایی دیگر بازدارندگی ندارد.

فراخوان های متعددی که برای تجمع در برابر مجلس از سوی گرایش های مختلف کارگری، همچنین معلمان و بازنشستگان علیرغم این برخوردها صادر شده و همدلی ها و حمایتی هایی که تاکنون برانگیخته گواه روشن رنگ باختگی برخوردهای امنیتی نسبت به حق تجمع و اعتراض و مطالبه گری است. معنای این فراخوان ها و حمایت ها آن است که جنبش مطالباتی در حال حاضر برخوردهای امنیتی را دیگر دلیل کافی برای خودداری از برگزاری تجمعات اعتراضی نمی داند، برعکس گسترش حضور در شکل های متفاوت مطالبه گری را مهم ترین راه کاهش دامنه تاثیرات سرکوب ها می داند.

تجربه نشان می دهد که حامیان مبارزات و مطالبات ما کارگران در خارج از کشور هم در شرایط برخوردهای امنیتی دست روی دست نمی گذارند و قطعاً این بار هم صدای مظلومیت و حق خواهی در برابر حاکمیت ناتوان از پاسخگویی به خواست های ما را هر چه وسیع تر بازتاب خواهند داد.

علاقه مندان به مباحث کارگری برای دست یابی به آرشیو روزشمار کارگری هفته، می توانند به آرشیو های زیر مراجعه نمایند:

سایت روز شمار جنبش کارگری ایران

<http://karegari.com/amir.html>

آرشیو روزشمار کارگری هفته سال ۱۳۹۷

<https://drive.google.com/drive/my-drive>

آرشیو روزشمار کارگری هفته سال ۱۳۹۶

<https://drive.google.com/drive/folders/0B6juDF5UZKNMMFRvdEZVMFpOQUk>

توجه: برای ارسال اخبارتان با ایمیل زیر، شماره دستی ام در کانال تلگرام و به آدرس فیس بوکم می توانید مربوط گردید.

0046:736778815 / تلفن تماس / info@karegari.com / haftegi_kargari@yahoo.com

یازدهم اردیبهشت ۱۳۹۸ روز جهانی کارگر در ایران!

*- فراخوان ۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگر:

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران به خاطر گرامیداشت روز جهانی کارگر (۱۱ اردیبهشت ۹۸) و در اعتراض به تعیین دستمزد زیر خط فقر، گرانی و تورم افسارگسیخته مایحتاج اولیه و معیشت کارگران، بازنشستگان و تمام مزدبگیران، ممانعت از ایجاد سندیکا و دیگر تشکل های مستقل کارگری، خصوصی سازی و پولی سازی آموزش و پرورش، قراردادهای سفید امضاء، تبعیض و نابرابری حقوق زن و مرد، افزایش بی رویه کودکان کار، بازداشت یا زندانی کردن کارگران و معلمان و دیگر فعالین صنفی که بخش عظیمی از کارگران و قشر فرودست جامعه را در بر می گیرد در مقابل مجلس (میدان بهارستان) تجمع برگزار می کند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران از تمام همکاران محترم اعم از رانندگان، کارگران تعمیرگاه ها، پرسنل اداری و خدماتی، کنترلین و بازنشسته ها درخواست دارد جهت برگزاری هر چه باشکوه تر روز جهانی کارگر

(۱۱ اردیبهشت) روز چهارشنبه ساعت ۱۰ صبح در مقابل مجلس (بهارستان) حضور بهم رسانند.
گرامی باد اول ماه مه ۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگر
سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
چهارم اردیبهشت ۹۸

[لینک کانال](#)

t.me/vahedsyndica

فراخوان شرکت در تجمع روز کارگر و معلم:

اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگر و روز اعتراض بین المللی کارگران و روز اعلام مطالبات سرکوب شده کارگران است.

۱۲ اردیبهشت روز معلم که روز جانباختن دکتر خانعلی؛ معلم مبارز به دست رژیم پیشین است و روزی است که معلمان در پی خواسته های خود به خیابان می آیند.
بازنشستگان نیز در کنار کارگران و معلمان به عنوان بخش بزرگی از مزد بگیران و زحمتکشان این دو روز را گرامی می دارند.

گروه اتحاد بازنشستگان برای اعلام خواسته ها و تقویت همبستگی میان همه زحمتکشان جامعه، از برگزاری تجمع اعتراضی کارگران در مقابل مجلس و تجمع معلمان در مقابل اداره کل آموزش و پرورش حمایت کرده و از همه بازنشستگان دعوت می کند در هر دو تجمع روز کارگر و روز معلم شرکت نمایند.

زمان: ۱۱ اردیبهشت ۹۸

مکان: مقابل مجلس (مترو بهارستان)

زمان: ۱۲ اردیبهشت

مکان: خیابان طالقانی مقابل اداره کل آموزش و پرورش

گروه اتحاد بازنشستگان

۵/۲/۹۸

بیانیه کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری به مناسبت روز جهانی کارگر :

روز جهانی کارگر گرامی باد!

در بزرگداشت روز جهانی کارگر و حمایت از تجمع اعتراضی سندیکای کارگران شرکت واحد اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگر و روز همبستگی بین المللی کارگران برای رسیدن به خواسته ها و مطالبات خویش و اعتراض به نابرابری ها و بهره کشی نظام سرمایه داری در سرتاسر دنیا است.
در چنین روزی، میلیون ها کارگر در سرتاسر جهان دست از کار می کشند و به خیابان ها می آیند تا فریاد اعتراض خود را علیه مشقات و مصائب نظام سرمایه داری و فقر و فلاکتی که این نظام و دولت های مدافع آن برای کارگران و بخش های وسیعی از مردم زحمتکش جامعه به ارمغان آورده و می آورند فریاد بکشند.
کارگران ایران نیز از این قاعده مستثنی نیستند و علی رغم تمامی فشارها و تهدیدهایی که سرمایه داری حاکم و دولت حامی آن جهت جلوگیری از برگزاری مراسم روز جهانی کارگر و تجمعات اعتراضی کارگران در شهرهای مختلف به عمل می آورند، به اشکال و صور مختلف، مراسم این روز را برگزار می کنند تا صدای اعتراض خود را علیه بهره کشی هر چه بیرحمانه تر کارگران و بی عدالتی ها و بی حقوقی هایی که از جانب سرمایه داران و مدافعان آن ها در حاکمیت، به کارگران تحمیل می شود بلند کنند.

به همین مناسبت سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، طی فراخوانی اعلام کرده است که اول ماه مه در اعتراض به تعیین دستمزدهای زیر خط فقر کارگران، معلمان، بازنشستگان و تمامی مزدبگیران تحت ستم و استثمار جامعه، گرانی و تورم افسار گسیخته و روز افزون و همچنین ممانعت از تشکیل یابی مستقل کارگران، پولی سازی آموزش و پرورش، قراردادهای سفیدامضاء، تبعیض و نابرابری حقوق زنان و مردان، کار کودکان و سرکوب و بازداشت کارگران، معلمان و فعالان دیگر جنبش های اجتماعی همچون زنان، دانشجویان و ... در ساعت ۱۰ صبح در جلوی مجلس (میدان بهارستان) تجمع اعتراضی برگزار می کند.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان نیز طی فراخوانی اعلام نموده است که ۱۲ اردیبهشت، سالروز قتل ناجوانمردانه معلم معترض ابوالحسن خانعلی، به دست مزدوران شاه و رژیم گذشته و روز معلم و در اعتراض به سیاست های ضدآموزشی در کشور مانند پولی سازی و کیفیت زدایی از آموزش و پرورش، تلاش حکومت برای خاموش کردن صدای عدالت خواهی معلمان و دستگیری و زندانی کردن معلمان آگاه همچون محمود بهشتی لنگرودی، اسماعیل عبدی، محمد حبیبی، عبدالرضا قنبری و روح الله مردانی و ... ساعت ۱۰ صبح مقابل ادارات کل آموزش و پرورش یا ادارات آموزش و پرورش شهرستان ها تجمع نموده و خواسته های خود را در قالب قطعنامه پایانی شورا اعلام می نمایند.

گروه اتحاد بازنشستگان نیز در راستای تقویت همبستگی میان تمامی زحمتکشان جامعه طی بیانیه‌ای از تجمع اعتراضی کارگران در مقابل مجلس و معلمان در مقابل اداره کل آموزش و پرورش حمایت کرده و از بازنشستگان دعوت نموده است که در تجمعات روز کارگر و روز معلم شرکت نمایند.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری، ضمن حمایت از تجمعات اعتراضی یاد شده و شرکت در آن‌ها، به سهم خود از بخش‌های مختلف کارگران، معلمان، پرستاران، بازنشستگان، زنان، دانشجویان و تمامی مردم به جان آمده و زحمتکش تقاضا دارد تا در تجمعات اعتراضی این روز تاریخی و بزرگ شرکت نموده و در اتحاد و همبستگی با کارگران سراسر دنیا، برای تحقق خواست‌ها و مطالبات این طبقه‌ی تحت ستم و استثمار و توده‌های مردم به جان آمده و زحمتکش قدم بردارند.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری
ششم اردیبهشت ۱۳۹۸

در روز جهانی کارگر «فرزند کارگرانیم، کنارشان می‌مانیم»

اکنون در آستانه‌ی اول ماه مه، روز جهانی کارگر، وضعیت معیشت تمام فرودستان سرآشویی تندی را پشت سر می‌گذارد. زندگی‌های ما اگر از طوفان و سیل و زلزله‌ی بی‌کفایتی حاکمان جان سالم به در برد، صرف جان‌کندن برای زنده ماندن می‌شود. پدران و مادرانمان عمدتاً با قراردادهای موقت، با حقوق ناچیز و زیر خط فقر یا بازنشستگی هستند که صندوقشان به چپاول رفته و افق پیش روی خودمان نیز بیکاری یا بیگاری است.

در روز جهانی کارگر، ما دانشجویان در همبستگی با کارگران، معلمان، پرستاران، بازنشستگان، بیکاران، مزدبگیران و سایر گروه‌های تحت ستم، در ۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۸ برای بزرگداشت روز تاریخی کارگر و نیز رساندن صدای اعتراض خود به گرانی، تورم، شرایط بفرنج اقتصادی، روند افسارگسیخته خصوصی‌سازی در همه‌ساختها، افزایش مضحک هزینه‌های تحصیل و تبعیض‌های جنسیتی و قومی، در مقابل ساختمان مجلس شورای اسلامی گرد هم می‌آییم و با تشکل‌های مستقل کارگری همراه خواهیم شد.

در این راستا رفیقانه از تمام دانشجویان دانشگاه‌های کشور دعوت می‌کنیم تا با حضور خود بار دیگر اعلام کنیم: «فرزند کارگرانیم، کنارشان می‌مانیم» و فریاد اعتراضمان علیه ستم‌ورزی بر فرودستان را سر دهیم.

بخشی از دانشجویان سراسر کشور

اول ماه مه در حمایت از اسماعیل بخشی دست از کار بکشید!

همکاران در روز کارگر... یازده اردیبهشت از اسماعیل بخشی به هر شکلی که می‌توانیم اعلام حمایت کنیم با یک دقیقه دست از کار کشیدن، یا به صدا در آوردن سوت کارخانه، و هر نوع رفتاری که نشان دهنده قدرت اعتراض ما کارگران به زندانی شدن نماینده‌مان اعتراض کنیم.

در این روزها به دیدن خانواده اسماعیل بخشی برویم تا خانواده‌اش بدانند که کارگران هفت تپه علیرغم همه فشارها و تهدیدها نماینده واقعی خود را تنها نمی‌گذارند. زنده باد اتحاد و همبستگی تمامی کارگران جهان.

کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه
سه شنبه ۱۰، ۲، ۱۳۹۸
سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

بیانیه کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری به مناسبت روز جهانی کارگر :

روز جهانی کارگر گرامی باد!

در بزرگداشت روز جهانی کارگر و حمایت از تجمع اعتراضی سندیکای کارگران شرکت واحد اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگر و روز همبستگی بین‌المللی کارگران برای رسیدن به خواست‌ها و مطالبات خویش و اعتراض به نابرابری‌ها و بهره‌کشی نظام سرمایه‌داری در سرتاسر دنیا است. در چنین روزی، میلیون‌ها کارگر در سرتاسر جهان دست از کار می‌کشند و به خیابان‌ها می‌آیند تا فریاد اعتراض خود را علیه مشقات و مصائب نظام سرمایه‌داری و فقر و فلاکتی که این نظام و دولت‌های مدافع آن برای کارگران و بخش‌های وسیعی از مردم زحمتکش جامعه به ارمغان آورده و می‌آورند فریاد بکشند. کارگران ایران نیز از این قاعده مستثنی نیستند و علی‌رغم تمامی فشارها و تهدیدهایی که سرمایه‌داری حاکم و دولت حامی آن جهت جلوگیری از برگزاری مراسم روز جهانی کارگر و تجمعات اعتراضی کارگران در شهرهای مختلف به عمل می‌آورند، به اشکال و صور مختلف، مراسم این روز را برگزار می‌کنند تا صدای اعتراض خود را علیه بهره‌کشی هرچه بیرحمانه‌تر کارگران و بی‌عدالتی‌ها و بی‌حقوقی‌هایی که از جانب سرمایه‌داران و مدافعان آن‌ها در حاکمیت، به کارگران تحمیل می‌شود بلند کنند.

به همین مناسبت سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، طی فراخوانی اعلام کرده است که اول ماه مه در اعتراض به تعیین دستمزدهای زیر خط فقر کارگران، معلمان، بازنشستگان و تمامی مزدگیران تحت ستم و استثمار جامعه، گرانی و تورم افسار گسیخته و روز افزون و همچنین ممانعت از تشکیل‌یابی مستقل کارگران، پولی‌سازی آموزش و پرورش، قراردادهای سفیدامضاء، تبعیض و نابرابری حقوق زنان و مردان، کار کودکان و سرکوب و بازداشت کارگران، معلمان و فعالان دیگر جنبش‌های اجتماعی همچون زنان، دانشجویان و ... در ساعت ۱۰ صبح در جلوی مجلس (میدان بهارستان) تجمع اعتراضی برگزار می‌کند.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان نیز طی فراخوانی اعلام نموده است که ۱۲ اردیبهشت، سالروز قتل ناجوانمردانه معلم معترض ابوالحسن خانعلی، به دست مزدوران شاه و رژیم گذشته و روز معلم و در اعتراض به سیاست‌های ضدآموزشی در کشور مانند پولی‌سازی و کیفیت‌زدایی از آموزش و پرورش، تلاش حکومت برای خاموش کردن صدای عدالت‌خواهی معلمان و دستگیری و زندانی کردن معلمان آگاه همچون محمود بهشتی لنگرودی، اسماعیل عبدی، محمد حبیبی، عبدالرضا قنبری و روح‌الله مردانی و ... ساعت ۱۰ صبح مقابل ادارات کل آموزش و پرورش یا ادارات آموزش و پرورش شهرستان‌ها تجمع نموده و خواسته‌های خود را در قالب قطعنامه پایانی شورا اعلام می‌نمایند.

گروه اتحاد بازنشستگان نیز در راستای تقویت همبستگی میان تمامی زحمتکشان جامعه طی بیانیه‌ای از تجمع اعتراضی کارگران در مقابل مجلس و معلمان در مقابل اداره کل آموزش و پرورش حمایت کرده و از بازنشستگان دعوت نموده است که در تجمعات روز کارگر و روز معلم شرکت نمایند.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری، ضمن حمایت از تجمعات اعتراضی یاد شده و شرکت در آن‌ها، به سهم خود از بخش‌های مختلف کارگران، معلمان، پرستاران، بازنشستگان، زنان، دانشجویان و تمامی مردم به جان آمده و زحمتکش تقاضا دارد تا در تجمعات اعتراضی این روز تاریخی و بزرگ شرکت نموده و در اتحاد و همبستگی با کارگران سراسر دنیا، برای تحقق خواست‌ها و مطالبات این طبقه‌ی تحت ستم و استثمار و توده‌های مردم به جان آمده و زحمتکش قدم بردارند.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری
ششم اردیبهشت ۱۳۹۸

قطعنامه کارگران سندیکای نقاشان البرز به مناسبت روز جهانی کارگر!

سندیکای نقاشان البرز

متحد و سراسری به استقبال برگزاری هر چه با شکوه‌تر روز همبستگی جهانی کارگران برویم. اول ماه روز اعتراض علیه ستم و برده داری و کلیه فجایع سرمایه داری در سراسر جهان است. ما نیز در این روز به خیابان می‌آییم و ساعت ده صبح چهارشنبه ۱۱ اردیبهشت در مقابل مجلس اسلامی حضور می‌یابیم تا خواسته‌هایمان را اعلام کنیم. امسال نیز دستمزدهای چند بار زیر خط فقر را برای ما کارگران رقم زدند و با رشد سرسام آور قیمت‌ها زندگی و معیشت ما هر روز بیشتر دستخوش تلاشی می‌شود. فقر و بیکاری بیداد می‌کند و هر روز بر شمار کودکان کار اضافه

می‌شود و این لکه ننگی بر دامن سرمایه داری حاکم است. سیل هولناک اخیر نیز حاصل سودجویی و چپاولگرهای سرمایه داری حاکم است. زندگی بخش عظیمی از ما کارگران و مردم را به نابودی کشانده است. اول ماه مه فرصتی است که در اعتراض به همه این معضلات زن و مرد، معلم و بازنشسته، کارگر شاعلی و بیکار و همه و همه متحد و یکپارچه به میدان بیاییم و اعلام کنیم که دیگر به این بردگی و نابرابری تن نخواهیم داد. ما به مناسبت اول ماه مه بر خواسته های فوری زیر تاکید داریم:

1- دستمزدها باید فوراً متناسب با سبب هزینه اعلام شده به رقم هفت میلیون تومان برسد و متناسب با رشد قیمتشان افزایش یابد

2- باید همه کارگران جوان و آماده به کار، زن و مرد از بیمه بیکاری که رقم آن برابر با حداقل مزد هفت میلیونی است، برخوردار شوند

3- باید اخراج ها فوراً متوقف شود و امنیت شغلی و معیشت ما تامین شود

4- باید استخدام های برده وار موقت کار به استخدام های دائم تبدیل شود و دست پیمانکاران از محیط های کار کوتاه شود

5- حق کارگران و همه مردم است که از بیمه های اجتماعی چون بهداشت و درمان رایگان و ایجاد تسهیلات لازم برای تامین مسکن برخوردار شوند

6- کارگران زندانی اسماعیل بخشی، جعفر عظیم زاده و معلمان زندانی و تمامی زندانیان سیاسی باید فوراً آزاد شوند

7- مجازات اعدام باید ممنوع شود و احکام اعدام لغو شوند. احکام شنیعی چون شلاق ممنوع شود و به امنیتی کردن مبارزات و محیط های کار پایان داده شود و نیروهای امنیتی همچون شوراهای اسلامی و حراست و بسیج از کارخانجات بیرون روند. کلیه احکام امنیتی لغو شوند

8- برابری زنان و مردان مورد باید در تمامی زمینه های اجتماعی سیاسی فرهنگی و اقتصادی و هرگونه تبعیض علیه زنان لغو و برچیده شود. حجاب اجباری و جداسازی جنسیتی ممنوع شود

9- بالا بردن امنیت محیط ها و فضای کار مطابق استانداردهای پیشرفته امروزی

10- دستمزدهای معوقه کارگران و مطالبات معلمان بازنشستگان و همه حقوق بگیران باید فوراً پرداخت شود

11- ممنوعیت کار کودکان و تامین شرایط زندگی، تحصیل رایگان و برابر بدون در نظر گرفتن تعلقات قومی، ملی، جنسی، و مذهبی مطابق با استانداردهای پیشرفته امروز جهان فراهم گردد

12- باید به اختلاس ها و دزدی ها از صندوق های بازنشستگی و تامین اجتماعی پایان داده شود و عاملین دزدی در این صندوق ها محاکمه شوند و پول های دزدیده شده به این صندوق ها بازگردانده شود

13- باید تمامی سیل زدگان که مسکن و زندگی شان را از دست داده اند در مکان های مناسب فوراً اسکان داده شوند و خساراتی که به آنها وارد شده جبران شود سیل زدگان که کار و امکان گذران زندگی خود را از دست داده اند از بیمه بیکاری برخوردار شوند

14- کارگران افغانستانی، پاکستانی و ... باید بعنوان شهروندان متساوی الحقوق جامعه به رسمیت شناخته شوند

15- باید اول ماه مه، روز جهانی کارگر تعطیل رسمی اعلام شود و هرگونه ممنوعیت و محدودیتی برای برگزاری مراسم این روز ملغی گردد

زنده باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر

سندیکای نقاشان البرز

اول می 2019

11 اردیبهشت 1398

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران: روز کارگر را با شکوهرت برگزار کنیم!

طبقه زحمتکش ایران در حالی به پیشواز اول ماه مه می رود که سیل در جنوب و غرب و شمال کشور، هستی اش را به دلیل سومدیریت به یغما برده و با دستورات وزارت کار دستمزدش از ۲۵۶ دلار در سال گذشته به ۱۲۶ دلار کاهش یافته است. اندوخته های کارگران در سازمان تامین اجتماعی بازچیه دستورات دولت برای دست اندازی بیشتر به این منابع گردیده و صندوق های بازنشستگی را به سمت ورشکستگی می کشاند. در همین حال عفریت جنگ بر سر کشورمان به پرواز در آمده است. پس در روز کارگر می آییم تا بخواهیم:

۱- دستمزد ۱ میلیون و پانصد هزار تومان با مقیاس دلار در گردش می شود ۱۲۶ دلار که زندگی هیچ خانواده ای را در یک ماه تامین نخواهد کرد و این در حالی است که از سال گذشته با تغییرات دلار، ثروتمندان ۳/۵ برابر به ثروت شان افزوده گشته است. دولت می تواند با کاهش حقوق های نجومی مدیران کارخانه ها و هیات های مدیره به ۷ برابر حقوق یک کارگر به ترمیم مرزها بپردازد و مابقی را از طریق مالیات از ثروتمندان اخذ کند و بقیه را از صندوق ذخیره ارزی تامین نموده مرزها را افزایش دهد. تا افزایش حقوق کارگران در حد تامین مناسب زندگی یک خانواده ۴ نفره اجرایی شود.

۲- دست ها از سازمان تامین اجتماعی کوتاه. مدیران نالایق اخراج و حقوق های نجومی مدیران و اعضای هیات مدیره ها باید لغو شوند. ۱۸۰ هزار میلیارد تومان بدهی دولت به تامین اجتماعی پرداخت شود تا سازمان تامین اجتماعی از ورشکستگی نجات یابد. می توانیم مدیران لایق را با کمترین حقوق به شما معرفی کنیم.

۳- خانواده های کشاورزان در شمال، غرب، جنوب دچار خسارت گشته اند و باید کلیه وام های قبلی اشان بخشیده شده و کمک های بلاعوض برای ساخت مسکن و احیای زمین های کشاورزی و باغات و دامداری ها در اختیارشان قرار گیرد.

۴- در جنگ فرزندان زحمتکشان دو طرف درگیر گشته می شوند بی آنکه خصومتی با هم داشته باشند. طبقه زحمتکش مخالف جنگ و طرفدار صلح است. ما هرگونه عمل تحریک آمیز که منجر به جنگ شود را محکوم کرده و هرگونه مداخله در امور کشورمان را جزو سیاست های نئولیبرالیستی می دانیم. تحریم های اعمال شده توسط کشور های سرمایه داری را جنگی خاموش علیه زحمتکشان ایران دانسته و از همه مردم صلح دوست می خواهیم که بر علیه این جنگ خاموش یاور زحمتکشان ایران بوده و سکوت نکنند.

۵- محدودیت علیه سندیکاها کارگری و سرکوب کوشندگان برای تشدید غارت و اجرای سیاست های نئولیبرالیستی در ایران است. عقب انداختن حقوق های کارگران به مدت بیش از ۵ ماه و به گرسنگی کشاندن خانواده های کارگری باعث نخواهد شد که مبارزات کارگری خاموش شود. لذا ما خواهان پرداخت حقوق کارگران بعد از پایان هر ماه کاری، ممنوع کردن قراردادهای سفید امضا، قراردادهای موقت و اجحاف های گوناگون که باعث عدم امنیت شغلی کارگران می باشد، هستیم.

۶- همه کوشندگان و کنشگران صنفی و مدنی باید آزاد شوند. آنان نه تنها امنیت کشور را به خطر نمی اندازند بلکه خود اقتدار امنیت ملی کشور هستند. مبارزات این کوشندگان امنیت غارتگران را به خطر انداخته است. ما خواهان فعالیت آزاد سندیکاها و تشکلهای مستقل کارگری، آزادی ایجاد سندیکا و نهادهای مستقل، و آزادی تمام کوشندگان کارگری از زندان و رفع محدودیت های غیرقانونی هستیم.

می آییم تا خواسته های گفته شده را هرچه رساتر با خواهران و برادران زحمتکش مان در اول ماه مه روز چهارشنبه ۱۱ اردیبهشت ساعت ۱۰ صبح در مقابل مجلس فریاد بزنیم.

گسترده تر باد همبستگی زحمتکشان ایران و جهان
پیروز باد اتحاد خلق
گرامی باد اول ماه مه
سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران
۷ اردیبهشت ۱۳۹۸

شورای بازنشستگان ایران: روز جهانی همبستگی کارگران را به کیفرخواست عمومی علیه مناسبات سرمایه داری تبدیل کنیم

سرمایه بمثابه رابطه اجتماعی مسلط در جهان کنونی آنچنان مشقات، تبعیضات و بیحقوقی هائی را بر زندگی انسانها حاکم کرده که "انسان آزاد" در متن سخت ترین شرایط زندگی، برای بقایش تنها حق فروش نیروی کارش را دارد. حقی که در بستر گسترش "بیکاری" براحتی قابل تحقق هم نیست.

در اوج پیشرفتهای شگفت انگیز دنیای تکنولوژی و انقلاب جهانی ارتباطات و تولید انبوه ثروت عمومی، سهم ۹۹ درصدی ها، فقر و بیکاری و مشقات زندگی و سهم یک درصدی ها، همه نعمات جامعه است.

این رابطه نابرابر با نتایج شدت بیرحمانه اش در دل تسلط سیاست بازار آزاد، کشمکش طبقاتی را در آشکارترین و عربان ترین شکلش به صحنه اصلی جدال جنبش های اعتراضی از جوامع اروپائی تا آمریکائی و آسیائی و آفریقائی، تبدیل کرده است.

در همین راستا، اول ماه می به روز همبستگی و اعتراض عمومی علیه همه مناسبات تبعیض آمیز تبدیل شده است. تسلط اقتصادی - اجتماعی چنین نظامی، همه هستی بشر را نه تنها با ایجاد شرایط فقر و فلاکت عمومی و تنگناهای شدید معیشتی، تحت تاثیر قرار داده، بلکه با هدر دادن منابع زیست بشر و تخریب امکانات محیط زندگی همه موجودات، منبع اصلی حیات این کره زمین را بشکلی بی سابقه آسیب پذیر کرده است.

امروز دفاع و مراقبت از تعرض سرمایه به کره زمین بیش از هر زمان دیگر به بخشی از مبارزات کارگران و مزدبگیران و بازنشستگان و... برای رهائی کره خورده است.

بر بستر این شرایط عمومی جهان، اما در ایران با گستردگی اعتصابات و اعتراضات کارگران و معلمان و بازنشستگان و زنان و فعالان محیط زیست، برای تغییر شرایط موجود، جامعه در یک رویارویی قطبی برای تعیین تکلیف قرار گرفته است.

در برابر این شرایط غیر قابل تحمل معیشت و بی حقوقی و از دل مبارزات اجتماعی، تنها یک بدیل راهگشا خواهد بود. "اداره امور جامعه به دست شوراها".

بازگشت اختیار به انسانهایی که آفریننده ثروتهای جامعه اند، شرایط به کارگیری امکانات و ظرفیت ها را برای یک زندگی مرفه و بر اساس نیازهای مدرن با حفظ و مراقبت از منابع زیستی، فراهم می آورد.

جنبش بازنشستگان ایران با پیشینه مبارزات بی وقفه در سالهای اخیر، برای بهبود شرایط زندگی و ارتقاء سطح معیشت، همواره تلاش های متحدانه ای را آغاز و گسترش داده است.

شورای بازنشستگان ایران بعنوان بخش کوچکی از این جنبش سراسری، رئوس مطالبات فوری و مشترک خود با کارگران، معلمان، زنان، دانشجویان و بازنشستگان را مورد حمایت قرار میدهد.

شورای بازنشستگان ایران
۸ اردیبهشت ۹۸

کانون مدافعان حقوق کارگر: جشن روز کارگر را در خیابان، به عرصه خواست کارگران تبدیل کنیم

اول ماه مه برابر با یازده اردیبهشت ماه، روز جهانی کارگر است. در این روز کارگران در سراسر جهان با گردهمایی خود عزم می کنند که مبارزه شان را تا بدست آوردن رهایی از استثمار ادامه دهند.

کانون مدافعان حقوق کارگر، در آستانه روز جهانی کارگر از کلیه اعتراضات و حق برخورداری آزاد از تجمعات و تشکل یابی طبقه کارگر، در اعتراض به وضع اسفبار معیشت و عدم بهره مندی از حق داشتن زندگی شرافتمندانه مزد و حقوق بگیران ایران حمایت نموده و همصدا با کارگران آزاده ایران و جهان، خواهان اتحاد و همبستگی گرایشات گوناگون کارگری برای غلبه بر تبعیض و نابرابری ناشی از سیاست های طبقه حاکم میباشد.

در همین راستا، کانون مدافعان حقوق کارگر، برگزاری تجمعات اعتراضی در روز جهانی کارگر را حق مسلم کارگران، مزد و حقوق بگیران دانسته و هم گام با طبقه کارگر، در کنار آنها می ایستد.

کانون مدافعان حقوق کارگر، فشار، تهدید، گروگانگیری و ارعاب نهادهای امنیتی علیه خواستهای بحق طبقه کارگر را بیفایده دانسته و دستگیری دو تن از اعضای خویش؛ "علیرضا ثقفی" و "هاله صفرزاده" را محکوم مینماید.

همچنین با تاکید بر حق آزادی بیان، بر اصول منشور جهانی حقوق بشر پافشاری نموده و رفتارهای غیر انسانی

دستگاه های امنیتی مبنی بر بازداشتها و دستگیری های غیر قانونی را اموری ناشی از ترس و وا همه از نیروی عظیم مردمی ارزیابی میکند.

کانون مدافعان حقوق کارگر بنا بر سنت هر ساله چه در سالن، محل کار و خیابان این روز را جشن گرفته و خواستار افزایش دستمزد، رفع تبعیض، لغو کار کودکان، ایمنی کار، لغو قراردادهای موقت، داشتن زندگی بهتر برای کارگران و آزادی کلیه اسرای کارگری از زندان است.

کانون مدافعان حقوق کارگر با فراخوان به کارگران، معلمان، بازنشستگان و بیکاران در سراسر کشور برای برگزاری هر چه شکوهمندانه تر مراسم این روز، دست در دست هم و متحدانه راس ساعت ده صبح روز چهارشنبه ۱۱ اردیبهشت ماه در مقابل «مجلس(بهارستان)» گرد هم می آیییم و به طور یکپارچه خواهان پایان دادن به فقر و فلاکت و گرانی، افزایش فوری حداقل مزد بالاتر از خط فقر، برچیده شدن شرکتهای پیمانکاری، لغو قراردادهای موقت و پایان دادن به کل شرایط مصیبت باری می شویم که به ما کارگران و همه مزدبگیران زحمتکش شاغل و بازنشسته تحمیل شده است.

"کانون مدافعان حقوق کارگر"، اردیبهشت ۱۳۹۸

فراخوان شرکت در تجمع روز کارگر و معلم

اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگر و روز اعتراض بین المللی کارگران و روز اعلام مطالبات سرکوب شده کارگران است.

۱۲ اردیبهشت روز معلم که روز جانباختن دکتر خانعلی؛ معلم مبارز به دست رژیم پیشین است و روزی است که معلمان در پی خواسته های خود به خیابان می آیند.

بازنشستگان نیز در کنار کارگران و معلمان به عنوان بخش بزرگی از مزد بگیران و زحمتکشان این دو روز را گرامی می دارند.

گروه اتحاد بازنشستگان برای اعلام خواسته ها و تقویت همبستگی میان همه زحمتکشان جامعه، از برگزاری تجمع اعتراضی کارگران در مقابل مجلس و تجمع معلمان در مقابل اداره کل آموزش و پرورش حمایت کرده و از همه بازنشستگان دعوت می کند در هر دو تجمع روز کارگر و روز معلم شرکت نمایند.

زمان: ۱۱ اردیبهشت ۹۸

مکان: مقابل مجلس (مترو بهارستان)

زمان: ۱۲ اردیبهشت

مکان: خیابان طالقانی مقابل اداره کل آموزش و پرورش

گروه اتحاد بازنشستگان

۹۸/۲/۵

بیانیه مشترک

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه/ سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه /گروه اتحاد بازنشستگان /کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری به مناسبت روز جهانی کارگر

فرخنده باد اول ماه می (۱۱ اردیبهشت) روز اتحاد رزمنده کارگران ایران و جهان علیه نظام سرمایه داری!

حرکت دلیرانه صدها هزار کارگر شهرهای مختلف آمریکا در روز اول ماه می ۱۸۸۶ که برای برقراری ۸ ساعت کار در روز، اعتصاب کردند و بسیاری از آنان در صفوف متحد و فشرده در خیابان های شیکاگو با قدم های محکم و بدون ترس از پلیس و دیگر مزدوران سرمایه داری به تظاهرات برای خواست به حق خود روی آوردند تنها برای مقابله با سرمایه داران و کارفرمایان استثمارگر آمریکا صورت نگرفت؛ این جنبش همچنین پیامی بود برای همبستگی و اتحاد کارگران همه کشورهای، فارغ از ملیت، جنسیت، عقیده، مذهب و نژاد در مقابل استثمار حاکم و شرایط دهشتباری که نظام سرمایه داری بر کارگران و دیگر مردم زحمتکش تحمیل کرده است. این پیام عملی، خونین و فراموش نشدنی که هنوز پس از ۱۳۳ سال در سراسر جهان طنین انداز است ادامه درسی بود که پیشروترین کارگران و اندیشمندان جهان با ایجاد اتحادیه بین المللی کارگران به طبقه کارگر ارائه کرده بودند.

پیام اول ماه می حدود صد سال پیش در ایران نیز منعکس شد و کارگران ایران سال ها این روز را جشن گرفته و این روز به سنت مبارزه برای خواست های برحق کارگران، معلمان، دانشجویان، روشنفکران، بازنشستگان، زنان و تمامی مزدبگیران زحمتکش، تبدیل گشته است

نظام سرمایه داری در ایران بر مبنای ضرورت و تابعیت از مناسبات جهانی و تحت تأثیر بحران اقتصادی و عقب ماندگی مناسبات سرمایه داری داخلی، همواره به خشن ترین شیوه های سیاسی و اقتصادی در مقابل کارگران و زحمتکشان ایران و مطالبات انبوه و پایمال شده آنان، توسل جسته است. این استثمار و خشونت نه تنها بر کارگران صنعت، معدن و کشاورزی بلکه بر سطح معیشت و شرایط اسفبار زندگی کارکنان رشته های مختلف خدمات و از جمله معلمان، پرستاران، بازنشستگان و ... نیز وارد گشته و صف بندی مشترک و مبارزه پیگیر در جهت کسب مطالبات را متمرکزتر ساخته است.

کشیده شدن مبارزات و اعتصابات کارگران به خیابان های شهرها همراه با خانواده ها و حمایت های کوبنده مردم (هپکو، هفت تپه، فولاد، سندیکای شرکت واحد و ...)، در اعتراض به مزدهای ناچیز، تحمیل گرسنگی و کوچک سازی سفره خانواده ها، معوقات و وضعیت ننگین قراردادهای، درخواست مسکن مناسب، فساد گسترده در جریان جابجایی ها و خصوصی سازی ها در نهادها، مراکز و عرصه های مختلف، از جمله عرصه صنایع، دانشگاه ها، آموزش و پرورش، بهداشت و درمان و ...، بازداشت ها و پرونده سازی های بیشمارانه علیه کارگران، اعتصابات مداوم و سراسری معلمان و عدم حضور در کلاسها، تجمعات پیاپی بازنشستگان در مقابل مجلس، وزارت کار، سازمان برنامه و بودجه و سایر شهرها، تجمع و اعتصابات پرستاران در حیاط بیمارستان ها، اعتراضات وسیع دانشجویان، زنان، فعالان محیط زیست، همه و همه نشان دهنده این واقعیت است که استمرار این شرایط غیرانسانی و تحمیلی، راهی جز اتحاد و ارتقاء سطح مبارزات متشکل جاری مشترک بر ایمان دربر ندارد.

علاوه بر این، در نهایت تأسف بخش عظیمی از مناطق ایران و مردم محروم در معرض فاجعه سیل اخیر قرار گرفته، شماری از مردم جان خود را از دست داده اند و خسارت های عظیمی به سرپناه و دارایی های شهروندان وارد گردیده است. یکی از علل گسترده خرابی ها و آوارگی مردم بر اثر بی مسئولیتی ارگان ها و متولیان حاکم، عدم رعایت استاندارد در ساخت و سازها و تخریب محیط زیست می باشد. این فاجعه تأثیرات مخرب و هولناکی بر زندگی و معیشت زحمتکشان این مناطق وارد ساخته است و کارگران و همه مردم حق دارند دولت را پاسخگوی رفع مشکلات و نیازهای خود بدانند و بر امر کمک رسانی و بازسازی این مناطق پافشاری کنند.

ما از همه کارگران، معلمان، پرستاران، بازنشستگان، زنان، بیکاران، دانشجویان و جوانان دعوت می کنیم با تجمع و همبستگی، روز جهانی کارگر (۱۱ اردیبهشت) را روز اعتراض نسبت به شرایط غیرانسانی موجود و طرح مطالبات برحق خود قرار دهیم:

- ۱- تعیین مزد حداقل به میزان ۷ میلیون تومان در ماه برای یک خانواده چهار نفری .
- ۲- آزادی بی قید و شرط کارگران زندانی که برای خواست های خود مبارزه کرده اند و منع تعقیب قضایی آنها، آزادی همه زندانیان سیاسی و عقیدتی و آزادی معلمان و دانشجویان زندانی.
- ۳- برقراری بیمه بیکاری برای تمام بیکاران و جویندگان کار .
- ۴- ترمیم مستمری بازنشستگان حداقل به میزان ۷ میلیون تومان در ماه، تأمین بیمه های اجتماعی کامل و کارآمد و مسکن مناسب برای بازنشستگان، نظارت نمایندگان منتخب بازنشستگان بر صندوق های بازنشستگی و شرکت در مدیریت آنها.
- ۵- الغای هرگونه تبعیض جنسیتی، مذهبی، ملی و قومی در محیط کار و در سطح جامعه،
- ۶- برابری مزد زنان و مردان در شرایط کار برابر و برابری حقوق کارگران مهاجر با سایر کارگران و رفع تبعیض از آنها .

۷- منع کار کودکان

۸- حق برخورداری از تشکل های مستقل و سندیکا و برقراری مذاکرات دستجمعی میان کارگران و کارفرمایان.

۹- لغو قراردادهای سفید امضا .

۱۰- آزادی بیان، تحزب، عقیده، اعتراض، گردهمایی، اعتصاب و راهپیمایی .

۱۱- ایجاد یک صندوق با تعهد دولت برای پرداخت فوری تمام مزدها و مزایای عقب افتاده کارگران.

۱۲- ما به همراه عموم کارگران ایران و جهان، سیاست های مداخله گرانه، جنگ افروزانه و تجاوزکارانه از جانب هر دولت متجاوز را علیه مردم کشورها محکوم نموده و خواهان برقراری صلح، امنیت، رفاه و پیشرفت برای تمامی مردم ایران، منطقه و جهان هستیم.

۱۳- تأمین نیازهای فوری سیل زدگان از جمله خوراک، پوشاک، بهداشت و درمان و مراکز آموزشی و تأمین مسکن مناسب و بازسازی رایگان و جبران همه خسارات آنها از جمله خسارات کشاورزان توسط دولت .

۱۴- اعلام تعطیلی رسمی روز کارگر و آزادی برگزاری مراسم بزرگداشت اول ماه می در سطح کشور .

گسترده، مستحکم و رزمنده باد اتحاد و همبستگی بین المللی کارگران جهان!

رستار و کوبنده تر باد فریاد حق طلبی کارگران و زحمتکشان علیه نظام سرمایه داری و قدرت های حامی آن!

پرطنین باد پیام آزادی بخش اول ماه می روز جهانی کارگران!

۷ اردیبهشت ۱۳۹۸

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
گروه اتحاد بازنشستگان
کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری: فراخوان شرکت در مراسم روز جهانی کارگر :

فراخوان شرکت در مراسم "روز جهانی کارگر"
گرانی و بالا رفتن هر روزه قیمت ها، و به تناسب آن دستمزد ناچیز کارگران و مزد بگیران زندگی طبقات فرودست جامعه را به سمت سراسیمگی و قهقرا کشانده است.
اول ماه مه یازده اردیبهشت ۱۳۹۸ روز جهانی همبستگی کارگران، با حضور گسترده در مقابل مجلس شورای اسلامی، این روز را به نمادی علیه خواسته های بی جواب کارگران و روز فریاد اعتراض علیه فقر و بیکاری و دستمزد کم و تورم گسترده در جامعه تبدیل کنیم .
دیدار ما؛ چهارشنبه ۱۱ اردیبهشت، ساعت ۱۰ صبح- بهارستان، مقابل مجلس.
کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری
۵ اردیبهشت ۹۸

https://t.me/komite_p

فراخوان مشترک برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در مقابل مجلس شورای اسلامی

اول ماه مه برابر با یازده اردیبهشت ماه، روز جهانی کارگر است. این روز، روز ما کارگران در سراسر جهان است. ما این روز را که حاصل مقاومت، ایستادگی و جانفشانی میلیونها کارگر و انسان مبارز و از جان گذشته در اقصی نقاط دنیا برای پایان دادن به فقر و نابرابری و نابودی بهره کشی انسان از انسان است گرامی می داریم.
برگزاری مراسم مستقل روز جهانی کارگر یکی از بدیهی ترین و خدشه ناپذیرترین حقوق اجتماعی ما کارگران است. ما پیشاپیش اعمال هر گونه محدودیتی در برگزاری مراسم روز جهانی کارگر را قویا محکوم میکنیم و با فراخوان به کارگران(شاغل، بیکار و بازنشسته) در سراسر کشور برای برگزاری هر چه شکوهمندانه تر مراسم این روز، دست در دست هم و متحدانه راس ساعت ده صبح روز چهارشنبه ۱۱ اردیبهشت ماه در مقابل مجلس «شورای اسلامی» گرد هم میائیم و بطور یکپارچه ای خواهان پایان دادن به فقر و فلاکت و گرانی، و در کل شرایط مصیبت باری می شویم که به ما کارگران و همه مزدبگیران زحمتکش تحمیل شده است.

اتحادسراسری بازنشستگان ایران

اتحادیه نیروی کار پروژه ای

بازنشستگان سندیکای بافنده سوزنی

بازنشستگان فلز کار-مکانیک

جمعی از کارگران صنف فلز کار و مکانیک

اعلام پشتیبانی از بیانیه مشترک سندیکاها و تشکلات کارگری به مناسبت اول ماه مه

اعلام پشتیبانی از بیانیه مشترک سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه – سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه – گروه اتحاد بازنشستگان و کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری- به مناسبت اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگر.

تجلی اتحاد عمل کارگران سراسر جهان در روز کارگر، فراگیر شدن جنبش اعتراضی کارگران شیکاگو در صد و سی و سه سال پیش است که نظام سرمایه داری با همه ی تمهیداتش نمی تواند در مقابل نیروی متحد طبقه ی کارگر عمری ابدی داشته باشد. طبقه ی کارگر اکثریت عظیمی است که اراده ی آن می تواند همه ی چرخ های اقتصاد نظام سرمایه داری را از حرکت باز دارد و نظم نوینی را بر پایه ی نفی استثمار، محو مالکیت خصوصی بر ابزار تولید و اعمال حاکمیت شورا های کارگران و زحمتکشان بنا نهد. با درس آموزی از پیام تاریخی اول ماه مه که بر ضرورت اتحاد و همبستگی کارگران همه ی کشورها و مبارزه ی مشترک و مستقل آنان برای دستیابی به حقوق اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی تأکید داشته است، ما امضا کنندگان زیرپشتیبانی کامل خود را از بیانیه ۷ اردیبهشت تشکل های نامبرده اعلام می کنیم.

در این بیانیه علاوه بر نشان دادن روحیه رزمندگی طبقه ی کارگر به درستی بر خواست های طبقه ی کارگر و افشار زحمتکش جامعه از جمله معلمان، بازنشستگان، زنان، پرستاران، دانشجویان و ... تأکید شده است.
واقعیتی که هیچ کارگر مزدی نباید فراموش کند این است که کارگران تنها با اتکا بر نیروی اتحاد، همفکری و

همکاری خود، تنها با مبارزه ی مشترک و مستقل بر اساس اصول و منافع حقیقی خود، تنها با تلاش برای تحقق خواست های میرم اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، و فرهنگی اعلام شده و مخالفت صریح با عظمت طلبی و شوونیسم جمهوری اسلامی در منطقه و در همان حال اهداف میان مدت و دراز مدت خود می توانند یک زندگی شایسته ی انسانی برای خود و نسل های آینده پی ریزی کنند. نه کارفرمایان، نه دولت حامی آنها، نه کسانی که برگزیده و منصوب آنها در نهاد های کارگری حکومتی هستند دغدغه ی رفاه، حقوق و آزادی کارگران را ندارند. کارگران برای آنکه بتوانند به شکل موثری به همکاری و همفکری و مبارزه ی مشترک بپردازند باید بتوانند افکار و نظرات خود را بیان کنند، باید بتوانند گرد هم جمع شوند، باید بتوانند تشکل اقتصادی و سیاسی ایجاد کنند و غیره. به عبارت دیگر کارگران به آزادی عقیده و بیان، آزادی گردهمایی، آزادی تشکل و حزب، آزادی اعتصاب و غیره نیاز دارند.

در قرن بیست و یکم که در آن زندگی می کنیم اینها جزء امور بدیهی هستند. واقعیت این است که نیاز کارگران به آزادی همتراز نیاز آنان به هوا، آب، نان، مسکن و غیره است. پس مبارزه ی اقتصادی – اجتماعی کارگران نمی تواند از مبارزه ی سیاسی این طبقه جدا باشد. استقلال طبقاتی طبقه ی کارگر مستلزم عمل سیاسی مستقل این طبقه هم هست. این یکی از آموزش های بزرگ اول ماه مه است. زنده باد اول ماه مه روز اتحاد و همبستگی کارگران همه ی کشورها. پیروز باد مبارزه ی مشترک کارگران برای حقوق اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی طبقه ی کارگر و زحمتکشان.

کارگران پروژه های پارس جنوبی
کارگران پتروشیمی های منطقه ماهشهر و بندر امام
فعالان کارگری جنوب
فعالان کارگری شوش و اندیمشک
جمعی از کارگران محور تهران - کرج
اردیبهشت ۹۸

۱ می گرامی باد (بیانیه مشترک)

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه
سندیکای نقاشان البرز
شورای بازنشستگان ایران
شورای کارگران شاغل و بیکار
کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری ایران
جمعی از کارگران ایران خودرو
جمعی از کارگران پارس خودرو
جمعی از فعالان لغو کار کودکان
به کارگران و همزمان در تشکلهای و سازمانهای کارگری و مدافع حقوق کارگر در سراسر جهان.

گرمترین دروها و تهنیت های ما کارگران ایران را به مناسبت 1 می، روز اعلام کیفرخواست بین المللی طبقه کارگر علیه نظام سرمایه داری که بر سودپرستی، دنیای بشریت مدرن را به منجلابی از بربریت و توحش تبدیل کرده است، تقدیم شما می کنیم.

اکنون که ما کارگران ایران در اوج نبرد سرنوشت ساز با سرمایه داری حاکم بر ایران هستیم، یادآور می شویم که پیروزی ما در گرو حمایت های پر شور بیش از پیش شما رفقا در سراسر جهان است.

ما در آستانه روز جهانی کارگر، ضمن گرامیداشت پیوند طبقاتی و تاریخیمان با تمامی هم سرنوشتیان در سراسر جهان، مجدداً یادآور می‌گردیم که نبرد نهایی برای احقاق حقوقمان «رفاه، شادی، آزادی، اداره شورایی» در راه است و پیروزی در گرو اتحاد بین‌المللی ما. پیروزی از آن ماست.

1 می 2019

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه - سندیکای نقاشان البرز - شورای بازنشستگان ایران- شورای کارگران شاغل و بیکار- کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری ایران- جمعی از کارگران ایران خودرو- جمعی از کارگران پارس خودرو- جمعی از فعالان لغو کار کودکان

@anjomanbfk

<http://www.anjomanbfk.blogfa.com>

***فراخوان اتحادیه آزاد کارگران ایران برای تجمع مقابل مجلس بمناسبت اول ماه مه**

اتحادیه آزاد کارگران ایران طی فراخوانی بمناسبت اول ماه از کارگران(شاغل،بیکار و بازنشسته)، کشور برای شرکت در تجمع ساعت 10 چهارشنبه 11 اردیبهشت مقابل مجلس دعوت بعمل آورد.

متن فراخوان:

فراخوان برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در مقابل مجلس شورای اسلامی

اول ماه مه برابر با یازده اردیبهشت ماه، روز جهانی کارگر است. این روز، روز ما کارگران در سراسر جهان است. ما این روز را که حاصل مقاومت، ایستادگی و جانفشانی میلیونها کارگر و انسان مبارز و از جان گذشته در اقصی نقاط دنیا برای پایان دادن به فقر و نابرابری و نابودی بهره‌کشی انسان از انسان است گرامی می‌داریم.

برگزاری مراسم مستقل روز جهانی کارگر یکی از بدیهی‌ترین و خدشه‌ناپذیرترین حقوق اجتماعی ما کارگران است.

ما پیشاپیش اعمال هر گونه محدودیتی در برگزاری مراسم روز جهانی کارگر را قویاً محکوم میکنیم و با فراخوان به کارگران(شاغل،بیکار و بازنشسته) در سراسر کشور برای برگزاری هر چه شکوهمندانه‌تر مراسم این روز، دست در دست هم و متحدانه راس ساعت ده صبح روز چهارشنبه 11 اردیبهشت ماه در مقابل مجلس " شورای اسلامی" گرد هم می‌آئیم و بطور یکپارچه ای خواهان پایان دادن به فقر و فلاکت و گرانی، و در کل شرایط مصیبت‌باری می‌شویم که به ما کارگران و همه مزدبگیران زحمتکش تحمیل شده است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران

قطعنامه اتحادیه آزاد کارگران ایران به مناسبت روز جهانی کارگر ۹۸ :

روز جهانی کارگر در حالی فرا میرسد که هیچ روزنه‌ای از طرف سیستم حاکم برای بهبود زندگی میلیونها خانواده کارگری و اقشار گسترده‌ای از جامعه وجود ندارد. علاوه بر تداوم و افزایش فقر و فلاکت و گرانی، شیرازه اقتصادی جامعه در حال از هم گسیختگی است و جناح‌های مختلف حاکمیت ضمن اعتراف به این حقیقت، هیچ برنامه‌ای جز تحمیل بیشتر فقر و فلاکت و سرکوب اعتراضات میلیونها کارگر و مردم تحت ستم در ایران را ندارند. تورم و افزایش چند برابری قیمت مایحتاج زندگی نسبت به سال گذشته و افزایش ناچیزی به میزان حداقل مزد در سال ۹۸، زندگی کارگران را چندین برابر بیشتر به زیر خط فقر رانده و عملاً خانواده‌های میلیونها کارگر و اقشار کم درآمد جامعه را به لب پرتگاه نابودی کشانده است. با واگذاری مراکز تولیدی و صنعتی به نهادها و افراد مرتبط با حوزه قدرت عملاً این مراکز را با ورشکستگی و تعطیلی مواجه کرده و ده‌ها هزار نفر از کارگران را با خطر اخراج و بیکاری روبرو کرده‌اند و اعتراضات کارگران به این مافیای خصوصی را با سرکوب و اخراج و شکنجه و زندانی کردن پاسخ میدهند.

طمع سبیری ناپذیر سرمایه داران حاکم چنان جامعه را به مرز نابودی کشانده است که از کوچکترین تعرضی به طبیعت و محیط زیست نیز چشم پوشی نکرده و چنانچه در سیل اخیر شاهد بودیم همین تعرض به طبیعت پیامدهای فاجعه بار صدچندان را به خانه و زندگی هزاران نفر از مردم وارد کرده و مسئولین و نهادهای حاکم هیچ توان و اراده ای برای کمک و جبران خسارت به مردم سیل زده ندارند.

در مقابل این همه بی حقوقی و تهاجم به زندگی کارگران و سایر اقشار جامعه، جنبش عظیم مطالباتی مردم روز به روز قدرتمندتر و تعرضی تر به جلو آمده و مبارزات کارگران به نقطه ثقل تحولات در جامعه بدل گشته است.

اعتصابات قدرتمند کارگران هپکو، فولاد اهواز و نیشکر هفت تپه به تسخیر خیابانها انجامید و تمامی جامعه را معطوف به خود کرد. تحصن های گسترده معلمان و رانندگان و تجمع های بازنشستگان برای دستیابی به مطالباتشان نشان داد که میلیونها کارگر و مزدبگیر به میدان آمده اند تا معادلات را تغییر داده و خواسته هایشان را محقق کنند. در جریان سیل اخیر مردم با بی اعتمادی کامل نسبت به مسئولین به کمک رسانی به سیل زدگان شتافتند و گروه های مختلف مردمی را برای کمک رسانی سازمان دادند. در شیراز و آق قلا دست به تجمع های اعتراضی زدند و در خوزستان اعتراضات گسترده ای نسبت به بی عملی مسئولین در جریان است.

چپاولگری غارتگران دسترنج ما کارگران و سیاست سرکوب هر نوع مطالبه گری توسط حکومتگرانی که چهل سال پیش با ژست مستضعف پناهی سرنوشت جامعه را حاکم شدند از یک سو، و از سوی دیگر پیشروی اعتراضات کارگران، معلمان، پرستاران، رانندگان، بازنشستگان، دانشجویان، زنان و ده ها هزار نفر از مالباختگان موسسات مالی می رود تا به یک رویارویی عظیم تبدیل گشته و سال پیش رو را به سال اعتراضات و اعتصابات گسترده ای تبدیل کند.

ما کارگران با توجه به شرایط فلاکتبار اقتصادی جامعه و نبود هیچ روزنه امیدی از طرف سیستم حاکم برای بهبود اوضاع، وقوع تغییرات بنیادین در کشور را تنها راه برای پایان دادن به وضعیت دهشتناک کنونی میدانیم و بر این مبنا حداقل خواسته های خود را به شرح زیر اعلام میداریم:

۱- افزایش فوری حداقل دستمزد به ۷ میلیون تومان و پرداخت بیمه بیکاری به کارگران بیکار و جوانان آماده کار به میزان حداقل مزد

۲- تامین فوری مسکن برای سیل زدگان، تامین بیمه بیکاری و جبران خسارات برای تمامی کسانی که به نحوی از این اتفاق اخیر دچار خسارت های مادی و جانی شده اند؛

۳- پایان دادن به امنیتی کردن اعتراضات صنفی و مدنی، لغو مجازات اعدام و شلاق، لغو کلیه احکام صادره علیه فعالان کارگری، معلمان و دیگر جنبش های آزادی خواه و برابری طلب و آزادی بی قید و شرط همه کارگران، معلمان و فعالان سیاسی و اجتماعی در بند،

۴- آزادی بی قید و شرط ایجاد تشکل های مستقل، اعتصاب، اعتراض، راهپیمائی، تجمع، اندیشه و بیان، احزاب و مطبوعات؛

۵- پرداخت فوری مطالبات معوق کارگران، بازنشستگان، معلمان و کارمندان بخش خصوصی و دولتی همراه با خسارت دیر کرد و تصویب قانونی برای جرم دانستن عدم پرداخت حقوق و مزایا؛

۶- تامین امنیت شغلی و توقف اخراج سازی ها، برچیده شدن قراردادهای موقت، امحا شرکت های تامین نیروی انسانی و پیمانکاری، قرار گرفتن کلیه کارگران شاغل در کارگاه های کوچک، مناطق آزاد و ویژه تحت پوشش کامل قانون کار و عدم افزایش مبلغ بیمه کارگران ساختمانی؛

۷- قطع دست دولت از صندوق های بازنشستگی، سپردن اختیار صندوق سازمان تامین اجتماعی و دیگر صندوق های بازنشستگی به هیات امنایی از نماینده های منتخب اعضا، محاکمه غارتگران صندوق های بازنشستگی و جبران خسارت های وارده به اعضا؛

۸- خارج شدن طرح "اصلاحات پارامتریک قانون تامین اجتماعی" از دستور کار مجلس و واگذاری اختیار تصویب هر گونه قانون برای کارگران، به نمایندگان منتخب مجامع عمومی آنان؛

۹- ممنوعیت کار کودکان و فراهم کردن امکانات زندگی، تحصیل رایگان و برابر برای همه کودکان فارغ از تعلق خانوادگی، جنسیت، قومیت و مذهب مطابق با استانداردهای پیشرفته امروزی؛

۱۰- برقراری بالاترین استانداردهای ایمنی کار در تمامی محیط های کارگری؛

۱۱- برچیده شدن حجاب اجباری و تمامی قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان؛ برابری کامل و بی قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی عرصه های زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی؛

۱۲- به رسمیت شناخته شدن حق شهروندی برای مهاجرین افغانستانی و دیگر مهاجران و منع هر گونه اعمال تبعیض آمیز علیه آنان؛

۱۳- اول ماه مه روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی اعلام و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی شود.

اتحادیه آزاد کارگران ایران- اردیبهشت نود و هشت

فراخوان محمود صالحی برای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در خیابان شهرها

«ما کارگران ایران نیز، همصدا با کارگران سراسر جهان خیابانها را به تصرف خود در آوریم.

پیش بسوی برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در خیابان شهرها.»

کارگران و خانواده کارگران.

#اول ماه مه روز جهانی کارگر (11 اردیبهشت) در راه است.

#در این روز کارگران در سراسر جهان برای احقاق حق و علیه نظم سرمایه قدرت طبقاتی خود را به نمایش می گذارند و در خیابانها راهپیمایی می کنند.

#در این روز، کارخانه، کارگاه و محل کار تعطیل و ما کارگران باید مال خودمان باشیم.

#در این روز خیابان شهرهای بزرگ جهان زیر پای متحد کارگران به لرزه در خواهد آمد.

#در این روز ناقوس مرگ نظام سرمایه داری و حامیان آنان توسط طبقه کارگر نواخته خواهد شد.

#در این روز طبقه کارگر با صدای رسا اعلام خواهند کرد که جامعه ای برابر می خواهند.

#ما کارگران ایران نیز، همصدا با کارگران سراسر جهان خیابانها را به تصرف خود در آوریم.

#پیش بسوی برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در خیابان شهرها.

محمود صالحی 98/2/5

قطعنامه بازنشستگان سازمان تامین اجتماعی "بستا" به مناسبت روز جهانی کارگر:

روز جهانی کارگر در حالی فرا میرسد که تورم و افزایش چند برابری قیمت مایحتاج زندگی نسبت به سال گذشته و افزایش ناچیزی به میزان حداقل مزد در سال ۹۸، زندگی بازنشستگان را چندین برابر بیشتر به زیر خط فقر رانده و عملاً خانواده های میلیونها بازنشسته و اقشار کم درآمد جامعه را دچار مشکل کرده است، تجمع های بازنشستگان برای دستیابی به مطالباتشان نشان از عمق مشکلات برای این قشر زحمتکش میباشد؛ ما بازنشستگان با توجه به شرایط فلاکتبار اقتصادی خود، تغییرات بنیادین در واگذاری سازمان تامین اجتماعی به صاحبان اصلی آن را تنها راه برای پایان دادن به وضعیت اسفبار کنونی میدانیم و بر این مبنا حداقل خواستهای خود را به شرح زیر اعلام میداریم:

- ۱- افزایش فوری حداقل دستمزد بر اساس سبد معیشت و خط فقر
- ۲- تامین فوری مسکن برای سیل زدگان، تامین بیمه بیکاری و جبران خسارت
- ۳- پایان دادن به امنیتی کردن اعتراضات صنفی و لغو کلیه احکام صادره علیه فعالان کارگری، معلمان و آزادی بی قید و شرط همه کارگران، معلمان
- ۴- اجرای بندهای متعدد قانون اساسی از جمله اعتصاب، اعتراض، راهپیمایی، و ایجاد تشکلات
- ۵- پرداخت معوقات حقوق و..... کارگران، بازنشستگان، معلمان و کارمندان بخش خصوصی و دولتی
- ۶- تاکید بر رونق تولید و بها دادن به تولید در جهت تامین امنیت شغلی کارگران در کلیه صنوف
- ۷- واگذاری صندوق سازمان تامین اجتماعی و دیگر صندوقهای بازنشستگی به هیات امنایی از نماینده های منتخب اعضا، و ارائه گزارش عملکرد تاکنون صندوق و برخورد جدی با خاطیان و سواستفاده کنندگان از صندوق های بازنشستگی و جبران خسارت های وارده به اعضای این صندوق ها.
- ۸- خارج شدن طرح "اصلاحات پارامتریک قانون تامین اجتماعی" از دستور کار مجلس و واگذاری اختیار تصویب هر گونه قانون برای کارگران، به نمایندگان منتخب مجامع عمومی آنان و عدم افزایش حق بیمه کارگران ساختمانی
- ۹- برخورداری همه کودکان از تحصیل رایگان فارغ از جنسیت، قومیت و مذهب کودکان و مبارزه جدی و عملی در جهت لغو کار کودکان
- ۱۰- اجرای قانون کار شایسته، به طوریکه عملاً کرامت انسانی کارگران و شاغلین رعایت شود.
- ۱۱- بر چیده شدن تمامی قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان؛ برابری کامل و بی قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی عرصه های زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی؛
- ۱۲- به رسمیت شناخته شدن حق شهروندی برای مهاجرین افغانستانی و دیگر مهاجران و منع هر گونه اعمال تبعیض آمیز علیه آنان

۱۳- حق شهروندی و داشتن شناسنامه برای فرزندان که پدر غیر ایرانی دارند.
۱۴- اول ماه مه روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی اعلام و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی شود.
هیئت موسس بازنشستگان سازمان تامین اجتماعی "بستا"
اردیبهشت ۹۸

دوازدهم اردیبهشت ۱۳۹۸ روز معلم در ایران!

فراخوان تجمع بزرگ روز معلم در سراسر ایران :

تجمع ، تشکل : حق مسلم ماست / همه می آیم
و عده ما ۱۲ اردیبهشت ۹۸
در ادارات آموزش و پرورش
ساعت ۱۰ تا ۱۲
همه استانها
همه شهرها
همه ایران

بیانیه شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران به مناسبت هفته معلم- اردیبهشت ۹۸ :

به نام خداوند جان و خرد
همکاران گرامی شاغل و بازنشسته !
بار دیگر روز و هفته ملی معلم در پیش است و ما معلمان شاغل و بازنشسته در چشم انداز تاریخی خود همچنان برای ابتدایی ترین مطالبات و خواسته های صنفی خود مجبوریم لحظه ای از کوشش و فعالیت برای رسیدن به خواسته های قانونی و مطلوب خود غفلت ننماییم.
گرانی و تورم زندگی را برای اکثریت زحمتکشان سخت کرده است حقوق و درآمد معلمان سنخیتی با قیمت های نجومی ندارد و معلمانی که در گذشته مجبور به کار در شغل دوم و سوم بودند بخاطر بیکاری گسترده باید به اتکا حقوق ناچیز معلمی از پس هزینه های هنگفت بر آیند در یک کلام وضع اقتصادی معلمان اسفناک است و در این میان وضع معلمان آزاد و خرید خدمتی اسفناکتر است.
از سوی دیگر اکثریت دانش آموزان که از خانواده های زحمتکش هستند وضع بهتری از معلمان ندارند و متأسفانه هر روز شاهد گسترش سیاست های ضد آموزشی مانند پولی سازی و کیفیت زدایی از آموزش هستیم. گویی در تمام حکومت ها و دولت ها وضع معلمان یکسان است و قرار نیست آموزش و پرورش اولویت دولت ها باشد.
به همین دلیل معلمان از زمان تاسیس مدارس نوین در ایران تاکنون همواره برای بهسازی آموزش تلاش نموده و متأسفانه همواره سرکوب شده اند .
امروز بیش از نیم قرن از اصابت گلوله های ماموران رژیم دیکتاتور پهلوی بر شقیقه های معلم معترض و دانشجوی دکترای فلسفه این مرز و بوم، ابوالحسن خاتعلی، گذشته است اما اگر امروز کارگزاران حکومت جمهوری اسلامی به ظاهر مانند رژیم دیکتاتوری گذشته با شلیک مستقیم اعتراضات معلمان را سرکوب نمی کنند ولی با اشکال متفاوت از حبس و زندان و اخراج و تبعید کوشیده اند صدای عدالتخواهی معلمان را خاموش نمایند.

از این رو معلمان آگاه و فداکار این سرزمین چون محمود بهشتی لنگرودی ، اسماعیل عبدی ، محمد حبیبی ، عبدالرضا قنبری و روح الله مردانی را با اتهامات واهی امنیتی حبس نموده‌اند.
اما بر خلاف ادعاهای مسئولان و ماموران ارگان‌های سرکوبگر ، با نگاه دقیق‌تر و عمیق‌تر به دیدگاه نظری و عملی معلمان معترض محبوس در گذشته و حال ، خواهیم یافت که اعتراضات این معلمان جز برای:

- ۱ - بهینه‌سازی آموزش در مدارس
- ۲ - توقف خصوصی سازی آموزش
- ۳ - حق تشکل یابی مستقل
- ۴ - رفع موانع ناشی از اعمال سلیقه ای و فراقانونی در مسیر فعالیت های قانونی تشکل های صنفی فرهنگیان
- ۵ - ایجاد بیمه کارآمد برای فرهنگیان
- ۶ - اجرای دقیق مصوبه ی نظام پرداخت هماهنگ حقوق و دستمزد
- ۷ - دفاع از حقوق معلمان بخش خصوصی، آزاد و خرید خدمت

شورای هماهنگی فرارسیدن روز ملی معلم را به معلمان دربند و تمام فرهنگیان تبریک می گوید و یاد و خاطره ابوالحسن خاندانی و تمام پیشگامان عرصه تعلیم و تربیت را گرامی می دارد.

همچنین شورا فرارسیدن اول می روز جهانی کارگر (۱۱ اردیبهشت) را به تمامی کارگران زحمتکش میهنمان و معلمان مشمول قانون کار تبریک گفته و این روز جهانی را گرامی می دارد.

تحصن معلمان در اقصی نقاط کشور در ماههای مهر و آبان و اسفند و تجمعات مکرر اعتراضی معلمان در شهرهای مختلف علی‌رغم احضارها و دستگیری ها و بازداشت‌های گسترده‌ی فعالان صنفی ، بار دیگر نشان داد که معلمان نهایت تلاش خود را به کار می برند تا به مدنی‌ترین شکل و منطقی‌ترین زبان و بیان ممکن ، خواسته‌های قانونی خود را به سمع و نظر مسئولان از دولت تا مجلس و نهادهای حاکمیتی برسانند. هرچند که مسئولان امر نمی‌خواهند برای توسعه و ایجاد وحدت ملی بین همه اقوام کشور ، بهسازی آموزش و پرورش و ارتقا معیشت و منزلت معلمان را در اولویت و صدر تصمیم سازی‌های خود قرار دهند

همانطور که می دانید شورای هماهنگی پس از تحصن اسفندماه اعلام نمود اگر به مطالبات بی‌توجهی شود پس از فروردین اعتراضات صنفی را جدی تر ادامه خواهد داد.

در همین راستا شورای هماهنگی، از کلیه فرهنگیان شاغل و بازنشسته دعوت می‌کند که در تجمع اعتراضی ساعت ۱۰ صبح روز پنجشنبه ۱۲ اردیبهشت ۹۸ در ادارات کل آموزش و پرورش یا در ادارات آموزش و پرورش شهرستان‌ها و مناطق تابعه حضور به هم رسانده ، تا خواسته های خود را در قالب قرائت مقاله و شعر و سرود و قطعه‌نامه پایانی شورا اعلام نمایند.

لذا از تمام فرهنگیان عزیز درخواست می شود تا روز تجمع ، هر معلم مانند یک رسانه عمل کنند و همکاران را برای حضور در تجمع آگاه سازند و برای دانش آموزان و والدین اهداف تجمع را تبیین نمایند.

طبیعی است اگر فراستان چون گذشته نسبت به مطالبات بی توجه باشند تشکل‌های صنفی نسبت به این همه بی عدالتی سکوت نخواهند کرد.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران

۳۱ فروردین ۱۳۹۸

اتحاد سراسری بازنشستگان ایران: فراخوان شرکت در تجمع روز معلم

روز معلم که بانثار خون معلم مبارز ابوالحسن خاندانی برای حق خواهی در رژیم گذشته ۱۲ اردیبهشت ۱۳۴۰ در تاریخ وطن مان ماندگار شد، الهام بخش معلمان آگاه و شجاعی گردید که امروز برای احقاق حق قانونی شان و اعتراض به معیشت سخت زندگی به پا خواسته اند و با اتهامات واهی از سرکلاس های درس به زندان ها منتقل میشوند.

در اعتراض به اینهمه بیعدالتی و حمایت از خواسته های معلمان زندانی، اتحاد سراسری بازنشستگان ایران با ایمان به وحدت و یگانگی که رمز پیروزی است، همه کسانی را که از بی توجهی مسئولین حکومتی به مطالبات بر حق شان رنج میکشند و گرفتار وضعیت نامناسب معیشتی هستند، فرا میخواند با شرکت در تجمع حق خواه روز معلم، با مشت گره کرده فریاد برآوریم، تا حق خود بگیریم، از پا نمی نشینیم.

زمان:

۱۲ اردیبهشت، ساعت ۱۰ صبح

شهرستان ها، مقابل ادارات آموزش و پرورش

مکان؛
تهران، خ طالقانی. اداره کل آموزش و پرورش

اتحاد سراسری بازنشستگان ایران

احضار ها و دستگیری ها در ایران !

***- احضار میکائیل صدیقی رییس هیئت مدیره انجمن صنفی کارگران ساختمانی مریوان و سروآباد به اداره اطلاعات مریوان**

میکائیل صدیقی رییس هیئت مدیره انجمن صنفی کارگران ساختمانی مریوان و سروآباد در رابطه با روز جهانی کارگر به اداره اطلاعات مریوان، احضار شد.

خاطر نشان میشود که انجمن صنفی کارگران ساختمانی مریوان و سروآباد به اداره اطلاعات مریوان طی اطلاعیه ای در اوایل فروردین ماه در اعتراض به افزایش 50 درصدی حق بیمه کارگران ساختمانی اعلام کرد: «همانند پارسال در مقابل این افزایش غیرقانونی، که کمر کارگر بی بضاعت ساختمانی را خواهد شکست، سکوت نخواهد کرد و از کارگران عزیز درخواست داریم در این راه صنف را حمایت کنند و تا اطلاع ثانوی هیچگونه فیش حق بیمه را پرداخت نکنند.»

همچنین این انجمن به همراه 37 انجمن دیگر طی اطلاعیه ای دیگر در اواخر فروردین ماه، ضمن اعتراض نسبت به افزایش 50 درصدی حق بیمه کارگران ساختمانی خواستار تجدید نظر فوری و عاجل مبنی بر لغو این افزایش شدند و اعلام کردند: اگر تا روز شنبه مورخ 30 فروردین بیمه کارگران ساختمانی کاهش پیدا نکند هر اقدامی عملی از جمله تجمع اعتراضی و تحصن منجمه در روز جهانی کارگر را محتمل دانستند.

در همین رابطه روز سه شنبه سوم اردیبهشت ماه، کارگران ساختمانی بانه در اعتراض به افزایش 50 درصدی حق بیمه دست به تجمع مقابل اداره کار بانه زدند.

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه: اسماعیل بخشی، سپیده قلیان و امیر امیر قلی به زندان اوین انتقال داده شده اند.

بر اساس خبر های دریافتی امروز یکشنبه ۸ اردیبهشت، خانم سپیده قلیان از زندان سپیدار اهواز و اسماعیل بخشی و امیر امیر قلی و سه متهم دیگر از زندان شیبان اهواز به زندان اوین انتقال داده شده اند.

انتقال جهت برگزاری جلسه دادرسی متهمان در شعبه ۷ بازپرسی دادگاه اوین می باشد.

لازم به توضیح است که این جلسه بدون حضور وکلای خانم سپیده قلیان و آقای اسماعیل بخشی بنابر مخالفت بازپرسی شعبه، برگزار می شود.

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ضمن محکوم کردن ادامه بازداشت اسماعیل بخشی و سپیده قلیان و دیگر کارگران در بند، خواستار آزادی فوری و بی قید و شرط تمامی کارگران زندانی می باشد.

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

۸ اردیبهشت ۱۳۹۸

تهاجم نیروهای امنیتی به جمعی از فعالان شناخته شده کارگری در پارک جهان نمای کرج و دستگیری آنان در آستانه اول ماه مه :

بر پایه خبر های مندرج در شبکه های مجازی آمده است : ظهر روز جمعه ۶ اردیبهشت ماه نیروهای امنیتی به تعدادی از کارگران و اعضای تشکل های کارگری یورش برده و نزدیک به ۱۲ نفر از ایشان را بازداشت کرده و به زندان رجایی شهر کرج انتقال دادند.

اسامی برخی از بازداشت شدگان به قرار زیر است:

پروین محمدی، علیرضا تقفی، هاله صفرزاده، واله زمانی، سعید ترابیان، فواد فتحی، مصطفی شوکت، امیر عباسی، صفیاء قربانی.

تا ساعت ۷/۳۰ دقیقه عصر اکثر دستگیر شدگان آزاد شده اند و چهار نفر از ایشان به اسامی پروین محمدی نایب رئیس اتحادیه آزاد کارگران ایران، واله زمانی عضو سندیکای نقاشان استان البرز، علیرضا تقفی و هاله صفرزاده از اعضای کانون مدافعان حقوق کارگر هنوز در بازداشت بسر میبرند و خبری از وضعیت ایشان در دسترس نیست.

لازم به ذکر است که گوشی تلفن آزاد شدگان هنوز در اختیار نهادهای امنیتی است.

بازداشت کارگران و اعضای تشکل های کارگری در پارک جهان نمای کرج در ادامه احضار و تهدید تعداد زیادی از کارگران و فعالین کارگری در سراسر کشور و برای جلوگیری از برگزاری مراسم های روز جهانی کارگر صورت میگرد.

علاوه بر بازداشت های کارگری در تهران، طی روزهای گذشته اطلاعات شهر کامیاران چند نفر از اعضای انجمن صنفی کارگران ساختمانی کامیاران را احضار و آنان را تهدید کرده اند که نباید بهیچ عنوان برای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در شهر اقدامی انجام دهند و یا در مراسم روز جهانی کارگر شرکت کنند. به آن ها گفته شده اگر خلاف این دستور عمل کنند، به شدت با آنها برخورد خواهد شد.

همچنین دیروز پنجشنبه ۵ اردیبهشت ۱۳۹۸، احمد تقی زاده فعال کارگری ساکن ارومیه توسط اداره اطلاعات این شهرستان احضار شده و در ارتباط با فعالیت هایش در حوزه کارگران واحدهای صنعتی ارومیه مورد بازجویی قرار گرفته است.

همزمان از شهرستان سندان گزارش شده است که روز چهارشنبه ۴ اردیبهشت ماه، دو فعال کارگری به نام های غالب حسینی و مظفر صالح نیا از سوی سپاه پاسداران احضار شده و مورد بازجویی قرار گرفتند. بر اساس این گزارش، احضار این افراد در آستانه روز جهانی کارگر صورت گرفته و به آنها اعلام شده است هیچگونه مجوزی برای تجمعات کارگری صادر نشده و در صورت تجمع، با آنها برخورد خواهد شد. غالب حسینی پیشتر در اسفندماه سال ۹۱ در شهر سندانج، به دلیل فعالیتهای کارگری، توسط نیروهای اطلاعاتی و امنیتی در محل کارش دستگیر شده بود.

***از دستگیر شدگان پارک جهان نمای کرج چه خبر؟**

1- آخرین خبر از وضعیت دستگیر شدگان پارک جهان نمای کرج

طبق آخرین خبرهایی که به اتحادیه آزاد کارگران ایران رسیده است واله زمانی از اعضای سندیکای نقاشان استان البرز پیش تر و در همان روز جمعه از بازداشت آزاد شده است و به این دلیل که گوشی تلفن همراه آزاد شدگان هنوز در اختیار نیروهای امنیتی بود اطلاع دقیقی از وضعیت ایشان در دسترس نبود.

در میان اسامی دستگیر شدگان روز جمعه اسم یکی از کارگران به اشتباه مصطفی شوکت قید شده بود که ایشان اصلاً در آن مکان حضور نداشته اند و اسم کارگر دستگیر شده مصطفی چهارمحالی بوده است که همانطور که قبلاً اطلاع رسانی شده بود ایشان همراه با دیگر کارگران روز جمعه آزاد شده اند.

اکنون پروین محمدی نایب رئیس اتحادیه آزاد کارگران ایران و علیرضا ثقفی و هاله صفرزاده از اعضای کانون مدافعان حقوق کارگر در بازداشت بسر میبرند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ضمن ابراز خرسندی برای اطلاع از وضعیت واله زمانی و آزادی ایشان خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط دیگر کارگران بازداشتی است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران

2- اتحادیه آزاد کارگران ایران: با به گروگان گرفتن کارگران بازداشتی تلاش دارند مانع از برگزاری تجمع روز جهانی کارگر شوند

امروز خانواده های چهار کارگر بازداشتی پارک جهان نمای کرج به شعبه دو بازپرسی دادسرای ناحیه یک کرج به قصد کفالت دستگیرشدگان مراجعه می کنند اما بازپرس پرونده با امتناع از قبول کفالت اعلام میدارد که خانواده ها تا سه روز دیگر یعنی روز چهارشنبه ۱۱ اردیبهشت برای آزادی ایشان مراجعه نکنند. این در حالیست که دیروز حوالی آخر وقت اداری به خانواده ها اعلام کرده بودند که میتوانند با کفالت ده میلیون تومانی بازداشت شدگان را آزاد نمایند اما دیروز به دلیل اتمام وقت اداری عملاً کفالت ایشان میسر نشد و به امروز موکول شده بود.

کاملاً مشهود است که این امتناع بازپرس پرونده از آزادی دستگیرشدگان پارک جهان نما برخلاف گفته دیروز خود با دخالت نهادهای امنیتی صورت میگیرد و نهادهای امنیتی تلاش دارند با به گروگان گرفتن کارگران بازداشتی مانع از برگزاری تجمع روز جهانی کارگر در یازدهم اردیبهشت شوند.

لازم به ذکر است که امروز بازپرس پرونده اعلام کرده است که تنها پرونده پروین محمدی، علیرضا ثقفی و هاله صفرزاده در شعبه وجود دارد و بازداشت شدگان نیز در تماس تلفنی اعلام کرده بودند که همین سه نفر توانسته اند همدیگر را ببینند و هیچ اطلاعی از محل نگهداری و سرنوشت واله زمانی در دست نیست. بیخبری از واله زمانی موجب نگرانی شدید خانواده و دوستان از سرنوشت ایشان شده است.

این کارگران هیچ جرمی مرتکب نشده اند و دستگیری و بازداشت ایشان کاملاً غیرقانونی است و باید فوراً و بی قید و شرط آزاد گردند.

تجمع و مراسم روز جهانی کارگر حق مسلم و خدشه ناپذیر کارگران برای اعتراض به فقر و گرانی و هزاران بیحقوقی است که در حق کارگران صورت میگیرد. تهدید و بازداشت و احضار کارگران نمیتواند مانع از برگزاری تجمع روز جهانی کارگر شود و چنانچه این کارگران بازداشتی به فوریت آزاد نگردند، خواست آزادی ایشان و اعتراض به پرنده سازی های امنیتی به اتهامات واهی برای کارگران و سایر فعالین اجتماعی به اصلی ترین خواسته کارگران در مراسم روز جهانی کارگر تبدیل خواهد شد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ادامه بازداشت پروین محمدی و علیرضا ثقفی و واله زمانی و هاله صفرزاده را قویاً محکوم میکند و اعلام میدارد که به گرو گرفتن کارگران و تهدید و احضار فعالین نمیتواند کوچکترین خللی در برگزاری مراسم های روز جهانی کارگر ایجاد نماید.

اتحادیه آزاد کارگران ایران- هشتم اردیبهشت نود و هشت

3- کانون مدافعان حقوق کارگر:

" خودداری ماموران امنیتی از آزادی فعالان کارگری "

چهار نفر از بازداشت شدگان پارک جهان نمای کرج به اسامی پروین محمدی نایب رئیس "اتحادیه آزاد کارگران ایران"، علیرضا ثقفی و هاله صفرزاده از اعضای "کانون مدافعان حقوق کارگر" و واله زمانی عضو "سندیکای نقاشان استان البرز" که ظهر روز جمعه ۶ اردیبهشت ماه توسط نیروهای امنیتی بازداشت شده بودند و در بازداشتگاه اداره کل آگاهی کرج بودند طبق اعلام ماموران مبنی بر این که با آوردن فیش حقوقی می توانند موقتاً آزاد شوند؛ با مراجعه خانواده های این زندانیان به بازداشتگاه اداره کل آگاهی کرج امروز یکشنبه ۸ اردیبهشت به آن ها گفته شد تا رو چهارشنبه ۱۱ اردیبهشت ماه باید منتظر باشند. طبق اعلام شعبه ۲ بازرسی، سه نفر تحویل بازداشتگاه شده اند و به آن ها گفته شده "واله زمانی" آزاد شده است اما همچنان از سرنوشت وی خبری نیست.

مسئولین وزارت اطلاعات با تعویق آزادی فعالین تا روز چهارشنبه، اقدام به گروگانگیری آنها تا روز چهارشنبه نموده اند تا بدین بهانه از برگزاری تجمع اعتراضی روز جهانی کارگر جلوگیری نمایند .

کانون مدافعان حقوق کارگر نقض آزادی های سیاسی و اجتماعی از سوی حاکمیت و نهادهای امنیتی را در حالیکه اختلاسگران و رانتخواران با عناوینی همچون ژن خوب از مزایای فساد و دزدی بهره مند می باشند را محکوم نموده و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط بازداشت شدگان میباشد.

با نزدیک شدن اول ماه می، روز جهانی کارگر، حاکمیت دچار وا همه شده است طوری که تهدید و احضار و فشارهای امنیتی بر فعالان کارگری افزایش یافته است. بازپرس آزادی این فعالان کارگری را تا 1 می (روز جهانی کارگر) به تعویق انداخته و آزادی شان را تهدید به گذاشتن وثیقه 500 میلیون تومانی کرده است.

سرکوب اثر ندارد

در آستانه‌ی روز جهانی کارگر و روز ملی معلم

فعالان کارگری اعتصابات هفت تپه و فولاد ملی اهواز، همچنان در بازداشت یا در انتظار تشکیل دادگاه‌های خود هستند. مشخصا **اسماعیل بخشی و سپیده قلیان** بدون قرار بازداشت و بصورت کاملا غیرقانونی (!) در زندان نگهداری می‌شوند.

فعالان معلمی یا در زندان اند و یا تحت قرارهای وثیقه و کفالت منتظر تعیین تکلیفند. **محمد حبیبی، محمود بهشتی، اسماعیل عبدی** و فعالان صنفی معلمی در اوین به سر می‌برند. محمد حبیبی که در تجمع روز معلم سال گذشته بازداشت شد، بخاطر فعالیت صنفی به ده سال و نیم حبس تعزیری محکوم گردید که در دادگاه تجدید نظر عینا تایید شد.

فعالان کارگری سندیکایی تک به تک زیر احکام سنگین می‌روند، نمونه ی آن حکم 5 سال حبس **ابراهیم مددی** عضو سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی که عینا تایید شده است. (این موارد تنها یک از هزاران مورد سرکوب آن هم صرفا در یک سال اخیر است).

چرخ خصوصی سازی و چپاول با شدت و حدت به سمت پرتگاه جمهوری اسلامی می‌چرخد. هر روز تعداد بیشتری از مردم به زیر خط فقر می‌لغزند. سیل که برای حکومت نعمت است، هزاران آواره بر جای گذاشته، محصولات کشاورزی را نابود کرده و بیماری و آلودگی شدید را در ادامه برای مردم می‌آورد.

شورای هماهنگی تشکل‌های معلمان، فراخوان به تجمع سراسری معلمان در روز ملی معلم داده است.

سندیکای شرکت واحد، اتحادیه بازنشستگان و برخی دیگر از تشکل های کارگری، فراخوانی مبنی بر تجمع مقابل مجلس در روز جهانی کارگر دادند.

آیا همه‌ی گزاره‌های فوق، نشان از یک نتیجه‌ی ساده ندارند؟ اگر در سال گذشته مردم از شکنجه و مستندهای اجباری عبور کردند و درست در روزهای بعد از پخش مستند کثیف صدا و سیما علیه فعالان کارگری، در خیابان فریاد زدند: «**شکنجه، مستند، دیگر اثر ندارد**»، امروز و در آستانه روزهای کارگر و معلم عملا در حال تحقق تدریجی این گزاره اند:

«سرکوب، دیگر اثر ندارد».

این جمله‌ی ساده، در واقع نفی کننده‌ی کل بنای حکومت استثماری و چپاولگر جمهوری اسلامی است. حکومتی که در طول چهل سال تنها و تنها خود را به اثرگذاری سرکوب متکی کرد، سرکوب‌های سالیان ۱۳۵۸، یک دهه قتل عام دهه‌ی ۶۰، قتل‌های زنجیره‌ای، کشتار در خیابان‌ها و زندان‌های ۱۳۸۸ و کشتار در دی‌ماه ۱۳۹۶، از به خاک و خون کشیدن ترکمن صحرا تا کردستان و خوزستان و خاتون آباد و اسلامشهر، تنها نموده‌های واضح سرکوب عریان و جنون‌آمیز این حکومتند.

سرکوب سیستماتیک همه‌ی دقیقا همه‌ی ابعاد زندگی جمعی و فردی این جامعه که به شدیدترین شکل ممکن بر گروه‌های فرودست اعمال شده، انکار ناشدنی است.

امروز معلمان و کارگران که هنوز یک سال از شدیدترین سرکوب‌های عریانشان نگذشته است، می‌روند تا به حکومتی که رامحلس حتی برای "سیل"، ارسال ضد شورش و ماشین آبپاش! و حتی واردات گروه‌های شبه نظامی تروریستی از اقصی نقاط کشورهای منطقه است، نکته‌ی ساده‌ای را گوشزد کنند: «سرکوب دیگر اثر ندارد».

احتمالا این جمله، جنون خون‌خوار این حکومت را بیشتر تحریک می‌کند. اما این بیماری علاج‌ناپذیر، هرچه بیشتر در جنون خود فرو رود، بحران‌ها هرچه بیشتر سر بر می‌آورد و گروه‌های هرچه بیشتری عملاً نشان خواهند داد که: «سرکوب دیگر اثر ندارد».

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه:

به بازداشت فعالین کارگری در آستانه اول «می» وسیعا اعتراض کنیم

روز ۶ اردیبهشت، تجمع فعالین کارگری و بازنشسته در پارک جهان نما واقع در اتوبان تهران کرج که به مناسبت گفتگو در مورد معضل بازنشستگان و روز جهانی کارگر برگزار شده بود، مورد یورش نیروهای سرکوبگر امنیتی، انتظامی قرار گرفت و حدود ۱۲ نفر را بازداشت کردند که تا ساعت ۷ و ۳۰ دقیقه عصر روز گذشته غیر از علیرضا ثقفی، هاله صفرزاده، پروین محمدی و واله زمانی بقیه بازداشت شدگان آزاد شدند.

بازداشت فعالین کارگری در پارک جهان نما در حالی اتفاق افتاده است که روزهای گذشته نیز تعدادی از فعالین کارگری سنج از جمله مظفر صالح نیا و غالب حسینی و همچنین اعضا انجمن صنفی کارگران ساختمانی کامیاران را به ادارات اطلاعات احضار و مورد تهدید قرار گرفته اند که مبادا مبادرت به برگزاری مراسم روز جهانی کارگر کنند.

احضار وسیع فعالین کارگری طی چند روز گذشته و بازداشت گسترده روز گذشته فعالین کارگری، نه تنها از سر قدرتمندی سیستم سرکوب و بگیر و ببند نیست، بلکه کاملا از سر استیصال و درماندگی در برابر اوج گیری اعتراضات کارگری و توده ای علیه فلاکت اکثریت مردم در ازای شدت گیری مسابقات دزدی ها، غارتگری ها و چپاول های سازمان یافته است.

سیستمی که نه تنها بعد از چهل سال غیر از فقر، گرانی و بیکاری چیزی را برای کارگران و اکثریت مردم جامعه به ارمان نیاورده و همواره هر اعتراضی را با بگیر و ببند، شلاق، گلوله و زندان پاسخ داده است، بلکه امروز درمانده تر از هر زمان دیگری نسبت به برآورده نمودن مطالبات طبقه کارگر و اکثریت محرومان، به ناچار متوسل به سرکوب برای پیشگیری از وقوع اعتراضات بنیان کن توده ای می شود.

این استیصال تنها در برخورد با مطالبات انباشته شده تاکنونی کارگران و مردم نیست. فاجعه سیل نیز میدان دیگری برای بروز درماندگی دستگاه های دولتی و حکومتی بود در برابر نجات محاصره شدگان در سیل و کمک رسانی و تامین سرپناه و امرار معاش آنان، که باز هم چاره ای غیر از سرکوب مردم بی پناه و معترض و حمله به کمیته های کمک رسانی و بازداشت اعضای آنها را نداشتند.

در آستانه روز جهانی کارگر و روز معلم که کارگران و دانشجویان و معلمان و تشکلهای آنها به برگزاری مراسم روز جهانی کارگر و روز معلم در مقابل مجلس فراخوان داده اند و از هم اکنون انتظار می رود که در این روزها تجمعات باشکوهی با طرح مطالبات و خواسته‌های توده ای علیه دستمزدهای زیر خط فقر، گرانی و بیکاری برگزار گردد، فعالین کارگری را احضار و بازداشت می کنند تا با ایجاد فضای رعب و وحشت از برگزاری مراسمات گسترده جلوگیری کنند.

اما جنبش کارگری که امروز با حمایت های سراسری بخش های معترض جامعه به مرحله ای جدید و قابل توجه از نظر اهمیت و کسب قدرت بیشتری در میدان مبارزه گام نهاده است، دیگر قابل بازگشت حتی یک گام به عقب نیست و پاسخ درخور به سرکوبگری ها را خواهد داد.

باید وسیعا به احضار، بازداشت و ایجاد فضای رعب و وحشت اعتراض کرد و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط بازداشت شدگان شد.

پیش به سوی برگزاری مراسمات پرشکوه روز جهانی کارگر.
زنده باد اول «می» روز جهانی کارگر

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

۱۷ اردیبهشت ۹۸

خارج از کشور

باردیگر بالماسکه هفته کارگر از آستین علیرضا محبوب خانه کارگر و شرکاء بیرون زد!

اول ماه مه سال ۱۳۹۸ در راه است!

رهاننده برتری در کار نیست،

نه آسمان، نه قیصر، نه خطیب.

خود به رهایی خویش برخیزیم، ای تولید گران!

رستگاری مشترک را بر پا داریم!

تا راهزن، آنچه را که ربوده رها کند،

تا روح از بند رهایی یابد،

خود به کوره خویش بر دمیم

و آهن را گرم بگوییم!

ترجمه: احمد شاملو

اول ماه مه در راه است، آری نخستین روز مه، روز ماست، از آن ماست. باید با همه توان به استقبالش شتافت. یازدهم اردیبهشت، اول ماه مه، روز همبستگی بین المللی کارگران است. روز دست از کار کشیدن و روز تظاهرات اعتراض آمیز همه کارگران و زحمتکشانش است.

این روز نه تنها روز بزرگداشت نیروی پُر رنج و مشقت کارگران جهان، بلکه روزی است که این بخش عظیم از اردوی جهانی کار، با صدای رسا، اعتراض حق طلبانه خود را به گوش جهانیان می رسانند و در صفوف فشرده خود و هم پیمانان آنها، علیه حق کثی ها به خیابان ها می آیند.

اول ماه مه، روز اتحاد پرشور و مهر آمیزی است که مژده پیروزی و استقرار برابری، برادری و عدالت اجتماعی را به جهانیان می دهد! اصلی ترین و مهم ترین پیام اول ماه مه روز جهانی کارگر، همبستگی طبقاتی توده کارگر، صرف نظر از تعلقات جنسیتی، مذهبی و قومی، زبانی به عنوان یک طبقه واحد می باشد.

یکی از عوامل ماند پیشروی جنبش کارگری کشور ما، وجود تشکیلات شبه فاشیستی و امنیتی خانه کارگر است که طی این همه سال، به عنوان کارگزار هدف های حاکمیت در درون جنبش کارگری، بعنوان تشکل شبه کارگری و امنیتی، همواره بر متن سرکوب حق تشکل مستقل کارگری، در برابر خواست کارگران، دست به تخریب می زند.

طی چند سال گذشته، خانه کارگری ها به مجرد این که پس از پایان دوره دولت احمدی نژاد، امکان برگزاری راه پیمایی در روز اول ماه مه را به دست آوردند، با حمله به کارگران افغانستانی و طرح شعارهای نژادپرستانه، شکاف انداختن بین صفوف کارگران را به اصلی ترین اقدام روز کارگر تبدیل کردند. انجام این امر یعنی به نمایش گذاشتن در هم شکستن همبستگی نیروی کار، به مثابه اصلی ترین وظیفه این نیروی شبه کارگری در اول ماه مه بود که همگان شاهدش بودیم و ما همان موقع، انتقادات سخت خود را در برابر این نمایش ضد انسانی منتشر ساختیم!

امسال هم مثل سال های گذشته عوامل خانه کارگر، بالماسکه هفته کارگر را از ماههای پیش براه انداخته تا "رونق تولید" را در سال ورشکستگی و تعطیلی چرخه تولید و سال رونق سرکوبگری بنمایش بگذارند. لذا در نشست ۲۱

فروردین ۹۸ که با دبیری علیرضا محبوب (دبیرکل خانه کارگر، نماینده حوزه انتخابیه تهران، ری، شمیرانات، اسلامشهر و پردیس، رییس فراکسیون کارگری و عضو کمیسیون اجتماعی مجلس)، برگزار شد. جدا از جناب ایشان با این همه مقامات کشوری و کذایی، در همین نشست عوامل وزارت کار، شهرداری، کانون های شورای عالی کار، حسن صادقی (رییس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری)، فتح الله بیات (رییس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی)، تنها زن شرکت کننده در نشست، فاطمه وحدت (نایب رییس اتحادیه سراسری زنان کارگر)، مسعود حیدری (مدیرعامل خبرگزاری کار ایران (ایلنا))، و نمایندگان از طرف سازمان ها و نهادهایی همچون معاونت اجتماعی وزارت کشور، معاونت اجتماعی ناجا، معاونت امور فرهنگی اجتماعی سازمان تامین اجتماعی، درالقرآن خانه کارگر، سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران، سازمان خدمات اجتماعی شهرداری تهران، روابط عمومی صدا و سیما، فدراسیون ورزش کارگری، وزارت صنعت، معدن و تجارت و... حضور داشتند تا چرخه برنامه یک هفته ای خود را اعلام بدارند. این سلسله برنامه اعلام شده، شامل مجموعه ای از:

– پیشنهاد گنجاندن نام رهبری در کنار موضوعات روز اول هفته کارگر (پنجشنبه)، تجدید میثاق با آرمان های امام و مسابقات قرآنی جامعه کارگری؛

– پیشنهاد نام هایی از قبیل روز امنیت شغلی کارگران، بهداشت در محیط شغلی و نشاط برای روز دوم (جمعه)؛

- برگزاری علمی‌تر هفته کارگر و مطرح نمودن مطالبات جامعه کارگری به صورت جامع‌تر و دقیق‌تر؛
- دیدار کارگران با مراجع عظام تقلید؛
- گرفتن وقت جهت طرح مطالبات و مسائل کارگران در تریبون‌های نماز جمعه در سطح کشور. گفتنی است پیشنهاد برگزاری این برنامه در تریبون نماز جمعه تهران مورد موافقت قرار نگرفته است؛
- پیشنهاد شعاری در راستای اشاره به شعار رونق تولید و همچنین اعتراض به گنجاندن سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در فهرست گروه‌های تروریستی از سوی دولت ایالات متحده آمریکا؛
- پیشنهاد برگزاری برنامه‌هایی همسو با مناسبت صدمین سال تاسیس سازمان بین‌المللی کار در روز کارگر-
- پیشنهاد گنجاندن واژه و یا عبارتی در اشاره به کارگران مناطق سیل‌زده و اعلام حمایت از آنها؛...
مصادیق فوق، مشخصات و خطوط برنامه‌ای همه مراسم‌های فراهم آمده برای هفته کارگر در راستای نمایش بالماسکه‌ای خانه کارگر و عوامل ریز و درشت آنان بر همین پایه در نقاط مختلف کشور را به نمایش می‌گذارد.
پرسش اساسی این است که: در کدام بخش از این برنامه اعلام شده، "مطالبات جامعه کارگری به صورت جامع‌تر و دقیق‌تر" در نظر گرفته شده و اعلام گردید؟
برای ما خواسته‌های برجسته کارگران برای اول ماه مه روشن است. آشکار است که امسال هم مطالبات کارگران بشکل عمده حول:
= مسئله دستمزدها، تعیین حداقل مزد کارگران بالاتر از خط فقر، که میزان آن برای سال ۱۳۹۸ بیش از هفت میلیون تومان منظور گردیده است.
= برای کارگران ایران؛ بازپرداختن به خرابی سیل ویرانگر و از بین رفتن زیرساخت‌ها و پاشیدگی بخش عمده کارگاه‌های تولیدی و خرابی و از هم پاشیدگی کارخانگی زنان در نقاط مختلف استان‌ها و بیکاری عمده نیروی کار و رسیدگی بر وضعیت یکایک آنان از خواسته‌های اخص اول ماه مه امسال به شمار می‌رود!
= موضوع حقوق‌های معوقه و پرداخت بدون تاخیر حقوق کارگران، بازنشستگان، معلمان، پرستاران و مجازات کسانی که عامل تعویق افتادن حقوق کارگران در تمامی سطوح هستند.
= در همین رابطه دفاع از موجودیت نیروی میلیونی بیکاران و شعار بازگشت آنان بر سر کار و پرداخت بیمه دوران بیکاری آنان، باید مورد توجه جدی قرار گیرد.
= تمامی سال گذشته و خاصه اسفند ماه ۱۳۹۷، ما شاهد تلاش بازنشستگان برای پیگیری سطوح مختلف در خواست‌های آنان بودیم. از اینرو در اول ماه امسال، خواست تعیین مستمری بازنشستگان، بشکل متحد و یک صدا، خواستار همسان سازی حقوق خود با شاغلین با توجه به مدارک و سوابق پیشینه خود هستند. همچنین بازنشستگان خواهان تامین بیمه‌های اجتماعی کامل و کارآمد، نظارت نمایندگان منتخب بازنشستگان بر صندوق‌های بازنشستگی و شرکت در مدیریت آنها می‌باشند.
= برابری کامل حقوق زنان و مردان در تمام شئون زندگی از جمله برابری مزد زن و مرد برای کار یکسان و آزادی، کارگران خواهان آزادی عقیده و بیان و اعتصاب، تجمعات و راه پیمایی، اعتراض، گردهمایی، تعطیلی روز اول ماه مه را خواستارند.
= مسئله قراردادهای موقت و سفید امضای و تضمینی کارگران، فقدان امنیت شغلی و وجود شرکت‌های پیمانکاری و واسطه‌ای؛ حوادث حین کار، بیماری‌ها و سوانح مرگبار ناشی از فقدان ایمنی و بهداشت کار، به ویژه در بخش‌های ترابری، معادن و ساختمان سازی، همواره از معضلات و مشکلات توان فرسای کارگران در کشور بوده است.
کارگران در اول ماه مه امسال، ضمن اعتراض به چنین وضعیت ناگواری، خواهان برچیده شدن قراردادهای موقت و سفید امضا، تضمینی و حذف شرکت‌های پیمانکاری و واسطه‌ای، قرار گرفتن کلیه کارگران شاغل از کارگاه‌های کوچک گرفته تا کارگران مناطق آزاد، تحت پوشش کامل قانون کار و اجرای فوری بیمه کارگران ساختمانی و در یک کلام پایان دادن به شرایط سخت و زجرآور کار در مراکز و محیط‌های کار و تولید خواهند بود.
= و همچنین با توجه به سیاه‌نمایی چند سال گذشته خانه کارگری‌ها نسبت به کارگران مهاجر خاصه افغان‌ها، درخواست‌های امسال؛ موضوع رفع هر گونه تبعیض و بی‌عدالتی نسبت به کارگران مهاجر به ویژه کارگران افغان در ایران و نیز سایر کارگران مهاجر در سراسر جهان از خواسته‌های تخطی ناپذیر اردوی میلیونی پُرشمارکار ایران در تمامی تحرکات اول ماه مه سال ۱۳۹۸ خواهد بود که بر روی باندرول‌ها، پلاکارها و بیانیه‌های مشترک کارگران نقش خواهد بست. وعظ و خطابه، میثاق با آرمانها. دیدار آقا و رفتن به نماز جمعه و مسابقات قرآنی و افاضاتی از این نوع، ارزانی خانه کارگری‌ها و شرکای آنان باد!
در برابر این سطح از خواسته‌های کارگران، که کلیاتی از آنرا بر شمرده؛ یک چیز روشن است و آن اینکه؛ جماعت گرد آمده در نشست ۲۱ فروردین برآند تا با ارائه برنامه اعلام داشته، (وعظ و خطابه، دیدار آقا و رفتن به نماز جمعه و در افشانی از این نوع...)، می‌خواهند؛ روز جهانی کارگر را در جای جای ایران از میان تهی نمایند و از هر نوع اعتراض به بی‌عدالتی، هر نوع نمایش همبستگی درونی اردوی کار و هر نوع طرح مستقل مطالباتی کارگران را در اول ماه مه امسال از درون تهی سازند. از منظر سردمداران برنامه ساز، لازم است از یک سو، روز جهانی کارگر به مجموعه‌ای از مراسم‌های بی‌روح و فرمایشی تبدیل گردد و از سوی دیگر، باید نارضایتی عمیق کارگران به صورت

کنترل شده در چهارچوب سیاست های خانه کارگر باقی بمانند و شعارهایش نیز بمراتب آبی و ولرم بخدمت گرفته شود و مطرح گردند تا بتوانند نقشی را که خانه کارگر برای مهار جنبش کارگری و قربانی کردن آن، پیش پای برنامه های همه جناح حکومت بازی می کنند را به همین جناح ها نشان داده باشند تا از این طریق بودجه و امکانات لازم و کافی برای ایفای موثرتر وجه امنیتی خویش، در اختیارشان قرار دهند. از روخوانی برنامه های تعیین هفته کارگر به جای یازدهم اردیبهشت، اول ماه مه روز جهانی کارگر، هدف اولیه اش از بین بردن تاریخچه واقعی مبارزاتی جنبش کارگری در ذهنیت کارگران جوان و قلب ماهیت بخشیدن به این روز جهانی و تاریخچه پُر بار آن است تا وجه تاریخی و روشن این روز مخدوش گردد، علاوه بر موارد فوق، علیرضا محبوب و شرکاء اش با راه انداختن بالماسکه هفته کارگر، می خواهند هفته معلم را نیز کم رنگ کنند تا در شرایطی که نارضایتی معلمان از دستمزدهای زیر خط فقر و رودرویی با سیاست خصوصی کردن نظام آموزش، بلامتکلیفی استخدام معلمان خرید خرم و عدم پرداخت حقوق های به موقع آنان و ادامه سرکوب، بازداشت و در زندان باقی ماندن فعالین صنفی معلمان از جمله: محمود بهشتی لنگرودی - اسماعیل عبدی- محمد حبیبی و علیرضا قنبری و همینطور بازداشت و احضار دیگر معلمان، مانع برجسته شدن مطالبات معلمان و پیوندهای مبارزاتی میان معلمان و کارگران بشوند.

متأسفانه اول ماه مه امسال تقارن با سیل ویرانگری پیدا کرد که تمام فروردین ماه مردمان جامعه ما را درگیر خود کرده است، سیلی که بیش از هر چیز، محصول وجودی همین نظام و انبان جنگل خواری، زمین خواری، سیاست های بیرویه سد سازی و سازو کارهای ویرانگر زیست محیطی ایست و دست سپاه، آقا زاده ها، ژن های برتر و خود آیت الله های ریز و درشت در آن طی چهار دهه حکومت سپاه خویش سهم دارند. در این ویرانی و خانه خرابی یاران پُرشماری در زندانند. خانواده و کارگران نیشکر هفت تپه، نگران وضعیت اسماعیل بخشی و سپیده قلیان و دیگر زندانیان جنوب اند، که زندان آنان در معرض سیلاب قرار دارند. از همین روست که تدوین کننده گان بالماسکه برای خالی نبوده عریضه آورده اند: ” پیشنهاد گنجاندن واژه و یا عبارتی در اشاره به کارگران مناطق سیل زده و اعلام حمایت از آنها... ”. پرسش اینست که؛ مردمی که در سامانه ی بیش از ۲۴ استان کشور درگیر سیل و بارندگی های غیر معمول شده اند. سیلاب همچنان در پل دختر، معمولان، شوش و کل خوزستان جلو می رود، کارگاهها و بخش زیادی زیر ساخت های صنعتی و نفتی و پتروشیمی مناطق دچار آسیب شده و دسته دسته کارگران آن سامانه ها به خاطر همین خرابی ها، از کار بیکار شده اند. امروز باید از همه سو مورد توجه و حمایت قرار گیرند و نمی توان شعور این مردم را در حد ” گنجاندن واژه و یا عبارتی در اشاره به کارگران سیل زده ” به بازی گرفت! واقعیت اینست که جنبش مستقل کارگری و نیروهای این جنبش نمی توانند نسبت به برنامه های خانه کارگر و بالماسکه ای که هر سال برای منحرف کردن مطالبات هدفمند جنبش کارگری راه انداخته می شود، بی تفاوت باشند. مهم اینست که در برابر نمایشات و مراسم حکومتی عوامل خانه کارگر، اول ماه مه امسال را به نمایش پرشکوه همبستگی اردوی کار تبدیل کنیم. می بایست نماد برجسته این روز را اتحاد معلمان و کارگران، زنان و دانشجویان، بازنشستگان و دفاع از موجودیت مردم سیل زده و خانه خرابی آنان قرار دهیم که هستی خود را از دست داده و امنیت شغلی آنان در خطر همه جانبه قرار گرفته است و همچنین دفاع از پایه ای ترین مطالبات انباشته شده کارگران، فریاد آزادی مبارزان درون زندان ها و حمایت از خانواده های آنان در دستور کار خود داشته باشیم. از دیگر الزامات این روز جهانی، توجه به همبستگی نیروی کار و رزم مشترک کارگران، باز پرداختن به امر همگرایی ها، جلوگیری از تفرقه و جدا سری ها در قالب بیانیه های مستقل و مشترک و طرح مطالبات اساسی و پایه ای بخش های مختلف اردوی کار کشور و تمامی هم سرنوشت تان این اردوی بزرگ و پر شمار کار باید محسوب می گردد.

جمعه ۲۳ فروردین ۱۳۹۸ برابر ۱۲ آوریل ۲۰۱۹

*- نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران برگزار می کنند:

از سری جلسات تجارب و مباحث کارگری
گرامی باد اول ماه مه!

بهبود وضعیت معیشت کارگران و زحمتکشان در گروهی سازمانیابی مستقل،
و طبقاتی آنها است!

"نان، کار، آزادی، اداره شورائی"

با حضور فعالین کارگری از داخل و خارج
یکشنبه 28 آپریل 2019 - 8 اردیبهشت 1398
ساعت 20.00 بوقت اروپای مرکزی، به وقت ایران 22.30
پالتالک

Otag: Iran - Tajarobe Kargari
Category: Asia,... Subcategory: Iran
گسترده باد همبستگی جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی!
nhkommittetehamahangi@gmail.com

سنت اول ماه مه را پاس داریم

و به پیشروی مبارزات کارگران یاری رسانیم !

روز اول ماه مه فرصتی است که طبقه کارگر و پیشروان جنبش کارگری برای ارتقای مبارزات کارگران، بهم مرتبط کردن و سراسری کردن آن گام اساسی برداشته و بر بستر این مبارزات، تلاش برای برپائی تشکل های طبقاتی و توده ای کارگران را گسترش بخشند و بدینوسیله گامی دیگر در همسوئی و همراهی با اکثریت عظیم مردم برای آزادی و برابری و تغییر بردارند.

امسال در شرایطی خود را برای برگزاری روز تاریخی کارگر آماده می کنیم که طبقه کارگر ایران سالی بسیار دشوار و توأمآ سرشار از مبارزه را علیه تاخت و تاز کلّیت نظام اسلامی به حقوق زحمتکشانش پشت سر نهاده و توشه ای غنی از تجربیات مبارزاتی سال گذشته را با خود دارد. سال پشت سرگذاشته، به واقع یک سال مبارزاتی بی نظیر طی چهار دهه گذشته بود. مبارزات همه جانبه کارگران سراسر کشور در سطوح خدمات- تولیدی و صنعتی اعم از: معادن - شهرداری ها - هپکو- پتروشیمی ها - عسلویه و فازهای گوناگون آن و مقاومت یکپارچه و مخالفت کارگران هفت تپه و فولاد اهواز، با سیاست های ضد کارگری و نئولیبرالیستی حاکم، رودررویی با تهاجم غارت اموال عمومی که زیر عنوان "خصوصی سازی" توسط چرخه سرمایه داری نظام حاکم انجام می گیرد، منطقه وسیع خوزستان را به قطب مبارزه بدل ساختند؛ پیگیری مطالباتی کارگران نیشکر هفت تپه و فولاد اهواز بستری برای تحرک بیشتر فعالین دانشجویی، معلمان و بازنشستگان و همگرایی چپ ها در جامعه پدید آورد که دانشجویان با شعار «فرزند کارگرانیم! کنارشان می مانیم!» و شعار «نان، کار، آزادی، اداره شورایی» متجلی شد. طرح شعار «اداره شورایی» و تبلیغ وسیع آن به عنوان الگوی اداره جامعه که در پیوند با اعتراضات کارگری خوزستان طرح شد، محملی برای طرح بدیل مستقل کارگران و اکثریت عظیم هم سرنوشتان اعماق در برابر آلترناتیوهای ضد انقلابی فراهم آورد. بویژه نقش زنان کارگر در این مبارزات نقطه عطفی را بر فعالیت های اجتماعی زنان در جامعه گشود.

تا جایی که در برابر سیل سراسری ویرانگر کنونی، این شعار به طور عمومی در عمل پیاده شد و توده های سیل زده سریعاً با سازماندهی و ایجاد کمیته های یاری رسانی و شوراهای مردمی، بپا خاسته و با طرد و پس زدن عوامل سپاه و عناصر حکومتی به یاری رسانی به یکدیگر و نجات باقیمانده هستی خود پرداختند. اما همین فضای دیروزی تمامیت خوزستان بدل به ویرانه ای شده که زیر ساخت های این صنعت و نیزارهای نیشکر محصور در سیلاب شده و بیکاری فزونی یافت و در برابر ساماندهی کمیته ها و تشکل های شورایی و یاری رسانی ها به سیل زده گان، حاکمیت به رودررویی و دستگیری فعالان این عرصه ها در جنوب کشور روی آورده است. این خود در پیکار اول ماه مه امسال بیش از پیش به امر مطالباتی کارگران بدل خواهد شد.

طبقه کارگر ایران برای دستیابی به مطالبات بیشتر خود همچون گذشته، نیازمند سازمانیابی تشکل مستقل و طبقاتی خود است. برای موفقیت در مبارزه پیش روی، وحدت همه بخش های طبقه کارگر (کارگران مناطق و بخش های مختلف اقتصاد، کارگران زن و مرد، کارگران ملیت های مختلف و مهاجر، بازنشستگان، بیکاران) و همکاری همه تشکل های کارگری ایران، یک ضرورت حتمی و غیرقابل اجتناب است. ضرورتی که همه وجدان های آگاه جنبش کارگری به خوبی به آن واقف هستند. اول ماه مه فرصت دیگری برای ما مدافعین طبقه کارگر است که اعلام داریم؛ به میدان آمدن طبقه کارگر متشکل و سازمان یافته و همراهی دیگر جنبش های ترقی خواهانه و پیشرو برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی از طریق یک انقلاب اجتماعی، تنها راه و اقعینانه رهایی از مصائب نظام سرمایه داری و دست یافتن به آزادی و برابری است. خواست آزادی کارگران و معلمان و دیگر زندانیان سیاسی و رهایی از بلاتکلیفی اسماعیل بخشی و سپیده قلیان، علی نجاتی و ... مبارزه برای آزادی آن ها در پرچم اول ماه مه امسال خود نمایی خواهد کرد. یاری رسانی همه جانبه به کودکان و زنان سیل زده و حمایت همه جانبه از آنان تبلور فعالیت برجسته اول ماه مه امسال خواهد بود.

در شرایطی که جامعه وارد دوره بحران سیاسی و انقلابی می شود که از یکسو فروماندگی نظام حاکم در عمل نمایان و از سوی دیگر شور و شوق انقلابی اکثریت جامعه را فرا گرفته است، توده ها برای دخالت مستقیم در سیاست و سرنوشت جامعه به ضرورت ایجاد نهادهای اعمال حاکمیت خود از جمله تشکل ها و نهاد ها و شوراهای مستقل مردمی روی می آورند. ما از تشکیل شوراهای مردم در محل ها و شهرها و محیط های کارگری با هر گرایش سیاسی که داشته باشند، وسیعا حمایت می کنیم. پرواضح است که کارگران در جریان نبرد روزانه شان با سرمایه در فرایند تولید، آگاهی، اعتماد به نفس و ضرورت سازمانیابی را به دست می آورند، کارگران فقط به نیروی خود آزاد می شوند.

ما برآنیم که به جای پناه بردن به فرقه گرایی و انحصار طلبی که عملا هیچ کمکی به همبستگی مبارزاتی و بهبود موقعیت جنبش کارگری و برآمد آن به عنوان هدایتگر اعتراضات مردم نمی کند، باید از هر راه ممکن و با بهره جویی از همه ظرفیت های موجود به تقویت جنبش مبارزاتی پرداخت. ما در این راه، نه خسته می شویم، نه جا می زنیم، نه ناامید می شویم، بر عکس بر وظایف اساسی مان در یاری رسانی به مبارزه طبقه کارگر و پیکار برای رهایی لحظه ای و ذره ای کوتاهی نخواهیم کرد.

روز همبستگی بین المللی کارگران برای ما در ایران بویژه به این معنا نیز هست که در تقابل با شعارهای نژادپرستانه و ضد کارگران خارجی و تفرقه افکنانه عوامل وابسته به رژیم، دوش به دوش کارگران خارجی مقیم ایران بویژه زحمتکشان افغانستانی، علیه رژیم های حاکم در ایران و افغانستان متحد شویم.

اول ماه مه روز هم پیمانی بیشتر طبقه کارگر برای اتحاد و همبستگی اش بر علیه نظام بربریت سرمایه داری است.

بنابراین، رمز پیروزی متحقق نمودن این اتحاد، در ایجاد تشکلهای مستقل کارگری است.

ما نهادی همبستگی با این روند و در کنار طبقه کارگر و تمامی مبارزین، به پیشواز اول ماه مه میرویم.

امسال تشکلهای کارگری در ایران ضمن انتشار بیانیه مشترک اول ماه مه، و نیز طرح مطالبات و آلترناتیو خود،

فراخوان گردهمایی مشترکی در ۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۸ ساعت ۱۰ در مقابل ادارات آموزش و پرورش از طرف تشکلهای معلمین برای

گردهمایی سراسری به مناسبت روز معلم ساعت ۱۰ در مقابل ادارات آموزش و پرورش از طرف تشکلهای معلمین برای

گرامیداشت این روز فراخوانده شده است. هر دو گردهمایی ها از حمایت و پشتیبانی وسیع کارگران، معلمین،

بازنشستگان، دانشجویان و ... برخوردار بوده است. نهادهای همبستگی ضمن استقبال و حمایت از این گردهمایی ها و

فراخوانهای تجمعات اعتراضی در ۱۱ و ۱۲ اردیبهشت در ایران، اخبار و گزارشات را زیر نظر داشته و برای اطلاع

تشکلهای کارگری در سطح جهانی ارسال خواهد کرد.

گرامی باد اول ماه مه، روز همبستگی طبقاتی کارگران جهان

پیش بسوی ایجاد شوراهای کارگری و مردمی و مبارزه متحد علیه رژیم اسلامی

نان - کار - آزادی، اداره شورایی

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج از کشور

<http://nahadha.blogspot.com/>

<https://t.me/nahadhayehambastegi>

دوشنبه ۹ اردیبهشت ۱۳۹۸ برابر با ۲۹ آوریل ۲۰۱۹

بیانیه هیئت اجرایی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

به مناسبت اول ماه مه،

روز جهانی نبرد مشترک کارگران جهان

اتحاد و سازمانیابی مستقل، تنها راه پیروزی

اول ماه مه، روز جهانی کارگر است؛ روزی که کارگران در سراسر جهان مطالبات خود را برای جهانی بهتر، عادلانه تر، عاری از بهره کشی و برای حق برخورداری از زندگی شایسته انسانی مطرح می کنند. یازده اردیبهشت امسال در کشور ما در شرایط خاصی از راه می رسد:

بحران مرکب ساختاری که شالوده اصلی آن بر درآمیختگی بحران های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و زیست محیطی، استوار است، با ایجاد بن بست هایی غیرقابل حل در چهارچوب رژیم، شرایط فروپاشی شیرازه های کشور را فراهم آورده است. این بحران را سیل ویرانگر فروردین ماه که در ۲۵ استان، بیش از ۱۶ میلیون نفر را تحت تاثیر قرار داده،

با آسیب های جدی به جاده ها، پل ها، خانه ها، باغ ها، واحدهای تولیدی، تاسیسات صنعتی، کشاورزی، دامداری، خانه های مسکونی، و آواره شدن نیم میلیون نفر در خوزستان و ده ها هزار نفر در استان های لرستان و گلستان و آسیب دیدگی مستقیم حدود ۲ میلیون نفر بشدت وخیم تر کرده است. درست در همین شرایط آمریکا و متحدانش با وارد کردن تحریم های مرگبار اقتصادی به فاز جلوگیری از هر گونه فروش نفت ایران و زمینه چینی رویارویی های نظامی احتمالی با تروریستی نامیدن سپاه پاسداران فشار اقتصادی و سیاسی را به حداکثر رسانده اند.

نظام جمهوری اسلامی در واکنش به جنبش مستقل مطالباتی از پائین و تشدید محاصره اقتصادی و فشار سیاسی از بیرون، با چپش مهره های امتحان پس داده تر در مراکز حساس قدرت، تقویت بودجه سپاه و صدا و سیما و سرمایه گذاری بیشتر بر تولیدات موشکی، تغییر پیش از موعد فرمانده سپاه، واردات دسته های شبه نظامی وابسته از عراق، سوریه، افغانستان و لبنان به داخل کشور و استقرار آنها در استان های سیلزده، ادامه سرکوب و شکنجه فعالان کارگری، و زندان و بازداشت کنشگران صنفی معلمان، و حتی بازداشت گسترده فعالان شوراهای مستقل همیاری سیل زده گان، پاسخ داده است. این پاسخ به معنای آن است که جمهوری اسلامی اگر هم در برابر فشارهای خارجی در صورت کسب امتیازاتی حاضر به نوشیدن جام زهر «نرمش قهرمانانه» باشد، در برابر جنبش بزرگ مطالباتی کارگران و هم سرنوشتان کارگران به هیچ وجه قصد عقب نشینی ندارد و برای حفظ موجودیت خود از هیچ میزان خشونت و سرکوب رویگردان نیست.

فعالان کارگری و کارگران چهار دهه است که پا به پای تغییر شرایط، مطالبات کارگری در آستانه اول ماه هر سال بیان و برای آنها تلاش و مبارزه کرده اند. کارگران و تشکل های مستقل کارگری هر سال خواستار دستمزدی شایسته برای نیروی کار شده اند و هر سال با ادامه سرکوب مزدی از طریق تعیین حداقل دستمزدی که به نحوی فزاینده تر از پیش زیر خط فقر است، روبرو شده اند. هم اکنون در حالی که غارتگری و چپاولگری بیداد می کند، تورم، کمر زحمتکشان را شکسته، حتی از وعده ی اقدامات جبرانی خبری نیست و حداقل دستمزد سال جاری حتی قادر به جبران سقوط قدرت خرید ناشی از کاهش ارزش پول نشده است.

فعالان کارگری پایان دادن به اخراج کارگران، امحای کامل قراردادهای موقت، سفید امضا، حجمی و پرداخت علی الحساب به جای مزد کامل، برچیدن بساط واسطه گری و پیمانکاری نیروی کار، بازگشت مجدد کارگران کارگاه های کوچک و مناطق آزاد زیر پوشش قانون کار و ارتقای امنیت شغلی نیروی کار از طریق اجرای این مفاد را می خواستند، اما به جای همه اینها با فشار برای اجرای طرح های برده دارانه تری نظیر «مزد توافقی»، استاد شاگردی، کارورزی، افزایش دستمزدهای معوقه، گسترش بیشتر دلالی و پیمانکاری نیروی کار، ادامه کنار گذاشتن نیروی کار از شمول قانون کار به بهانه های مختلف و تشدید ناامنی شغلی روبرو شده اند.

فعالان کارگری خواستار پرداخت فوری بدهی های معوقه کلیه بخش های مزدبگیر در کلیه بخش های اقتصاد، تولید، آموزش، خدمات اجتماعی و جبران خسارات ناشی از حقوق معوقه در شرایط سقوط شدید ارزش پول بودند، اما تاکنون با گسترش هر چه بیشتر حقوق معوقه در آموزش و پرورش، بهداشت و درمان، واحدهای تولیدی بخش صنعت و خدمات و تاخیرهای متوالی در پرداخت مستمری های بازنشستگی ضمن حذف اقلام مهم دارویی بازنشستگان از پوشش های بیمه ای و ناکارآتر شدن شرکت های بیمه روبرو شده اند.

فعالان کارگری خواستار نظارت مستقیم کارگران و نمایندگان تشکل های مستقل کارگری بر صندوق های بازنشستگی و مشارکت موثر کارگران از طریق واگذاری اداره سازمان تامین اجتماعی و دیگر صندوق های بازنشستگی به هیات امنایی از نماینده های منتخب کارگران بودند. اما به جایش با جنگ قدرت گروه بندی های مافیایی برای تسلط بر پست های مدیریتی سازمان تامین اجتماعی از طریق وزارت کار و تبدیل صندوق ها به حیات خلوت غارتگران روبرو شده اند، پا به پای غارت منابع بین نسلی کارگران و نزدیک تر شدن صندوق های بیمه به ورشکستگی، طرح اصلاحات پارامتریک برای افزایش سهم بیمه مزدبگیران و افزایش سن بازنشستگی؛ همچنین طرح واگذاری شرکت های تامین اجتماعی به «بخش خصوصی» را وارد کرده اند.

فعالان کارگری خواستار لغو کار کودکان و تحصیل رایگان و برابر برای همه کودکان شده اند اما با گسترش کار کودکان و افزایش محرومیت های آموزشی آنان برپایه جنسیت، قومیت، مذهب، تابعیت و خواستگاه طبقاتی به مطالبه شان پاسخ داده اند.

فعالان کارگری خواستار حذف کامل رویکرد امنیتی به اعتراضات صنفی، لغو تمامی احکام صادره علیه همه فعالان بخش های مختلف جنبش مطالباتی و سایر جنبش های هم سرنوشت، آزادی بی قید و شرط کلیه بازداشت شده گان

و زندانیان سیاسی و لغو مجازات اعدام و شلاق و شکنجه شده اند، اما به جای تمکین به این مطالبات برحق، نمایندگان مطالبات شان را به خاطر اعتراض به شکنجه شدن و مطالبه نان، کار، آزادی و لغو خصوصی سازی مجددا زندانی و شکنجه کرده اند، اعدام ها را بی وقفه ادامه داده اند، و در حالی که اختلاس گران اصلی و مجرمان واقعی آزادند، به جرم مطالبه حقوق معوقه و اعتراض به اخراج از کار، شاهد پرونده سازی ردیالانه دستگاه های امنیتی برای فعالان صنفی هستیم.

مطالبه مهم فعالان کارگر یعنی حق ایجاد تشکل های مستقل؛ حق اعتصاب، اعتراض، راهپیمائی، تجمع، تحزب، آزادی بیان، مطبوعات و دسترسی آزاد به شبکه های اجتماعی، با همه ابزارها و امکانات حاکمیتی منکوب و سرکوب شده است.

مبارزه برای آزادی پوشش تا لغو کلیه قوانین تبعیض آمیز علیه زنان و برابری کامل زنان و مردان در همه عرصه های حیات اجتماعی، همچنین مبارزه برای بیمه زنان خانه دار، بیکار، حقوق زنان دستفروش، کارگر، معلم، پرستار و دانشجو، به درجات مختلف با سرکوب، تحقیر، تشدید قوانین زن ستیزانه و مردسالارانه و تبعیض ساختاری در بازار کار پاسخ گرفته است.

فعالان کارگری و کنشگران مدنی و مردم آسیب دیده خواست بازسازی فوری خانه های ویران شده و شهرک های صنعتی از کار افتاده و آسیب دیده در سیل، جبران خسارت باغداران، کشاورزان، واحدهای صنفی ویران شده، بیمه تامین اجتماعی کلیه شاغلین بیکار شده در اثر سیل ویرانگر به میان کشیده اند، اما علاوه بر تجربه تلخ زلزله کرمانشاه و سرپل ذهاب، برخورد امنیتی با امدادگران مستقل، فرجام تاکنونی و عده های داده شده، گواه آن است که چه سرنوشتی در انتظار این مطالبات برحق سیل زده گان است. با گذشت یک ماه از سیل، نه بودجه ای برای بازسازی و نوسازی مسکن سیل زده گان در کار است نه پولی برای بیمه بیکاری و جبران خسارت سیل زده گان و نه پرداخت خسارات بخش صنعت.

برای دستیابی به مطالباتی که در آستانه اول ماه مه، تنها به بخشی از آنها اشاره شد، در کنار تجربیات چهار دهه پیکار برای نان و آزادی، اتکا به تجربه واقعی جنبش مطالباتی مزد و حقوق بگیران از خیزش دی ماه ۹۶ به این سو، در روشنی بخشیدن به مسیر دشوار پیشروی جنبش کارگری حیاتی است.

اصلی ترین محورهای این تجربه ناظر بر نکات زیر است:

یک - در شرایطی که جز سرکوب هیچ پاسخی دیگری در چشم انداز نیست، هیچ بخش از جنبش مطالباتی بدون اتحاد عمل پایدار با بخش های دیگر حتی با فداکاری و رشادت نمی تواند دستاوردهای ماندگاری در رسیدن به مطالبات خود داشته باشد. آنها با هم پیروز می شوند و رگرنه به تنهایی چیزی مهمی به دست نخواهند آورد که بسادگی قابل بازپس گیری از سوی رژیم نباشد.

دو- اتحاد عمل پایدار برای گسترش دامنه جنبش مطالباتی و سراسری کردن آن، چنانچه بخواهد از سطح اندیشه مجرد فراتر برود، باید هر نبرد طبقاتی موضعی بر پایه یک یا چند مطالبه مشخص را نبردی از آن خود تلقی کند که پیروزی یا شکست در آن می تواند در پیروزی یا شکست در نبردی دیگر بر پایه یک رشته مطالبات دیگر تاثیرگذار باشد. فقط از طریق گردآوری حداکثر ظرفیت های همگرایی موجود در هر نبرد موضعی مهم طبقاتی است که راه پیشروی باز می شود.

سوم - سراسری شدن جنبش مطالباتی و توده ای تر شدن دامنه مشارکت در این جنبش که قطعا سرانه هزینه سرکوب را کاهش می دهد، فقط از طریق رشته ای از نبردهای موضعی طبقاتی ممکن است. تجربه نبردهای موضعی مهم طبقاتی نظیر هپکو، نیشکر هفت تبه و فولاد اهواز نشان می دهد که در شرایط کنونی هیچ نبرد موضعی طبقاتی مهم به تنهایی نمی تواند و نباید نبرد نهایی و قطعی تلقی شوند. نه فقط یک تجمع، یک راه پیمایی، یک تحصن، در یک میدان، یک مکان یا یک کارخانه، بلکه مجموعه ای از کنش های مطالباتی در سطوح و شکل های مختلف، به صورت زنجیره ای و همزمان در راه است. اتحاد عمل پایدار اگر بر بستر چنین آرایش مبارزاتی شکل بگیرد، ضمن پرهیز از تازاندن غیر ضروری و زیانبخش اعتراضات، می تواند ظرفیت های نقدا موجود همگرایی در هر پیکار موضعی طبقاتی را آزاد نموده و در خدمت گسترش شتابان جنبش مطالباتی مزد و حقوق بگیران کشور قرار دهد.

چهارم - اتحاد عمل پایدار و نیروهای حاضر در آن، هنوز یک بلوک منسجم طبقاتی نیست که کلیت پیکار توانمند برای نان و آزادی را برای شکل دادن به حاکمیت اکثریت عظیم به دست اکثریت عظیم عملی نماید، بلکه هسته سفت مبتنی بر

حداکثر ظرفیت همگرایی موجود در شرایط کنونی پیکار مطالباتی است. از این منظر گام مهمی در راستای آن است. اتحاد عمل پایدار کنونی بر اساس ظرفیت های همگرایی موجود در جنبش مطالباتی به شرطی می تواند به یک بلوک منسجم طبقاتی فرا برود که:

اولا در وضعیت کنونی بیشترین امکان تحرک مبارزاتی را با کمترین امکان سرکوب در زمینه راهکارها تلفیق نماید و حمایتگری فعال را پایه هدایتگری مستقل مبارزاتی قرار دهد.

ثانیا تجربه موجود که در شعار هر معلم، کارگر، بازنشسته، پرستار، زن، دانشجو، جوان و شهروند معترض یک رسانه بیان می شود، بکار گرفته و همسویی هر چه وسیع تر این رسانه های خرد را در شبکه های اجتماعی، در دنیای مجازی و صد البته دنیای واقعی، اهرم رساتر کردن صدای مستقل مبارزاتی خویش قرار دهد.

ثالثا در شرایطی که بخش های مختلف جنبش مطالباتی از نظر درجه سازمان یابی، گستره تاثیرگذاری، تجربه کنشگری، ظرفیت همگرایی و شکل های عمل در سطوح مختلف و در شرایط متفاوت هستند، بدون قائل شدن تقدس یا حق ویژه برای شکل کنونی اتحاد عمل پایدار، از طریق افزایش حلقات اتحاد عمل بر پایه ای دموکراتیک و مشارکتی، دایره نیروهای اتحاد عمل را گسترش دهد.

نبردهای بزرگ طبقاتی در پیش است. ۱۱ و ۱۲ اردیبهشت امسال و فراخوان تجمع کارگران و معلمان و حمایت محافل، تشکل های مستقل کارگری و دانشجویان، پیش درآمد این نبردهای بزرگ تر هستند. سازمان ما این هم گرائی باشکوه برای گرامیداشت اول ماه مه را حادثه فرخنده ای می داند و امیدوار است که این همگرائی تداوم یابد و مستحکم تر گردد. ما از همه فعالان کارگری، کنشگران مدنی، مدافعان حقوق آسیب دیدگان، ستم کشدگان، کودکان کار و فعالان مدافع محیط زیست، تقاضا می کنیم با شرکت خود در این گردهم آئی ها، به این موج همگرائی به پیوندند.

رژیم با بازداشت های فعالان کارگری، احضار به نهادهای امنیتی و تهدید آنان به برخورد در صورت شرکت در برنامه های گرامی داشت روز کارگر، واکنش نشان داده است. در برابر این واکنش، با همه نیرو از مبارزات مزد و حقوق بگیران، از استقلال جنبش طبقاتی، از شرایط شکل گیری حاکمیت اکثریت عظیم به سود اکثریت عظیم حمایت کنیم.

زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی، دموکراسی و سوسیالیسم

هیئت اجرایی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

یکشنبه ۸ اردیبهشت ۱۳۹۸ برابر با ۲۸ آوریل ۲۰۱۹

بیانیه سازمان بین المللی مارکسیست اومانیست بمناسبت اول ماه مه

بیش از 130 سال است که روز اول ماه مه به یادبود خاطره کارگران جانباخته هی مارکت شیکاگو که جان خویش را در میدان اعدام برای رسیدن به اهداف راستین خویش از دست دادند، بعنوان روز کارگر در سطح بین المللی در سرتاسر جهان جشن گرفته می شود. باید خاطر نشان سازیم که بسیاری از این شهدا علاوه بر اینکه کارگران مهاجر بودند همچنین از فعالین رادیکال جنبش کارگری نیز محسوب می شدند و برای همین امر، دولت آنان را نیروهای اهریمنی خواند. در سال 1887 در هنگامی که طناب دار بر گردن آگوست اسپایز بود فریاد زد که "روزی فرا خواهد رسید که سکوت ما رساتر از صدایی است که شما امروز خاموش می نمایید."

از آن هنگام تا کنون طبقه کارگر بشکل جنبش جهانی قدرتمندی در آمده، در انقلابات متعددی شرکت نموده و سرکوب و بحران های اقتصادی متعددی را از سر گذرانیده، ولیکن بر پا ایستاده و به مبارزاتش کماکان ادامه می دهد.

امروز ما با خطر جدیدی رو هستیم، و در عین حال دارای فرصتهای جدید مبارزاتی برای تغییری انقلابی. پس از چند دهه نئولیبرالیسم جهانی که که جنبه های رفاهی-ایمنی اجتماعی آموزشی و قدرت سازماندهی کارگری را از هم درید، سرمایه داری سمت گیری جدیدی را در مقابله با تورم اقتصادی در پیش گرفت. "ترمیم" کم تاثیر چند ساله گذشته، روشنگر این است که در چندین دهه پیشین، نئولیبرالیسم قادر به جلوگیری از گرایش نزولی نرخ سود نگرديده، همانگونه که کارل مارکس 150 سال پیش نشان داد که این گرایش در واقع ویژگی خاص خود نظام سرمایه داری است. نگرانی در درون طبقات حاکم در مقابله با این معضل، عمده گی خاص برای فهم شرایطی که ما با آن روبرو هستیم، خواهد داشت.

از یک سو، بر سر کار آمدن ترامپ در آمریکا، جایز بولسونارو در برزیل، و هم پیمانان مستبد آنان در سایر نقاط جهان، که گرایش به نژاد پرستی، تبعیض جنسی و خارجی ستیزی دارند، معرف دوران جدید و بسیار خطرناکی از

سرمایه داری دولتی با روشی شبه فاشیستی در پی خواهد داشت. خصوصاً ما می بایستی با برنامه های ترامپ برای دخالت و جنگ بر علیه ایران و ونزوئلا بطور جدی مقابله نمائیم. (برای آگاهی با نظرات ما در رابطه با ونزوئلا به نوشته " برای سوسیالیست دمکراسی! دست آمریکا از ونزوئلا کوتاه باد! " (6 آوریل) مراجعه نمائید.

این حاکمان جدید با دستانی آغشته بخون، که تهدید به جنگ اتمی را یدک می کشند، در عین حال بطریقی وحشیانه در مقابل مهاجران، مسلمانان، زنان، اقلیت های نژادی، روشنفکران و کارگران عمل می نمایند و در عین حال مدعی پوپولیستی نمایندگی انسان های "واقعی" می باشند، بخصوص برخی از فاسدان خارج از شهری.

از سوی دیگر، ما شاهد شکوفائی جنبش های رادیکال، انقلابی و کارگری هستیم. در خاورمیانه، امید خیزش های 2011 با جنبش الجزیره و سودان شعله ور گردید، در شرائطی که کردها کماکان در سوریه به مبارزه ادامه داده و جنبش فلسطین با وجود کشتار توسط اسرائیل، به خود جان تازه ای بخشیده. در فرانسه، رییس جمهور نئولیبرال، امانوئل ماکرون، نابرابریهای اقتصادی اجتماعی را فزونی بخشیده، و در مقابل جنبش جلیقه زردها به پا خواسته.

در آمریکا اعتصاب معلمان ایالت وست ویرجینیا اوج گرفت و با پیروزیهای درخشان خویش، معلمان سایر ایالات آمریکا را، که زنان در رهبری آنان قرار داشتند، به حرکت در آورد. در ایران، جنبش مردم کارگر مناطق روستائی با شعار "مرگ بر دیکتاتور" بر علیه حکام اسلامی پیا خواست. در شیکاگو و دیگر مناطق، مبارزه باجانیان پلیس و سیستم نژادپرستانه آنان ادامه یافت. زنان و جنبش می-تو در دفاع از کارگران مهاجر و شهرهای پناهنده مهاجرین، راهپیمایی داشتند و همچنین جنبش جوانان بر علیه خشونت حاصل از حمل اسلحه و تخریب محیط زیست، خصلت مقاومت جنبش توده ای کنونی بر علیه ترامپسم را به نمایش می گذارد.

سازمان بین المللی مارکسیست - اومانیست صرفاً تنها بدنبال از میان برداشتن ترامپسم و یا نئولیبرالیسم نیست، بلکه در واقع خواستار ریشه کن نمودن کامل سیستم سرمایه داری است. با وجود اینکه ما بر علیه سرمایه و جامعه طبقاتی هستیم، لیکن همچنین با هرگونه ستم نژادی، سکسی و هویت جنسی نیز مبارزه می نمائیم. ما بدنبال تکامل و ارائه دورنمای پایدار یک آلترناتیو درمقابل سرمایه داری می باشیم - یک جامعه نوین انسانی- که به جنبش آزادیخواهانه امروز سمت و سو بخشد.

اطلاعیه مشترک نیروهای چپ و کمونیست :

اول ماه مه روز نمایش قدرت کارگران علیه سرمایه است

کارگران!

شادباش های ما را به مناسبت اول ماه مه بپذیرید!

در آستانه یازده اردیبهشت و اول ماه مه قرار داریم! روز همبستگی جهانی کارگران! روزی که کارگران جهان رودر روی سرمایه داران و قوای سرکوبشان به خیابان می آیند و سرنگونی حاکمیت سرمایه را نوید میدهند. روز مبارزه و چاره جویی طبقه کارگر در تمام جهان برای خلاصی از استثمار و بحران های کمرشکن سرمایه داری. روز نمایش قدرت کارگران علیه سرمایه است. سالی که گذشت در بعد جهانی سال تعمیق بحرانهای مزمن سرمایه و بن بست راهکارهای سرمایه دارانه و در راس آنها سیاست های نئولیبرالی و گسترش عمق و دامنه شکاف های طبقاتی و در عوض سال رشد اعتراضات اجتماعی در سطح بین المللی بود. در این سال، استثمار باز هم شدت گرفت و فقر عمومیت بیشتر یافت. سالی که گذشت اما برای کارگران ایران در کنار فقر و سرکوب همیشگی یک نکته درخشان داشت. زیرا که از قدرت سیاسی سخن گفتند و خط قرمزها و قوانین حکومت سرمایه داران را زیر پا نهادند. آنها از روی نعش اصلاح طلبی و اصول گرایی گذشتند و درکنار "نان، کار، آزادی، از «زندگی شورایی» از تشکل شورایی و از «اداره شورایی» سخن گفتند! بیهوده نیست که سرمایه داران برخورد می لرزند! و همه سرها بسوی طبقه کارگر برگشته است!

کارگران مبارز! رفقا!

شما از طلایه های یک انقلاب سخن گفته اید. شما توانسته اید در مبارزه جاری طبقاتی جایگاه خود را نشان دهید. از اینرو جوانان و دانشجویان با افتخار فریاد می زنند «فرزند کارگرانیم». کمتر اعتراضی است که توسط مردم زحمتکش صورت گیرد و حمایت خود از کارگران را نشان ندهد. اینها و صدها

نمونه دیگر همراه با اعتصابات و اعتراضات بی وقفه در سال گذشته نشان می‌دهند که طبقه کارگر برای رهبری مبارزات اجتماعی بر علیه سرمایه و برای انقلاب رفته رفته مهیا میشود. هزینه‌هایی که در اشکال دستگیری و سرکوب و کنترل می‌پردازیم بهای این موقعیت پیش رونده است.

همه شواهد دال بر آنست که ما بعنوان بخش‌های مختلف مبارزه یکپارچه اردوی کار در مقابل سرمایه و متعلق به کمپ کارگر و سوسیالیسم در ایران، جز انقلاب و پیروزی به رهبری کارگران راه دیگری نداریم. فقر دامنگیر و سفره‌های خالی، کودکان گرسنه، زنانی اسیر تبعیض و بازنشستگی رها شده در فقر و مسکنت، ترس از بیکاری در کشوری که بزور سرنیزه و خفقان اداره می‌شود. در کشوری که میلیون‌ها بیکار و کودک خیابانی وجود دارد و زندانها پر است از زنان و مردان کارگر و آزادیخواه. در کشوری که حقوق کارگر چندین برابر زیر خط فقر و حتی فلاکت است و سرمایه‌داران هر سال تحت عنوان حداقل مزد، به ارزش واقعی آن دستبرد می‌زنند. جایکه زنان کارگر، بمثابه انسان درجه دوم علاوه بر شدت استثمار وسیعاً زیر بار ستم مضاعف تباه می‌شوند! در کشوری که هرگونه اعتراض و مطالبه کارگری و آزادیخواهانه با زندان و شکنجه و مرگ مشکوک پاسخ می‌گیرد. در جایی که حاکمیت سرمایه‌داران تلاش می‌کند رهبر کارگری مثل اسماعیل بخشی را به جرم دفاع از کارگر همچون صدها فعال اجتماعی زندانی و وادار به اعتراف اجباری کند. در کشوری که تشکل مستقل جرم محسوب می‌شود. در کشوری که در فساد و رشوه خواری غرق است و حکومتش نه تنها در مقابل بلایای طبیعی چاره‌اندیشی و پیشگیری نمی‌کند بلکه خود با عملکرد سودمحور در خدمت منافع سرمایه‌داران سرگرم تخریب محیط زیست و از عوامل تشدید خسارات این اتفاقات طبیعی است. اتفاقاتی که بیش از همه کارگران و زحمتکشان را آماج خانه‌خرابی و بی‌پناهی قرار می‌دهد! در کشوری که خفقان و دیکتاتوری سابقه‌ای مزمن و نهادینه شده دارد و هیچ نیرویی به جز طبقه کارگر قادر به تامین آزادی و برابری نیست! در چنین شرایطی، راهی جز پیروزی و بدست گرفتن اداره جامعه توسط کارگران و زحمتکشان متشکل در شوراها وجود ندارد و ما برای تغییر اوضاع فلاکت‌بار خود باید کمبودهایمان را بشناسیم و رفعشان کنیم. سازماندهی و سازمانیابی در ابعاد مخفی و علنی و آمادگی برای تشکل سراسری و وحدت عمل بر بستر هزاران اعتراض کارگری که اینجا و آنجا سازمان می‌گیرد از هر چیز برای ما حیاتی‌تر است. ما در کنار اعتراضات روزمره باید بتوانیم مبارزات و اعتصابات سراسری را سازمان دهیم و مهیای رهبری اعتراضات و مبارزات علیه حکومت و مناسبات سرمایه‌داری شویم، اگر نه سرکوب و ادبار و فقر ما را رها نمی‌کند. ما گامهای بزرگی برداشته ایم اما نبرد نهایی از ما چیزی کمتر از پیشروی مداوم در امر سازمانیابی نمی‌پذیرد. ایجاد و گسترش تشکل‌های کارگری و حفظ استقلال طبقاتی و ارتباط و پشتیبانی متقابل با رفقای کارگرم‌ان در سطح جهان تنها ضامن پیروزی ما است. زنده باد همبستگی علیه سرمایه‌داری و برای آزادی و حاکمیت بر سرنوشت خویش!

زنده باد اتحاد و همبستگی جهانی کارگران بر علیه سرمایه

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی

امضاها:

1- اتحاد فدائیان کمونیست

2- حزب کمونیست ایران

3- حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

4 - سازمان راه کارگر

5- سازمان فدائیان (اقلیت)

6- هسته اقلیت

بیانیه سازمان اتحاد فدائیان کمونیست بمناسبت اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت ۹۸)

سازمان فدائیان (اقلیت)

با شعار کار - مسکن - آزادی، به استقبال اول ماه مه برویم

کارگران مبارز!

روز اول ماه مه روز تجلی همبستگی کارگران سراسر جهان، روز گرامیداشت سنت های انقلابی جنبش جهانی طبقه کارگر برضد ستم و استثمار سرمایه داری، برضد جنگ و ویرانگری، برضد نابرابری جنسیتی و برضد سرکوب آزادیهای سیاسی و مدنی... را به شما کارگران ایران و جهان شادباش میگوئیم. سالی که گذشت شاهد ادامه بحران سرمایه داری در سطح جهان و تشدیدتعرض به حقوق و معیشت کارگران بودیم. برغم همه ادعاهای نظریه پردازان مدافع سرمایه مبنی گذرآبودن معضلات گریبانگیر سیستم سرمایه داری، اما تداوم بحران نشاندهنده این امر است که بحران دامنگیر نظام سرمایه داری نه بحرانی موقتی بلکه نمایانگر شکست اصلی ترین پایه و قانون سرمایه داری همچون «بازار آزاد» قابلیت قانون سرمایه داری در معضلات کنونی و نیز نشانگر شکست سیاست های اقتصادی نئولیبرالیستی است که بعنوان راه برون رفت از بحران اقتصادی سالها است توسط ستاد های سرمایه جهانی اعمال میشود، و نتایج آن جز تشدید استثمار، کاهش بودجه عمومی در عرصه های نظیر بهداشت، خدمات اجتماعی، آموزش و پرورش عمیق تر شدن شکاف طبقاتی و تشدید جنگ و کشتار، نتیجه دیگری دربر نداشته است. موفقیت بحرانی نظام سرمایه داری متقابلاً طبقه کارگر و دیگر زحمتکشان را در سطح وسیعی به سمت مبارزه سوق داده است و سال گذشته شاهد گسترش اعتراضات و اعتصابات ضد سرمایه داری توده های کارگر و زحمتکش در کشورهای مختلف جهان، از جمله در کشورهای معظم سرمایه داری بودیم.

اکنون در آستانه اول ماه مه دیگری هستیم و کارگران جهان بار دیگر در تدارک اند، تا مراسم های روز اول ماه مه امسال را هر چه باشکوه تر برگزار کنند. طبقه کارگر در سراسر جهان راه پیمائی شورانگیزی را که نیم میلیون کارگر نزدیک به یک قرن پیش بر علیه بورژوازی، ارتش و گروه های فشار در آمریکا آغاز کردند، همچنان ادامه میدهند. در سالهای اخیر در نتیجه تشدید بحران سرمایه داری در سراسر جهان فشار اقتصادی و سیاسی به کارگران و تشکلهای کارگری افزایش یافته است. در مقابل این تعرضات کارگران در کشورهای مختلف از جمله در ایران نیز به اشکال گوناگون به مبارزه و مقاومت ادامه دادند. در سهای این دوران مبارزات نیاز به اتحاد و همبستگی کارگران جهان برای مقابله با تعرضات سرمایه را به اتخاذ تاکتیکها و روش های تعرضی بیشتر علیه سرمایه سوق میدهد.

کارگران مبارز ایران

طبقه کارگر یک طبقه جهانی است و مبارزات کارگران یک کشور، از مبارزه هم طبقه های خود در سایر نقاط جهان جدانیست. سال گذشته برغم تشدید خفقان و سرکوبگریهای نظام سرمایه داری حاکم بر ایران، مبارزات کارگران نیز در شکل اعتصابات، تظاهرات و اشکال دیگر مبارزه بر علیه تعرض بیرحمانه سرمایه داران و دولت سرکوبگر آنها ابعادی گسترده یافت. متعاقب کارگران، زنان، معلمان، پرستاران و خلقهای تحت ستم نیز برای تحقق خواست ها و مطالبات خود وارد میدان شدند. روشن است که با تشدید مداوم بحران اقتصادی و تداوم ستمگری و سرکوبگری طبقه حاکم، مبارزات کارگران و زحمتکشان هر چه گسترده تر خواهد شد. هم اینک طلیعه تشدید مبارزه طبقاتی و اعتلای جنبش کارگری در حال دمیدن است. در این پیکار طبقه کارگر نیاز به تشکل، آگاهی طبقاتی و اتحاد صفوف خود علیه سرمایه داری دارد. اول ماه مه فرصتی است که کارگران پیشرو و فعالین کارگری با ارزیابی شرایط مشخص کنونی و چشم انداز آینده، برنامه و روشهای موثری را برای طرح مطالبات و اشکال مبارزات خود اتخاذ کنند.

اوضاع اقتصادی و اجتماعی و سیاسی ایران و منطقه شرایطی را بوجود آورده است که امسال میتوان برگزاری تظاهرات اول ماه مه را بطور گسترده تر از سالهای قبل تدارک دید. اماموفقیته و لواندک در این زمینه، نیاز به اتحاد صفوف گروه

های پیشرو کارگری دارد که عملاً درگیر مبارزات روزمره کارگران هستند و از مطالبات اقتصادی و سیاسی آنها اطلاعات دقیق و عینی دارند. مطالباتی که بتواند کارگران بیشتری را بسیج کرده و به میدان بیاورد و یا حداقل انعکاس موثری در ذهنیت توده کارگران برجای بگذارد.

کارگران مبارز و پیشرو

در سال جدید کارگران ایران برای رسیدن به خواست ها و مطالبات اقتصادی و سیاسی خود با دشواریهای زیادی مواجه اند، اما با توجه به تشدید فشار اقتصادی و سیاسی در سطح جامعه و اعتراضات عمومی گسترش یافته علیه نظام حاکم، آنچه که ویژگی کنونی محسوب میشود و میباید یکی از وظائف اصلی جنبش کارگری بو یژه فعالان و پیشروان کارگری دانسته شود، ارتقاء سطح آگاهی و افزایش نقش کیفی طبقه کارگر در مبارزات سایر زحمتکشان از طریق تلفیق درست مبارزه اقتصادی با مبارزه سیاسی برضد نظام حاکم است. بطریق اولی تحکیم پیوند جنبش کارگری با جنبش توده های زحمتکش مردم، بیکاران، جوانان، زنان، خلقهای تحت ستم و استثمار...، مسئولیت تاریخی جنبش کارگری محسوب میگردد. سال گذشته در جریان اعتصابات شکوهمند کارگران نیشکر هفت تپه و فولاد اهواز، شعارهای اعتصابیون، نظیر «اداره شورائی» و افشاگریهای آنها از تشدید استثمار و چپاولگریها، در میان اقشار مختلف تحت ستم استثمار جامعه پژواک مناسبی یافت. هرچند که این حرکت سرکوب شد، اما تاثیرات شعارها و مطالبات و اقدامات سازمانیافته و رادیکال آنها، که مورد پشتیبانی سایر زحمتکشان نیز قرار گرفت، در سبب فراموش نشدن و تجربیات نوینی برای ادامه مبارزه و چگونگی تلفیق خواست های اقتصادی و سیاسی و پیوند مبارزات کارگری با مبارزات سراسری بر علیه نظام حاکم در برداشت. جمع بندی و بهره گیری درست از این تجربیات میتواند چشم انداز نوینی را در عرصه مبارزات جاری بگشاید.

از هم اکنون با برگزاری جلسات و مجامع عمومی در کارخانه ها و مراکز کارگری و با انتخاب کمیته های مشترک برگزاری اول ماه مه و تعیین شعارها و مطالبات خود، به پیشواز اول ماه مه برویم. اتخاذ تاکتیک های مناسب در مقابل تعرض احتمالی نیروهای سرکوبگر و سازماندهی و آرایش نیرو در مقابل مراسم های فرمایشی، بردن شعارهای آزادیخواهانه و سوسیالیستی به میان توده کارگران و زحمتکشان، طرح شعار های استراتژیک و مطالبات اقتصادی و سیاسی فوری کارگران از جمله وظایف ما محسوب می شوند. روز اول ماه مه، شعارهای مطالباتی تمام بخش های کارگری را طرح و خواستار وحدت و تشکل کارگران برای تحقق آنها شویم.

ما فیای قدرت و ثروت و کل نظام استثمارگر و سرکوبگر حاکم باید بدانند که طبقه کارگر ایران اگر چهل سال قبل توانست با قدرت طبقاتی خود رژیم استبدادی سلطنتی متکی بر زور و سرنیزه را براندازد، اکنون که بمراتب آگاه تر و آبدیده تر شده است، با استفاده از سلاح برنده خود یعنی اعتصابات عمومی و قیام مسلحانه، قادر است به حیات ننگین نظام حاکم نیز پایان دهد.

زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر! زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران سراسر جهان!

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی ایران

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

۳ اردیبهشت ماه ۱۳۹۸

زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر

www.Azadi-boom.com زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر

«کار - نان - آزادی، حکومت شورایی»
رفقای کارگر!

اول ماه مه روز جهانی کارگر، روز همبستگی جهانی کارگران، بر شما در هر کجای جهان خجسته باد! وضعیت کنونی دنیای معاصر بیانگر این ضرورت تاریخی است که نظام سرمایه‌داری باید برچیده شود، نظم کهنه باید جای خود را به نظمی نوین، نظمی سوسیالیستی بسپارد. این واقعیت سال از پی سال بیش از پیش آشکار می‌گردد. از بحران اقتصادی جهان سرمایه‌داری که سال‌هاست ادامه دارد تا بدتر شدن وضعیت معیشتی کارگران حتا در پیشرفته‌ترین کشورهای سرمایه‌داری در سال‌های اخیر و افزایش بیکاری. از افزایش شکاف طبقاتی که مدام عمیق‌تر می‌شود، تا گسترش فقر و نابودی محیط زیست و طبیعت. از جنگ‌های بی‌شماری که سالانه ده‌ها میلیون آواره و صدها هزار قربانی می‌گیرند که کودکان و دیگر غیرنظامیان از جمله بزرگترین قربانیان آن‌ها هستند تا گرسنگانی که هر روز بر تعدادشان افزوده می‌شود و امروز صدها میلیون انسان را در بر می‌گیرد. در همه جا آز و ولع طبقه‌ای دیده می‌شود که تنها ارزش و معیار اخلاقی برای آن کسب سود بیشتر است و «آزادی» عمل برای تحقق آن و برای رسیدن به سود بیشتر هیچ مرز و محدودیتی نیز برای خود قائل نیست. طبقه‌ای که مسبب تمامی فجایع تاریخ امروزی بشر است، طبقه سرمایه‌دار.

رفقای کارگر!

در ایران نیز ما شاهد عظیم‌ترین فجایعی هستیم که طبقه حاکم سرمایه‌دار به بار آورده است. مناسبات سرمایه‌داری در ایران یکی از وحشیانه‌ترین و خشن‌ترین اشکال خود را در عرصه‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی به نمایش گذاشته است. جمهوری اسلامی به‌عنوان نماینده سیاسی طبقه سرمایه‌دار، در طول این سال‌ها با اتخاذ سیاست اقتصادی نئولیبرال، از هیچ کوششی برای بالا بردن سود سرمایه‌داران فرو نگذاشته است. بیکاری بیش از ده میلیون نفر و رانده شدن کارگران و دیگر زحمتکش‌های جامعه به زیر خط فقر، از جمله نتایج همین سیاست‌هاست.

فاصله طبقاتی در ایران تمام مرزهای پیشین را در نور دیده و در برابر چشمان حیرت‌زده بیش از ۹۰ درصد جامعه، اقلیتی چند درصدی در رفاه و آسایشی بسر می‌برند که در کمتر کشوری در جهان معاصر دیده می‌شود. رفاه و ثروتی که بر شانه‌های کارگرانی استوار است که خود در منجلاب فقر گرفتارند. کارگرانی که تولیدکننده تمام ارزش‌ها هستند.

در تمام این سال‌ها، جمهوری اسلامی به بهانه‌های مختلف به سرکوب مداوم دستمزدهای کارگری پرداخت و با تصویب قوانینی ضد کارگری، عملاً تلاش کرد تا شرایطی بدتر از دوران برده‌داری را به کارگران تحمیل کند، شرایطی که در آن خانواده‌های کارگری محکوم به گرسنگی شده‌اند. به موازات آن جمهوری اسلامی با سرکوب تشکلهای کارگری و کمونیست‌ها به عنوان یگانه مدافعان واقعی طبقه کارگر، تلاش کرد تا کارگران را در پراکندگی و بی‌تشکلی نگاه دارد. رژیم به‌خوبی می‌دانست که کارگران در صورتی که تشکلهای سیاسی و صنفی خود را داشته باشند، هرگز نخواهد توانست این شرایط اسفبار را به طبقه کارگر ایران تحمیل کند.

رفقای کارگر!

واقعیت امروز اما این است که شرایط به نفع طبقه کارگر و علیه طبقه حاکم سرمایه‌دار در حال تغییر است. رژیم جمهوری اسلامی در تمامی عرصه‌ها با بن‌بست روبرو شده و فساد سرتاپای نظام حاکم را در بر گرفته است. در همین

حال و در پی شکست‌های متعدد، ناامیدی از بقای حکومت در میان سران و بدنه رژیم در حال گسترش است و در سوی دیگر، جنبش‌های اجتماعی و در راس آن‌ها، جنبش کارگری به پیشرفت مداوم خود ادامه می‌دهند.

بن‌بست نظام سرمایه‌داری و جمهوری اسلامی بویژه در عرصه اقتصادی، خود را بیش از دیگر عرصه‌ها نشان داده، به نحوی که سران رژیم نیز از بن‌بست اقتصادی به‌عنوان بزرگترین معضل جمهوری اسلامی نام می‌برند. بحران اقتصادی نظام سرمایه‌داری ایران که در اثر تشدید تضادها و عوامل متعدد اقتصادی و سیاسی، مدام عمیق‌تر شده است، در سال گذشته به آن‌چنان مرحله‌ای رسید که حتا برخی از اقتصاددانان جمهوری اسلامی نرخ تورم سه رقمی را پیش‌بینی کرده و هشدار دادند که در سال آینده (سال جاری) اقتصاد با بحران اقتصادی رکود - تورمی ژرفتری روبرو خواهد بود. ورشکستگی موسسات مالی و بانک‌ها یک نمونه دیگر است که رژیم را مجبور ساخت تا برای جلوگیری از فروپاشی سیستم بانکی، تمامی بانک‌های ورشکسته نظامی را در بانک دولتی سپه ادغام کند.

مجموعه شرایط کنونی از جمله بیکاری، رکود، تورم، ورشکستگی نهادهای مالی و فساد، همه نمادهای وضعیتی هستند که ثابت می‌کند شرایط کنونی قابل دوام نیست و باید تغییری در اساس مناسبات کنونی صورت گیرد. این تغییرات جز یک انقلاب اجتماعی به رهبری طبقه کارگر نخواهد بود. گذشت سال‌ها و بدتر شدن شرایط از جمله وضعیت معیشتی کارگران و زحمتکشان و چشم‌انداز تیره سال جاری، به همگان نشان داده است که راهی جز یک انقلاب اجتماعی، برقراری حکومت شورایی و استقرار سوسیالیسم، برای رهایی از تمامی مصائبی که نظام سرمایه‌داری در ایران بوجود آورده، و یکی از مصائب آن بر سر کار آمدن رژیم فاسد و جنایتکار جمهوری اسلامی است، وجود ندارد.

رفقای کارگر!

بن‌بست جمهوری اسلامی اما تنها در عرصه اقتصادی نیست. در عرصه‌های سیاسی و اجتماعی نیز ناتوانی رژیم بر همه کس آشکار شده است. جدا از گسترش اسفبار نابسامانی‌های اجتماعی که در سایه گسترش فقر و بیکاری منجر به زندانی شدن حداقل ۲۰۰ هزار نفر شده و بخش بسیار مهم جامعه را در حاشیه شهرها به تباهی کشانده است، رژیم در عرصه سیاست خارجی نیز با بن‌بست روبرو شد. نه تنها از «برجام» چیزی باقی نماند، بلکه تضادهای جمهوری اسلامی با دولت‌های امپریالیست آمریکایی و اروپا و اغلب دولت‌های مرجع منطقه به مرحله‌ای بحرانی رسید.

اما بزرگترین بن‌بست رژیم در عرصه سیاسی، ناتوانی در مقابله با گسترش و تعمیق جنبش انقلابی توده‌ها بود که در سال گذشته طبقه کارگر نقش بسیار پر رنگی در آن داشت و نه فقط دستاوردهای بزرگی برای جنبش کارگری به‌همراه آورد، بلکه توانست به دلیل نقش و رسالت طبقه کارگر، در دیگر بخش‌های جامعه نیز تأثیراتی شگرف از خود بر جای گذارد.

کارگران ایران اگر چه در سال‌های گذشته نیز بیشترین حجم از اعتراضات توده‌ای را به خود اختصاص داده بودند، اما سال گذشته طبقه کارگر ایران با برافراشتن پرچم «حکومت شورایی» به یکی از مهم‌ترین سوالات پیشروی جنبش انقلابی پاسخ داد و آن را در تمامی سلول‌های جامعه گسترش داد. طبقه کارگر با پیشرفت عظیمی که در مبارزات توده‌ها بوجود آورد، نقش و رسالت خود را در انقلاب آینده به اثبات رساند.

پیش از این توده‌ها در اعتراضات خود با شعارهایی چون «مرگ بر جمهوری اسلامی»، «مرگ بر خامنه‌ای» و غیره خواستار سرنگونی جمهوری اسلامی شده بودند، اما این که چه چیزی باید جایگزین «جمهوری اسلامی» شود، روشن نبود و در شعارهای توده‌ها انعکاس نداشت. اگرچه در برخی از اعتراضات شعارهای موهومی در این رابطه داده شده بود، اما به دلیل همان موهوم بودن و پاسخ ندادن به خواست معترضان هرگز نتوانست فراگیر شود.

اما وقتی که کارگران هفت‌تپه پرچم شوراها را برافراشتند و شعار «نان، کار، آزادی، اداره شورایی» را سر دادند، این شعار به سرعت در همه جا فراگیر شد. از بازنشستگان و معلمان تا دانشجویان، در همه جا برپایی شوراها به عنوان یک ضرورت عاجل و فوری مطرح شد.

شعار «نان، کار، آزادی، اداره شورایی»، که بیان فشرده‌ای از میرم‌ترین مطالبات اقتصادی و سیاسی عموم توده‌های کارگر و زحمتکش است، بدیل طبقه کارگر را برای دگرگونی نظم موجود، در برابر همگان قرار داد و به سرعت در

جامعه فراگیر شد. این آلترناتیو دقیقاً از آن رو توانست فراگیر شود که تنها آلترناتیو واقعی و تنها پاسخ واقعی برای تحقق فوری‌ترین مطالبات کارگران و زحمتکشان و حل معضلات جامعه است.

سازمان فدائیان (اقلیت) با تبریک اول ماه مه، روز همبستگی جهانی کارگران، طبقه کارگر ایران را فرامی‌خواند تا در اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) در همبستگی با کارگران سراسر جهان، دست از کار کشیده، کارخانه‌ها را تعطیل کنند و با برپایی تجمع‌ها و تظاهرات در خیابان‌ها با شعار «کار - نان - آزادی، حکومت شورایی» اول ماه مه را به روز نبرد قطعی برای سرنگونی نظم سرمایه‌داری حاکم بر ایران تبدیل کند.

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران / سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی / برقرار باد حکومت شورایی / نابود باد نظام سرمایه‌داری = زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم - کار - نان - آزادی - حکومت شورایی
سازمان فدائیان (اقلیت) ۲۶ فروردین ۱۳۹۸

کمیته همبستگی با مبارزات کارگران و زحمتکشان ایران - فرانکفورت

زنده باد اول ماه مه
و در همبستگی با سیل زدگان

سخنرانی و بحث

سخنرانان:

- حسن: سیل و وضعیت طبقه کارگر
- مریم: وضعیت زنان کارگر و ستم مضاعف بر آنان
- سعید: نگاهی به دوره ی انقلاب: از خیزش ۵۷ زنان تا اول ماه مه ۵۸

شنبه ۲۷ آوریل، ساعت شش بعد از ظهر

بوکن هایم ساختمان دانشگاه، آستا، طبقه دوم اتاق K4

کمیته همبستگی با مبارزات کارگران و زحمتکشان
ایران- فرانکفورت

فراخوان اول ماه مه گزارشگران: باید یکصدا شویم و طرحی دیگر اندازیم! - لیست ابتدائی

زنان هفت تپه با شرکت فعال خود و مقاومت سپیده قلیان در برابر تجاوزات ماموران امنیتی بازتابی گسترده در جامعه داشته و عملن امروز مبارزات کارگری به جریان اصلی برای تغییر تبدیل شده است. به این حرکت باید همبستگی معلمان، کارمندان کم درآمد و دیگر نیروهای دمکراتیک را اضافه کرد. اکثریت مردم ایران در جستجوی خلاصی از این وضع فلاکت بار هستند. اکثریت عظیم مردم به فروماندگی و در ماندگی رژیم حاکم پی برده اند و با اعتراضات و خروش سراسری بارها مشروعیت

این رژیم ضد انسانی را اعلان کرده اند و بدیل های سلطنت و مجاهدین را که آمریکا، اسرائیل و عربستان حامیان آنها هستند، دیگر قبول ندارند.

اول ماه مه امسال را به نقطه عطفی برای بسیج و متشکل کردن گرسنگان و توده های وسیع مردم برای پیروزی شان تبدیل کنیم.

هر چه میگذرد بحران ساختاری نظام بحران زده و مفلوک سرمایه داری جمهوری اسلامی عمیق تر شده، فروماندگی حاکمیت در عمل خود را نشان میدهد و طبقه حاکم در مانده و دیگر توانائی ادامه حاکمیت اش را ندارد و جنازه اش در خیابان ها ست. این وظیفه بر عهده طبقه کارگر و عظیم ترین جنبش توده ای است که برای همیشه این لاشه متعفن را به گورستان تاریخ بسپرد.

در سمت دیگر

طبقه کارگر همراه دیگر گرسنگان به بزرگترین نیروی اجتماعی جامعه ایران تبدیل شده که قادر است با نظمی انقلابی و براساس برنامه ای سیاسی که در برگیرنده منافع اکثریت مردم باشد، نظام کنونی را براندازد و نظمی نوین را مستقر نماید.

بیش از صد سال است که پیشتازان این طبقه پرچم سرخ اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگری را بر افراشته اند و هر ساله در شرایط شدید امنیتی در برگزاری آن پافشاری کرده اند. سالی که گذشت یکی از پر شور ترین سال های مبارزات کارگری بود. مقاومت کارگران هفت تپه، فولاد اهواز و هپکو اراک بویژه پشتیبانی سراسری دیگر نیرو های کارگری و دمکراتیک از آنها در عمل همبستگی سراسری را گام بزرگی به پیش برده است.

زنان هفت تپه با شرکت فعال خود و مقاومت سپیده قلیان در برابر تجاوزات ماموران امنیتی بازتابی گسترده در جامعه داشته و عملن امروز مبارزات کارگری به جریان اصلی برای تغییر تبدیل شده است. به این حرکت باید همبستگی معلمان، کارمندان کم درآمد و دیگر نیرو های دمکراتیک را اضافه کرد. اکثریت مردم ایران در جستجوی خلاصی از این وضع فلاکت بار هستند. اکثریت عظیم مردم به فروماندگی و در ماندگی رژیم حاکم پی برده اند و با اعتراضات و خروش سراسری بارها مشروعیت این رژیم ضد انسانی را اعلان کرده اند و بدیل های سلطنت و مجاهدین را که آمریکا، اسرائیل و عربستان حامیان آنها هستند، دیگر قبول ندارند.

آمدن به میدان در روز اول ماه مه با وسعتی بس گسترده، همبسته و فشرده و با اعلام بدیلی کارگری که در خدمت عظیم ترین نیرو های توده ایست یعنی نود و نه درصدی ها شرایط را برای پاسخ به چه باید کرد فراهم می سازد. زمینه ی چنین وظیفه ای چنانچه از هم اکنون به تدارک آن در میزانی وسیع و عمومی پردازیم می تواند فراهم شود.

شرط پیش روی

باور به طبقه کارگر و توده های عظیم مردم ایران است که تنها نیروی واقعی اجتماعی اند که می توانند به بحران کنونی خاتمه دهند و راه را برای ایجاد جامعه ای دمکراتیک و برابر، مستقل از ارتجاع داخلی، امپریالیستها و ارتجاع جهانی باز کنند.

باور به قدرت و اراده راسخ این طبقه ی بزرگ اجتماعی و پیوند آن با وسیعترین نیرو های توده ای تهیدست است.

باور به همبستگی حداکثری و یگانه مدافعان حقیقی کارگران در داخل و خارج کشور و در حمایت از جنبش کارگری ایران است.

باید اول ماه مه را به پرچمی برای همصدا شدن، بدور از فرقه گرایی و خود مرکز بینی تبدیل کرد.

باید همصدا شویم، باید اول ماه مه را به پرچمی سراسری برای همبستگی و متشکل کردن طبقه کارگر و پشتیبانی از ایجاد تشکل سراسری آنان تبدیل کنیم.

باید اول ماه مه را به پرچمی برای همنوایی توده های میلیونی، این سازندگان واقعی تاریخ در اتحادی از زنان و مردان، جنبش های اجتماعی و نهادهای مدنی، ملیتهای ستمدیده و کلیه اقشار ستم دیده تبدیل کنیم.

اول ماه مه امسال را به کارزاری سراسری، با شرکت وسیعترین نیروهای توده ای برای ایجاد بدیلی کارگری در مقابل بدیل های امپریالیستی و ارتجاعی تبدیل کنیم.

ما فعالین سیاسی پشتیبان منافع عمومی کارگران و ستمدیدگان کشورمان بر این باوریم که هر گونه بی اعتنائی به ملزومات و ضرورت های مبارزاتی آنان در این برهه از زمان اقدامی خلاف منافع طبقاتی آنهاست.

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی و اتحاد طبقاتی کارگران جهان

26.03.2019

gozareshgar1001@yahoo.de

www.gozareshgar.com

آمادور نویدی - اسماعیل فتاحی - ابراهیم پویان - امیر میرزائیان - اسماعیل مولودی - انور
میرستاری - بهرام سلطانی - بهزاد بارخدانی - بهنام چنگائی - بهمن یوسفی - بهروز سورن - بهرام
رحمانی - پیروز زورچنگ - پروانه قاسمی - پرویز میرمکری - پروین ریاحی - ثریا ورداسبی -
جابر کلیبی - حسن حسام - ح. ریاحی - حسن نایب هاشم - حشمت ورداسبی - داود احمد لو - رضا
بی شتاب - رسول شوکتی - ژاله سهند - سوسن شهبازی - سیامک مویدزاده - سیاوش کارساز -
صدیق جهانی - علی پیچگاه - علی خدری - عباس رحمتی - غلام عسگری - شروین رها - کامبیز
گیلانی - ک. الوند - کاوه دادگری - محمد محبی - محسن رضوانی - مهران زنگنه - منوچهر تقوی
بیات - مجید مشیدی - مهرداد آهنگر - محمد علی نژاد - ندا نوآور - نادر ثانی

کانون همبستگی با مبارزات کارگری در ایران - فرانکفورت

کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

شورای هماهنگی علیه کشتارهای جمهوری اسلامی (فریاد خاوران)

مجموعه عصر آنارشیزم

فدراسیون اروپا

[اشتراک ورد پرس](#)

[سایت لجور](#)

[اتحاد کارگری](#)

[میهن تی وی](#)

[سایت عصر آنارشیزم](#)

سایت جابر کلیبی و پروانه قاسمی

در گردهمایی عمومی اول ماه مه برای دفاع از حق اعتصاب فعالانه شرکت کنیم!

اول ماه مه

روز جهانی کارگر علیه نظام گنبدیده سرمایه داری برای یک جامعه ای
فارغ از ستم و استثمار، تبعیض و نابرابری، فقر و بی خانمانی،
برای اداره شورایی جامعه، متحد و یکپارچه بپا خیزیم!

در گردهمایی عمومی اول ماه مه برای دفاع از
حق اعتصاب فعالانه شرکت کنیم!

**Stå stark mot inskränkning av
strejkrätten!**

1 maj, Norra Bantorget, kl. 17.00

کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد
Iransk-svenska arbetarsolidaritetskommittén
2019
igsak@comhem.se

گرامی باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران
شورای استکھلم

کارگران

اول ماه مه روز جهانی کارگر بیش از آنکه روز جشن کارگران باشد روز نمایش همبستگی و جنگ دائمی در جامعه طبقاتی بر علیه سرمایه است. با آنکه بخش بزرگی از جمعیت جهان را خانواده های کارگری تشکیل میدهند اما در بسیاری نقاط جهان حتی برگزاری این روز توسط کارگران ممنوع است و با تهاجم نیروهای امنیتی و نظامی روبرو میشوند. وحشت سرمایه داران از نمایش قدرت کارگران و شکوه همبستگی آنهاست. همبستگی و تشکل و درد مشترک بعنوان ضرورت های زندگی کارگری از مبارزه کارگران با کارفرمایان و سیستم سرمایه داری زاده میشوند. با سرکوب و آگاهی زدایی برای همیشه نمیتوان آنها را متوقف کرد. اما سرمایه داران که از ثمره کار طبقه کارگر زندگی های افسانه ای برای خود می سازند هرگونه آگاهی و همبستگی و تشکل مبارز کارگری را تاب نمی آورند. آنها تلاش میکنند از هر کوچکترین فرصتی برای باز پس گیری دستاوردهای مبارزات کارگری استفاده کنند. سیاستی که امروز بنام نئولیبرالیسم مشهور است محصول این هجوم به دستاوردهای تکنونی و بعقب راندن جنبشهای کارگری در اقصا نقاط جهان است. با این همه بحرانهای سرمایه داری هر روز عمیق تر و با افزایش شدت استثمار و شکاف طبقاتی، مبارزه طبقاتی نیز اوج و گسترش بیشتری می یابد. در سالی که گذشت همه بخش های کارگری آماج این حملات مداوم بودند و در مقابله با آن به اشکال مختلف اعتراضات خود را سازمان دادند. پیمانها این سیاست ها رو به اتمام و استیصال چاره جویی های سرمایه برای غلبه بر بحرانهای آشکار است. غلبه بر این بحرانها راه حل سرمایه دارانه ندارد. از اینرو دولتهای سرمایه داری بطرق مختلف زرادخانه های خود را تلنبار کرده و جنگ ها را دامن می زنند. هزینه های نظامی بخش بزرگی از تولیدات جامعه و ارزش اضافی حاصل از استثمار کارگران را بخود اختصاص داده است. در حالیکه زندگی کارگران بیش از هر زمان دیگر در تهدید بیکاری و سقوط به زیر خط فقر و فلاکت است. آنچه امروز در ایران به تمامی تحقق یافته و کارگران و زحمتکشانشان با آن درگیرند.

در ایران ابعاد مختلف این بحرانها در اشکالی مهیب تر خود را نشان داده و معیشت و نیازمندیهای اولیه بخش عظیمی از جامعه را درنور دیده است. علیرغم خفقان و دیکتاتوری عریان کارگران صدها اعتراض و اعتصاب را سازمان داده و در هر فرصتی به خیابان آمده اند. در سالی که گذشت درخشان ترین قدم ها را در طرح اعتراضات خود برداشتند و آشکارا از آلترناتیو خود سخن بمیان آوردند. «کار، نان، آزادی و اداره شورایی» بیان راه حل کارگری برای بحرانهای لاعلاج کنونی بود که از سوی اعتراضات توده ای نیز مورد حمایت قرار گرفت. امروز بیشتر از هر وقتی ضرورت و امکان برپایی دولتی کارگری و شورایی در ایران توسط کارگران و نیروهای انقلابی بمیان آمده است. برای تحقق آن باید بر پراکندگی غلبه کرد. سازمانیابی و ایجاد تشکل محور اصلی تحولات انقلابی در ایران است.

رفقای کمونیست و انقلابی در خارج از کشور

جمع وسیعی از نیروهای چپ و کمونیست در اثر پراکندگی از قدرت تاثیرگذاری بیشتر بر شرایط محروم اند. شورای استکھلم بعنوان بخشی از این نیروها در خارج از ایران توانست حول دفاع از مطالبات کارگری و آزادیخواهانه و برای دولتی کارگری و شورایی متشکل شود. ما در همکاری با احزاب و سازمانها و با حفظ استقلال شورا سالها است که توانسته ایم از حداقل دخالتگری در مبارزات آزادیخواهانه برخوردار باشیم. امسال بعنوان نمونه در همکاری با احزاب چپ سوئدی و ایرانی و امریکای لاتین مراسم همبستگی بین المللی با جنبش کارگری را برگزار میکنیم. روز اول ماه مه از ساعت ۱۵ تا ۲۰ در اکسلزبری شماره ۳ شب همبستگی با کارگران ایران و کارگران زندانی و زندانیان سیاسی از جمله اسمعیل بخشی و سپیده قلیان و ... برگزار میشود. در هرکجا هستید ایجاد چنین تشکلهایی یک آلترناتیو بر علیه پراکندگی است. فراهم کردن ظرفیتهایی برای همبستگی با جنبش کارگری و با هدف دولتی کارگری و شورایی پاسخ به یک نیاز جنبش است.

زنده باد جنبش کارگری بر علیه سرمایه

زنده با آزادی - زنده باد سوسیالیسم

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی در ایران

جشنواره بین المللی سینمای تبعید- سوئد برگزار می کند: اعتصاب

درگرمیادداشت اول ماه مه، روز جهانی کارگر و در انعکاس آثار سینمایی خلاق مبتنی بر زندگی و مبارزات کارگران و زحمتکشان علیه بنیادهای طبقاتی، علیه استثمار وستم و نیز در شناساندن سینماگران پیشروی همسو با جبهه همبستگی با مبارزات کارگران و نیز برنامه ویژه ی نمایش فیلم و گفتگو با موضوع محوری " **حق اعتصاب**" برگزار می شود. چرا که نظام لجام گسیخته بهره کشی و بازار آزاد، در شتاب سرسام آور توسعه خود برای کسب سود حداکثری، با انفجارها و بحران های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی گزیرناپذیر ناشی از سلطه این نظام انحصاری روبرو شده است. مدافعان این سیستم راه برون رفت از بحران ها و تنش ها را، و چگونگی تامین ثبات بازار و امنیت سرمایه را دگرگون کردن و تجدید ساختار مناسبات کار و سرمایه و در محدود کردن حقوق دمکراتیک کارگران می بینند، و در این راستا درگام نخست حق اعتصاب کارگران را به چالش کشیده اند و خواستار محدود کردن و در نهایت الغای آن می باشند. این برنامه تلاشی است در جهت کالبد شکافی این توطئه نوین سرمایه داری؛ به ویژه حق اعتصاب.

برنامه:

برنامه با سرود انترناسیونال کارگران و اعلام همبستگی با کارگران و زحمتکشان جهان آغاز می شود و با خواست آزادی همه ی زندانیان سیاسی و صنفی (معلمان، بازنشستگان، بی کاران، مال باختگان و...) و از جمله فعالان جنبش کارگری ایران به ویژه اسماعیل بخشی و سپیده قلیان ادامه می یابد.

- نمایش فیلم سینمایی " او دالن 31 (31 Ådalen)

کارگردان - بو ویدربری Bo Viderberg

فیلم به زبان سوئدی

این فیلم یکی از آثار برجسته سینمای سوئد است. فیلمی با ساختار سینمایی هنرمندانه در خلق روابط واقعگرایانه از زندگی روزانه مردم عادی و نیز از زندگی کارگران. فیلمی در بازتاب دراماتیک شکوفایی عشقی لطیف در بستر یک رزم طبقاتی. کشاکش تصویری پر قدرت از شکوه بالنده خیزش کارگران و سازماندهی یک اعتصاب کارگری گسترده. فیلمی که به اعتبار بیان سینمایی خلافتش یکی از آثار مهم و کلاسیک تاریخ سینمای جهان شناخته می شود. فیلم تحسین شده در جشنواره های بین المللی سینمایی :

فیلم انتخابی آکادمی اسکار بعنوان کاندیدای بهترین فیلم خارجی، و فیلم برگزیده کمیته انتخاب جشنواره سینمایی کن برای بهترین فیلم سال.

از آثار سینمایی دیگر بو ویدربری (Bo Viderberg) در زمینه جنبش های کارگری، فیلم سینمایی معروف " جو هیل " است. این فیلم برنده جایزه ویژه هیئت داوران جشنواره سینمایی کن در سال 1971 شد.

در همه بررسی عمومی از سینماگران، منتقدین سینمایی، کارشناسان و اساتید سینمایی سوئد در سال 1995 فیلم محله چهارم (Kvarteret Korpe) ساخته بو ویدربری

(Bo Viderberg) به عنوان بهترین فیلم تاریخ سینمای سوئد انتخاب شد.

بو ویدربری (Bo Viderberg) در کارنامه سینمایی اش ساخت بیش از ده فیلم سینمایی و چند مجموعه تلویزیونی را دارد. علاوه بر عرصه هنر سینما، در زمینه ادبیات و هنر تئاتر **بو ویدربری (Bo Viderberg)** خالق بیش از ده رمان و درام های تئاتری مطرح می باشد. تم های پایه ای تمام آثار **بو ویدربری (Bo Viderberg)** ریشه در جامعه طبقاتی دارند. همدلی و تعهد او به ضرورت تغییر زندگی فرودستان، نگاه رادیکال او در بازتاب خلاقانه این ضرورت ها و اعتراض مستمر و بی پروای او به دگرپرسی جامعه ی امروز سوئد در شکل گیری سیستم بوروکراتیک نو مبتنی بر بهره کشی و کاهش رفاه اجتماعی عمومی، سازش ناپذیری او با این دگرگونی ها، **بو ویدربری** را هنرمند شورشی یگانه در تاریخ سینمای سوئد کرده است. متأسفانه این هنرمند چپ و نوگرای مردمی در اول ماه مه سال 1997 در سن 66 سالگی درگذشت.

بحث و گفتگو: درونمایه فیلم و حق اعتصاب شرکت کنندگان :

- نماینده اتحادیه سندیکاهای کارگران سوئد - بخش غرب.
- **Karl Rudolfsson**، نماینده واحد 4 سندیکای کارگران بندر گوتنبرگ. این واحد اخیراً مبارزه و مقاومت پیروزمندانه ای را تا سرحد اعتصاب سراسری کارگران بنادر سوئد پیش برد. به گونه ای که کارفرما و سرمایه داران و سیاستمداران حامی شرکت بندر را مجبور به عقب نشینی و پذیرش خواسته های کارگران کردند.
- **همهانگ کننده بحث - Harald Holst**، کارگر سابق کارخانه ماشین سازی ولوو، فعال برجسته جنبش های عدالت خواه و برابری طلب و جبهه های همبستگی بین المللی.

تاریخ : شنبه 4 ماه مه

زمان : ساعت 6 بعد از ظهر

مکان: Viktoriahuset- Viktoriasal

Linnégatan 21, vid Hagabion

ورود آزاد

این برنامه با حمایت اتحادیه آموزشی سندیکای کارگران سوئد (ABF) برگزار می شود. برای آگاهی بیشتر با پست الکترونیکی جشنواره تماس گرفته شود:
info@exilefilmfestival.com
جشنواره بین المللی سینمای تبعید- سوئد

**اول ماه مه ۹۸ ... طبقه کارگر و متحد کردن جنبش های اجتماعی
کانون کارگران سوسیالیست**

در سالی که گذشت طبقه کارگر و مزد بگیران در ایران، با بیش از هزارا و هفتصد حرکت اعتراضی، علیه سیاستهای سرمایه داری در ایران به مبارزه دست زدند. مطالبات کارگران، معلمان، پرستاران، دانشجویان و دیگر ستمدیده گان و محرومان جامعه ایران فراتر از معیشت، رنگ و بوی طبقاتی به خود گرفت. شعار علیه خصوصی سازی اعتصاب

عمومی کردستان علیه اعدام، به خیابان آمدن کارگران خوزستان با شعار نان، کار، آزادی - اداره شورایی، جنبش طبقاتی ایران را بعد از چهل سال فراز و نشیب جان تازه ای بخشید.

عروج جنبش کارگری و اتحاد عمل با دیگر جنبش های اجتماعی منجمله جنبش زنان و دانشجویان با مبارزات چند هفته ای در هفت تپه و فولاد، بر جسته شدن شعار نان و کار و آزادی و آلترناتیو اداره شورایی توانست موجی از همبستگی طبقاتی فراهم آورد. شرکت و حضور زنان در این اعتراضات چشمگیر و برجسته بود. دستگیری تعدادی از فعالان کارگری اهواز، شکنجه های وحشیانه آنها، نشانه ترس رژیم از وجود یک نارضایتی عمومی با محوریت طبقه کارگر است. در رسانه های رژیم هشدار خطر شکل گیری جنبش نوین چپ در جامعه گوشزد شد. این جنبش به همان اندازه که برای حاکمیت ترس و وحشت ایجاد کرده است، بیشتر از آن مایه امید و دلگرمی جنبش طبقاتی سرمایه ستیز است. چپ نوین با تکیه بر نیرو و توان مبارزاتی توده ای متشکل و سازمان یافته حرکت می کند و برای شکل گیری آلترناتیو به کارگران و ستمدیده گان دلبسته است. آنرا ماحصل مبارزه طبقاتی و سازمان یابی درون جنبش می داند، عالی ترین شکل این سازمان را شوراهای محل کار و زیست معرفی می کند و بالاخره تلاش برای ایجاد تشکلات مستقل در جهت رسیدن به آلترناتیو شورایی را تبلیغ و ترویج می کند.

اکنون طبقه کارگر ایران و فعالان سوسیالیست درون جنبشهای اجتماعی در شرایط سرنوشت سازی به سر می برند. لازم و ضروری است با در نظر گرفتن ظرفیت و توانمندی مبارزاتی در محل کار و زیست، شکل حرکت، مطالبات و خواسته های خود را طرح و عملیاتی کنند. پیشروان مبارزه با رژیم هار اسلامی سرمایه راهکارهایی انتخاب کنند که کمترین آسیب را ببینند، چرا که مصونیت بیشتر اعتراضات به توازن قوا بسته گی دارد. لذا باید تلاش کرد در حرکتها و اعتراضات اجتماعی پیوند داد. جامعه ایران تشنه عدالت و برابری است، لازم است شعار تلاش برای پایان دادن به هر گونه تبعیض و نابرابری برجسته شود. طبقه کارگر و پیشروان آن لازم است، توده های محروم و ستمدیده را در زیر پرچم اتحاد طبقاتی متمرکز و برای سازمان یابی آنها تلاش کنند. باید شکل همیاری، مدیریت و کمک رسانی به زلزله زده گان و سیل زده گان را تقویت و گسترش داد. در این حرکتها توده ای و مردمی، ضمن تجربه مدیریت شورایی، کارگران و تمام ستمدیده گان تشنه عدالت و برابری، اتکا به نیرو و توان خود را نیز تجربه خواهند کرد. در چنین صورتی تمام موانع رسیدن به قدرت طبقاتی خود را کنار خواهند زد. آلترناتیو گذار از جمهوری اسلامی از درون مبارزه رو در رو، پیگیر و متشکل کارگران و ستمدیده گان شکل می گیرد.

هر گونه آلترناتیو عاریتی جز به بیراه بردن جنبش طبقاتی منفعتی برای کارگران و ستمدیده گان نخواهد داشت. لذا ضرورت دارد در اول ماه مه امسال با شعار پیش به سوی ایجاد تشکلات مستقل و طبقاتی در محل کار و زیست، پیش بسوی اتحاد و همبستگی جنبش های اجتماعی و زنده باد خود مدیریتی شورایی به استقبال و گرامی داشت روز جهانی کارگر برویم.

زنده باد اول مه
کانون کارگران سوسیالیست
26 آپریل 2019

اطلاعیه پلتفرم سندیکاهای کارگری سوئد- ایران: روند نگران کننده صدور احکام هرچه شدیدتر برای فعالین سندیکایی، سیاسی و مدنی در ایران

اول ماه مه با اتحاد جنبش کارگری برای ادامه مبارزه با بی عدالتی ها در جامعه، ارتقاء در ا برابری جنسیتی، برابری اقتصادی و همبستگی بین المللی جشن گرفته میشود.

جشن اول ماه مه امسال در ایران با توجه به عواقب سیل های اخیر ابعاد دیگری را در جامعه بوجود آورده است. بسیاری از شهرها، روستاها، زمین های کشاورزی، راه ها، پل ها، مدارس و کودستان ها و مراکز صنعتی و کارگاه ها تخریب شده اند. نابودی جنگل ها، سد سازی ها در جهت آبیاری مناطق کشاورزی بخش خصوصی و منافع شخصی همچنین راه و ساختمان سازی بر روی کانال ها و مسیر های آب از جمله عواملی هستند که زمینه بروز این فاجعه در کشور را ایجاد کرده اند.

تخریب مراکز کار و صنعت بر اثر سیل موجب بیکاری تعدادی زیادی از کارگران شده است بدون آنکه آنها حق گرفتن خسارت از کارفرما را داشته باشند. پلتفرم سندیکاهای کارگری سوئد در آخرین اطلاعیه خود خواستار اقدامات عاجل از طرف دولت ایران و پرداخت خسارت اقتصادی به کارگران و خانواده های سیل زده شده بود.

صاحبان قدرت در ایران بجای رسیدگی به وضعیت کارگران و سیل زدگان، باز نشستگان، مدارس، درمان و بهداشت و ایجاد امنیت برای مردم کشور سرمایه های عظیمی را صرف وسایل نظامی، سپاه پاسداران و بسیج کرده و کمک های مالی بلاعوض به حماس، حوثی ها، حزب الله لبنان و شیعیان سوریه می کنند.

اعتراضات و اعتصابات روزمره از جمله علیه بیکاری، تورم، رشوه و فساد اقتصادی، سوء استفاده از قدرت و خصوصی سازی های زیانبار بدون وقفه ادامه دارد. برخورد رژیم به این اعتراضات همانا تداوم اذیت و آزار، تهدید، صدور حکم های بی رویه زندان، شکنجه، و تحقیر به روش جزایی قرون وسطایی شلاق نشان دهنده تلاش بی حاصل رژیم در مهار کردن اعتراضات و خواسته های بحق جامعه در رابطه با تضمین شغلی، امنیت اجتماعی و احترام به دگراندیشی است.

در اینجا ما فقط به چند مورد بر تلاش بی وقفه و شدید رژیم جهت مهار کردن خواسته های بحق جامعه بسند میکنیم: حکم ۲۰ تا ۵۰ ضربه شلاق و پنج سال زندان برای ۱۷ کارگر معدن، ۶ سال زندان و ۳۰ ضربه شلاق برای فعال اتحادیه ای جعفر عظیم زاده، ۳۳ سال زندان ۱۴۸ ضربه شلاق برای نسرين ستوده، وکیل ۱۰ سال زندان و ۷۴ ضربه ۱۰ شلاق برای محمد حبیبی معلم. اسماعیل بخشی کارگر شرکت نیشکر هفت تپه بخاطر مبارزه مشروع خود علیه خصوصی سازی شرکت و طلب حقوق ماهها معوقه زندانی شده و مورد شکنجه قرار گرفت. اسماعیل عبدی دبیر کانون صنفی معلمان به ۶ سال زندان محکوم شد. محمود بهشتی لنگرودی فعال کانون صنفی معلمان به ۱۴ سال زندان محکوم شد. این فعالین اتحادیه ای با اتهام " توطئه علیه امنیت ملی" و " اغتشاش در نظم عمومی و تهدید علیه امنیت ملی" مورد محاکمه قرار گرفته اند.

جمهوری اسلامی ایران با احضار، تهدید، بازداشت و زندان فعالین کارگری در روزهای پیش از اول ماه قصد دارد با ایجاد ترس و ارباب از برگزاری وسیع مراسم اول ماه توسط کارگران در شهرهای مختلف جلوگیری کند. در ۲۶ آوریل ماموران امنیتی رژیم ایران با حمله به پارک جهان نما ۱۲ نفر از فعالین کارگری از جمله پروین محمدی نایب رئیس اتحادیه آزاد کارگران، واله زمانی عضو سندیکای نقاشان استان البرز، عیضا تقی و هاله صفرزاده از اعضای کانون مدافع حقوق کارگر بازداشت و به زندان رجایی شهر کرج منتقل شده اند.

سندیکاهای کارگری سوئد، که فعالیت در رابطه با ایران را در نهاد پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد- ایران سازمان دهی کرده است، اعلام میدارند که حقوق اتحادیه ای بخشی از حقوق بشر است و متعهد هستند که به حمایت خود از مبارزه اتحادیه ای برای ایجاد تشکل های مستقل و آزاد در ایران ادامه دهند. ما در همکاری با سازمان جهانی کار، آی.ال.او و کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری، آی.تی.یو.سی اقدامات ضروری را برای وادار کردن رژیم ایران به رعایت و تضمین حقوق اتحادیه ای و حقوق بشر انجام خواهیم داد.

ما خواستار:

- آزادی بی قید و شرط و فوری کارگران، معلمان و فعالین حقوق مدنی زندانی
- پایان دادن به انتساب اتهام واهی تهدید علیه امنیت کشور به مبارزات کارگری.
- پایان دادن فوری به ادامه اذیت و آزار، شکنجه و اجراء احکام قرون وسطایی بمانند شلاق
- برسمیت شناختن اتحادیه های آزاد و مستقل به عنوان نمایندگان قانونی و رسمی کارگران هستیم.

پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد - ایران

استکهلم ۲۹ آوریل ۲۰۱۹

به پیشواز اول می روز جهانی همبستگی طبقه کارگر

سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان

امسال در حالی به استقبال اول می روز بین المللی همبستگی طبقه کارگر میرویم که نظام سرمایه داری جهان را بیش از پیش به باتلاق فقر، ناامنی و تخریب محیط زیست برای کارگران و اکثریت مطلق باشندهگان آن تبدیل کرده است. از عقباقتاده ترین کشورهای سرمایه داری در آفریقا و آسیا تا پیشرفته ترین آنها در اروپا، استرالیا و آمریکا دولت های سرمایه داری، برنامهای جز خصوصی سازی و ریاضت اقتصادی که حمله و تهاجم همه جانبه به زندگی بخور و نمیر طبقه کارگر و زحمتکش است، ندارند. سیستم بردهگی مزدی، با این عملکردش، امید بهبودی و تغییر اقتصادی و سیاسی را در چوکات نظام موجود از آحاد بشریت گرفته، و موجب اعتراضات همه روزه مردمی در تمام کشورها، از فرانسه و بنگلادش تا آمریکا و کشورهای آفریقایی گردیده است و آزادی و کرامت انسانی، جنبش های بزرگ نه، به وضعیت موجود را با شعارهای نان شکل داده است.

افغانستان در قطار آبی، سوریه، عراق، سودان، سومالی، فلسطین، ایران، پاکستان و... بدترین قسمت های برزخ جهان سرمایه برای توده های فرودست و کارگران است. تقابل منافع دول امپریالیستی و قدرتهای منطقه ای در این کشورها و

بالاخص در افغانستان چهار دهه است که با جنگ های تباهن، علاوه بر ویرانی خانه و کاشانه مردم روزانه صدها انسان از زن و مرد - پیر و جوان را به خاک و خون میکشد.

فرایند سرمایه و نظام سرمایه داری در جهان و افغانستان، به وضوح نشان میدهد که صلح و جنگ ابزار هایی اند برای تولید و باز تولید سرمایه و انباشت سود مضاعف برای اقلیت سرمایه دار و تحمیل نکبت و فقر و گسترش جهالت مذهبی برای طبقات پایینی جامعه، به این صورت است که امپریالیستها، خشنترین و خون آشام ترین نیروها به نام های مجاهدین، طالبان، القاعده، داعش و ... را با حمایت های بیدریغ مالی و نظامی برای غلبه بر رقبای شان، بر گرده مردم سوار میکنند؛ و هرگاه منافع شان ایجاب نماید، برای مهار کردن دست پروردهگان شان، ائتلافهای بزرگ جهانی را زیر نام حقوق بشر و تمدن به راه انداخته و جنگ های بزرگ و تباهنی را، دفاع از دموکراسی سازمان میدهند و دمار از روزگار ساکنین این سرزمین ها کشیده و خانه و کاشانه آن ها را به ویرانه مبدل مینمایند. بدین ترتیب دیده میشود که صلح برای سرمایه داری بل گردن نهادن مقطعی است، نه ایجاد یک فرصت پایدار برای رفاه و شگوفائی جامعه در چهار چوب توافقات سیاسی برای رفع تضادها و کشمکش های ذات البینی کشورهای سرمایه داری.

کارگران و زحمتکشان افغانستان همانند هم طبقه های شان در بسا نقاط جهان، به دلیل پراکندهگی، عدم تشکل و مهمتر از همه عدم خودآگاهی طبقاتی بار کشته شده، ستم، فقر و گرسنگی، محرومیت های اجتماعی، عدم دسترسی به درمان و مسکن جهالت مذهبی و قومگرایی و مهاجرت از سر اجبار، جنگ های خانمانسوز، زن ستیزی را که نظام سرمایه داری بر جهان تحمیل نموده است، به دوش میکشند.

بدین جهت سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان، از اول می که روز همبستگی و اتحاد جهانی طبقه کارگر است به عنوان روز تجدید تعهد برای مبارزه در راه همبستگی، اتحاد، تحزب و خودآگاهی طبقاتی کارگران و زحمتکشان افغانستان، به منظور براندازی مناسبات ظالمانه و غیر انسانی سرمایه داری و برپایی جامعه فارغ از ستم، تجلیل به عمل می آورد.

سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان به عنوان یکی از گردان های رزم طبقاتی و پیشرو طبقه کارگر، از تمام مدعیان مبارزه برای رهایی از وحشت و بربریتی که چهل سال جنگ، به دست سیاهکارترین و عقب افتاده ترین نیروها و حمایت کشورهای بزرگ سرمایه داری جهانی و منطقی، بر مردم تحمیل نموده است، صمیمانه و مجدانه میخواهد تا برای بیرون رفت از وضعیت فوق العاده حساس و دشوار امروزی که بار دیگر امپریالیسم آمریکا به دلیل فعل و انفعالات داخلی و منافع زیر نام صلح فعال شده، استراتژیک جهانی اش همراه با ایادی محلی و منطقی خود و طی دیپلماسی پیچیده و پنهانش، قصد بازگشتاندن دو باره طالبان به قدرت را دارد، را از طریق ایجاد شوراها و «! نه به صلح ارتجاعی» متحدانه عمل نموده، جیش وسیع سازمان داده، شرایط مداخلهگری فعال، نهادهای کارگری و مردمی در شهرها و دهات کارگران و مردم را برای قطع جنگ و آوردن صلح و تغییرات بنیادی به نفع زحمتکشان، پدید آورند. زنده باد اول می روز جهانی طبقه کارگر! به پیش به سوی سازمانیابی کارگران! زنده باد سوسیالیسم!

سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان
1398 ثور 8؛ 2019 اپریل 28

گرامی باد اول ماه مای روز جهانی کارگر

ایرانیان عزیز

از آن زمان که نیروی کار درزندگی اجتماعی آدمیان پدید آمد، تولید به گرانیگاه همه رخدادهای تاریخ بدل شد، و در فراز و نشیب تحولات بنیادین جامعه، نقش پرآوازه کارگران جهان محوریّت یافت.

اول ماه مای، روز جهانی کارگر، سمبل مبارزات کارگران جهان، فرصت مناسبی برای همبستگی مزدبگیران و بازنگری بر عرصه کار و معیشت انسان هاست.

در ایران ما که استبداد قرون وسطائی بر همه ارکان جامعه حاکمیت دارد، رشد روزافزون طبقه کارگر، عامل مهمی در مبارزات ضد استبدادی مردم محسوب می شود.

مبارزات هرروزه کارگران ایران، برای دستیابی به تشکل مستقل خود و دریافت حقوق ماهانه، همواره موجب دستگیری، زندان و شکنجه فعالین کارگری می شود.

پیوند این مبارزات با اعتراضات سایر بخش های جامعه، مثل زنان، دانشجویان، نویسندگان ... به یک رهیافت ملی، برای رسیدن به جامعه مدنی و حقوق شهروندی بدل خواهد شد.

حمایت بی دریغ ما از همه تلاش های آزادیخواهانه در سپهر عمومی کشور، و کوشش برای آزادی زنان، نویسندگان، دانشجویان و کارگران زندانی، تنها راه رهایی از ناهنجاری های کنونی کشور است.

هیئت مدیره اتحادیه سراسری ضمن باور به همبستگی ملی برای بهروزی جامعه، روز جهانی کارگر را به همه مزدبگیران میهن تهنیت می گوید.

هیئت مدیره اتحادیه سراسری

اول می 2019

پیش به سوی اول ماه مه روز جهانی کارگر

گرامی باد اول ماه مای روز جهانی کارگر

ایرانیان عزیز

از آن زمان که نیروی کار در زندگی اجتماعی آدمیان پدید آمد، تولید به گرانیگاه همه رخدادهای تاریخ بدل شد، و در فراز و نشیب تحولات بنیادین جامعه، نقش پرآوازه کارگران جهان محوریت یافت.

اول ماه مای، روز جهانی کارگر، سمبل مبارزات کارگران جهان، فرصت مناسبی برای همبستگی مزدبگیران و بازنگری بر عرصه کار و معیشت انسان هاست.

در ایران ما که استبداد قرون وسطائی بر همه ارکان جامعه حاکمیت دارد، رشد روزافزون طبقه کارگر، عامل مهمی در مبارزات ضد استبدادی مردم محسوب می شود.

مبارزات هرروزه کارگران ایران، برای دستیابی به تشکل مستقل خود و دریافت حقوق ماهانه، همواره موجب دستگیری، زندان و شکنجه فعالین کارگری می شود.

پیوند این مبارزات با اعتراضات سایر بخش های جامعه، مثل زنان، دانشجویان، نویسندگان ... به یک رهیافت ملی، برای رسیدن به جامعه مدنی و حقوق شهروندی بدل خواهد شد. حمایت بی دریغ ما از همه تلاش های آزادیخواهانه در سپهر عمومی کشور، و کوشش برای آزادی زنان، نویسندگان، دانشجویان و کارگران زندانی، تنها راه رهایی از ناهنجاری های کنونی کشور است .

هیئت مدیره اتحادیه سراسری ضمن باور به همبستگی ملی برای بهروزی جامعه ، روز جهانی کارگر را به همه مزدبگیران میهن تهنیت می گوید.
هیئت مدیره اتحادیه سراسری

اول مای 2019

